

Kdysi dávno v jedné předaleké galaxii....

STAR WARS

Meziepizoda E19/E20

Bitva o Bilbringi skončila vítězstvím Chissů a Sithů. Zatímco se Galaktická liga stáhla, aby se vzpamatovala ze ztrát, Rhumijská říše ihned provedla odvetnou akci – a ve jménu zničení Sithů začala expandovat. Armáda Nového Světa ji tajně poskytuje pomoc.

Darth Domikro upevňuje svoji moc na Kalee, stejně tak i rodina Hessh v Chisské ascendenci. Unie svobodných systémů pokračuje ve svých plánech, aniž by tušila, že sithská linie Pravidla dvou se skrývá v jejích řadách.

Král B-art stál proti vrahovi, kterého poslal Císař Dass. Ihned zavolal strážce. Elynea se probudila. Domnívala se, že podivný sen, který se jí doteď zdál, pokračuje, nyní v králově komnatě. Tentokrát byl protagonistou v jejím snění očividně Jarod. Ten Sith z jeskyně na Bilbringi, co se rozprskl po okolí a zahrabal ji hluboko v zemi. Parchant. Konečně si vzpomněla na jeho jméno. Po sesunutí skály se jí to jméno úplně vytratilo z hlavy.

Obě postavy v místnosti odděloval stůl. Král nemeškal a plnou silou do něj kopl. Stůl odletěl na druhou osobu, která jej jedním kolmým švihem rozřala vedví. Elyneu do nosu praštila vůně spáleného dřeva. Zorničky se rozšířily. Byla to realita. B-art udělal dva kroky zpět a sáhl na skříň. Červená záře v místnosti se zdvojnásobila. Elyneiny myšlenky byly jen směsí nadávek, které se ptaly na to, co se právě děje.

Sáhla si na opasek, musela zasáhnout. Meč. Nechala ho ve svém pokoji. Mistr Vrahos jí říkal, aby svůj meč měla vždy u sebe. Jako by to čekal. Avšak toto by nejspíš zaskočilo i jeho. Jak nepravděpodobně se může večer vyvinout.

Osoba v černém stojící u dveří sekla po králově hlavě. Král obratně sek vykryl a dal se do protiútku. Sith asi nečekal takovou obratnost s mečem, protože se přesunul rychle do defenzivy a ustoupil o čtyři kroky. Hned poté se ale adaptoval. Ustoupil seku a nechal krále promáchnout, ťal na břicho a jen tak tak nezasáhl cíl. Naznačil útok na hlavu, ale udělal výpad na nohu. To už král nezvládl vůbec a čepel projela lýtkem. Sith kopl do B-artu a ten zahučel do skleněné skříně. Otočil se na Elyneu. Teď byla na řadě ona.

Sílu si přitáhla meč, co měl u sebe král, a vykryla klonův útok. Druhou rukou na něj poslala vlnu Síly. Klon narazil do zdi, Elynea se narovнала a seskočila z postele. Sekla první. Všechny tréninky s Vrahosem se jí vrátily zpět. Byla připravena poslat tohoto rušiče večerního klidu mezi ty další Sithy, co se jí postavili. Jenže u druhého seku si všimla něčeho znepokojivého. Byla hrozně pomalá. Ruce ještě používat šly, ale nohy sotva fungovaly. Nemohla za to rozespálost, ta už byla docela pryč. Avšak nedávná zranění se projevila ve vši parádě. Kostí a svaly srostly, ale tělo se jako celek nestihlo vzpamatovat. Sith si toho všiml, když se dostal do protiútku.

Sith se vysmíval jejímu zranění. Elynea řekla, že trénovala s nejlepšími mistry Jedi a porazila i zkušenější Sithy, třeba Jaroda. Sitha to překvapilo – konečně zjistil, kdo Jaroda zabil. Sekla mu na rameno a hned poté provedla výpad na břicho. Sith jej ladně odsekl a ťal na hlavu. Vrahos ji učil seky na hlavu roky, tohle by dokázala i bez rukou. Pokusila se znovu na něj poslat vlnu Síly, ale tentokrát byl Sith připraven a v celé místnosti se roztříštily skla v oknech a vitrínách.

B-art se probral. Všechno ho bolelo. Dvě rozmazané postavy se před ním přetahovaly. Měly zakleslé meče. Jeho robotická noha měla v sobě díru, bylo štěstí, že se Sith trefil zrovna tam. Poklepal dvakrát na stehno a vysunul se pomenší přístroj. Byla to univerzální pistole, přímo do pěstí. Naneštěstí měl jenom jeden náboj. Musel se trefit. V cestě měl Elyneu. Stála přímo před ním a až za ní byl onen Sith. Namířil.

Zavolal na ní, aby šla k zemi. Klon odsekl oponentův meč a odstoupil. Elynea pochopila o co zhruba B-artovi jde. Sith se napřáhl a plnou silou provedl výpad. Orlice meč odsekla a piruetou se dostala od nepřítelů. B-art vystřelil a strefil Sitha do předloktí. Muška teda nic moc, ale trefil se.

Klon se podíval na šipku zaraženou v ruce. Vysmál se jim, že na něj budou potřebovat silnější drogu. Ani větu nedořekl. Trhavina explodovala, ruku rozprášila po místnosti a mrskla s klonem o zeď. Elyneu výbuch posadil na zadek. Nábytek v místnosti a většina vystavených artefaktů byla buď poškozená anebo rovnou na kusy.

Do místnosti vběhla trojice stráží. Konečně. Dva z mužů přistoupili k mrtvole. Třetí stál u dveří. Začali se vymlouvat za svoji pomalost, ale královi to bylo vesměs jedno. Teď už je po všem, až později tento prohřešek neschopnosti potrestá. Jeden z vojáků sáhl na rameno Sitha a pomalým pohybem jej otočil k sobě. Klonův meč byl znovu zažehnut a dvěma prudkými seky rozpůlil vojáky. Klon Sílou poslal ležící vibro-kopí do posledního z vojáků a otočil se na krále.

Vysvětlil, že byl vybrán, aby vyřadil Rhumii z války. Elynea s B-artem jen v šoku koukali na jednorukého terminátora před nimi. Klon skříní zablokoval dveře a vrhl se na Elyneu. Jako by ani o tu ruku nepřišel, sekal jako divý ještě s větší prudkostí než předtím. B-art vzal vibro-kopí druhého vojáka a pokusil se s ním oponenta zasáhnout. Bez šance. Elynea byla mnohem pomalejší než během jejich tréninků a Sith máchal mečem bolest nebolest. Elynee se nakonec podařilo seknout jej do obličeje, ale jeho to moc nezajímalo.

Shaanti ustoupila a pokusila se dekapitovat nepřítel, ten ale meč vykryl, kopl ji do hrudi a vrhl se na krále. Odsekl čepel kopí od sebe, udělal překrok a jedním sekem přeťal ratiště a s ním i čtyři královy prsty, které spadly na zem hned po kopí.

Promáchl kolem její hlavy poprvé a hned podruhé. Orlice se odkulila a kopla do Sithova lýtka. Ten se skácel na zem a v leže sekl po dívce, zase vedle. Elynea unikala před mečem a čekala na zázrak. Meč, který celý souboj používala byl bůh ví kde. Klon se ji pokusil zapíchnout. Teď nebo nikdy. Chytila meč v jílci a pokusila se ho nepříteli vyrvat.

Sith se ji vysmál za její slabost a dal ji hlavičku. Z nosu jí vytryskla krev, ale meč nepustila, pěstí jej udeřila do krvavého obličeje. Zaúpěl bolestí. Tak přece jen něco cítil. Kopl ji mezi nohy a svalil na zem. Byl rozzuřen, chtěl její smrt. Tlačil na meč, který se blížil k její hlavě. Oba dali vše do toho, aby toho druhého přetlačili. Shaanti dost prohrávala.

Od zdi vyrazil král, byl přikrčený, rozzuřený a křičel. Nabral Sitha na rameno a odhodil jej od Elyney. Jedna rána silná jako střetnutí s lokomotivou přistála klonovi na bradě a poslala jej k zemi. Ruka, kde byl jen jeden prst, se opřela o obličej a palec se zaryl hluboko do levého oka Sitha. Ten křičel jako pomínutý. Jeho meč byl pryč a druhou rukou krále praštit nemohl – zbývala jen Síla. Vyhodil instinktivně krále do vzduchu, ten se praštil zády o krátký strop a znovu zalehl Sitha. Sith jej v leže odkopl a B-art mu za to poslal další bombu do obličeje.

Klon vykašlal pár zubů s krví. Byl odhodlán splnit svůj úkol. Král však Sithovy výhrůžky nebral vážně. Dobře mířeným hákem poslal Sitha znovu k zemi. Elynea se vrátila. Kulhala a byla od krve. Nohou se zapřela o rozlámanou postel, na které ještě před chvílí spokojeně spala a popadla jednu z noh. Třikrát musela s nábytkem trhnout, než se noha odlomila.

Král seděl, popadl ležícího Sitha za ramena a posadil jej. Ten se dost ohavně podíval za bývalou Jedi. Zohavený obličej s jedním okem, bez ruky, vypadal zhruba tak, jak jsou Sithové popisováni dětem. O život prosit nechtěl. Elynee to bylo jedno, jedním švihem zbavila klony druhého oka. Pak přišla rána druhá a třetí. Sith už ležel a nevnímal. Čtvrtá a pátá. Z těch by se už nedostal. Šestá a sedmá rána už dopadla na mrtvolu a osmá a devátá do kaše. Elynea celou dobu křičela a ve finále i plakala. Byla hrozně vyčerpaná, všude měla krev. Sitha, královu i svoji. Shaanti si sedla a plakala z vyčerpání a přemíry emocí. Do toho ticha promluvil B-art – ironicky se zeptal, jestli nebude druhé kolo.

Elynee chvílku trvalo, než jí došlo, na co král naráží. Zakroutila hlavou a slabý, ale upřímný smích jí přešel přes zkrvavené rty. Dívala se do země, oči ulepené od slz fyzicky úplně na dně. Oba seděli mlčky v tmavé místnosti s rozmláceným nábytkem. Elynea byla myšlenkami daleko od Rhumie a jen vypnutě pozorovala koberec pod sebou.

Elynea si všimla, že B-art je vážně zraněn. Zavolala doktora. A jako na zavolanou vykopl člen královské gardy Maza provizorní zátarasu od nyní již mrtvého Sitha, která kryla vstup do pokoje. Do místnosti vstoupil za Mazou ještě Sarak a několik vojáků. B-art poznamenal, že přišli pozdě. Sarak s Mazou odnesli krále za ramena. Elynea zůstala ještě chvíli sedět, než jí kdosi pomohl na nohy a pomohl jí k doktorovi.

Corellia, lékařské centrum. Axil Brae se vznášel v průhledné nádrži plné bacty. Na tváři měl dýchací přístroj. Nebyl při vědomí. Jeden z lékařů oznámil, že je konečně stabilizován, za pár dní ho mohli vytáhnout. Jediové Lima a Joil, kteří mlčky postávali opodál, si vyměnili pohledy.

O pár dní později. Brae se probudil z bezesného spánku. Ležel na lůžku, byl vysílený. Nevěděl, kde je a co se stalo. Lékař mu to vysvětlil – leží tu již 6 měsíců. Brae se pokusil vstát, musel zpět do služby. Lékař mu ale řekl, že si tu ještě pár dní poleží. Brae chtěl něco říct, ale vysílením zase usnul.

O dalších pár dní později. Braeho probudil lékař, měl návštěvu. Brae již nabral síly, celkově na to byl dobře. Do místnosti vešel admirál, Sullustan, a zsalutoval. Vyslal ho Senát, aby zjistil, jak je Brae na tom. Brae řekl, že do konce týdne odsud odejde. Admirál se představil – Regok Narin, Braeho nová pravá ruka. Brae ho ale odmítl, protože měl svého prvního důstojníka, komandéra Casse. Narin ale řekl, že Senát si přeje, aby mu byl stále na blízku. Přinesl Braemu informace od ostatních Konzulů, aby se dozvěděl, co se mezitím stalo. Položil na stůl disk, zsalutoval a odešel.

O dalších pár dní později. Poté, co se Brae oblékl do uniformy a vyřídil formality, opustil nemocnici. Venku ho již čekal Cass. Situace byla vážná, Brae musel rychle zpátky do práce. Cass dělal, že Narin je již na palubě *Great Victory*. Brae se Casse zeptal, co o tom admirálovi ví. Byl to nově povýšený admirál, měl za sebou třicet vítězných bitev, ale byly to jen menší šarvátky. Na Etnoma samozřejmě neměl.

Oba nastoupili do raketoplánu, který vzletěl na orbitu. Vletěl do hangáru *Great Victory*, kde již čekal uvítací výbor dvou oddílů Stormtrooperů. Narin tu byl také. Jakmile Brae vystoupil ven, zsalutoval a přivítal je. Brae a Cass zsalutovali také. Zatímco byl Brae pryč, loď se účastnila se jen několika patrol. Neutrpla žádné poškození, žádné ztráty. Byly dokončeny obě dvě další lodě třídy *Executor*, i po tom, co jejich stavbu narušil útok nepřítele. Senát na jejich dokončení přesunul velkou část prostředků. Potřebovali je co nejdřív. Admirál Etnom se postaral o zajištění bezpečnosti. Lodě se jmenovaly *Hammer of Kuat* a *Anvil of Fondor*. Budou spuštěny za tři dny.

Brae sdělil, že četl zprávu o útoku neznámé invazní síly, která dobyla planetu Rhye. Narin oznámil, že ten problém si vzal na starost Konzul Warmith. Prý je to jeho záležitost. Nějaká rasa z Neznámých oblastí se mu chce pomstít. Trojice dorazila na můstek. Zde ji přivítal poručík Lane Koow.

Chtěl si s Braem osobně promluvit. Oba odešli do Braeho pracovny. Koow řekl, že na palubě C5 byl sub-vysílač HoloNetu číslo 6 přenastaven na frekvenci 325-521-897. Tak ji měl nastavenou přesně 3 hodiny a 16 minut. Potom byla zase vrácena na původní hodnotu. Je to už starší událost. Ale prověřoval to. Nebylo možné, aby se toto stalo samo od sebe. Měl teorii, že ji někdo záměrně přenastavil. Záznamy tomu dost napovídají. V kontejneru byl před pár dny nalezen rozbitý servisní droid. Někdo mu urazil hlavu. Ten droid měl na starost údržbu vysílačů na palubě C5. Na palubě měli špiona nebo sabotéra.

Proto to Koow oznámil takto v soukromí. Nikdo další o tom neví. Koow řekl, že záznamy nevykazují žádné změny, žádné počítačové viry. Brae ho pověřil tajným vyšetřováním. Když Koow odešel, Brae se opřel do křesla. Přemýšlel o Onbelikovi. Zvažoval i možnost, že tato sabotáž je jeho práce, i když zatím netušil, co bylo jejím cílem. Belsavský řád podle hlášení nevykazoval žádné zvláštní aktivity, ale to mohlo znamenat, že jsou jeho aktivity utajeny. Každopádně o Onbelikovi nevěděl nikdo nic. Braeovo odhodlání vyřídít Onbelika však bylo stále silné. Jakmile vyřeší některé neodkladné záležitosti, zakročí proti němu. Spravedlnosti neunikne. Po několika minutách rozjímání se zhluboka nadechl a vykročil na můstek.

Ihned k němu přistoupil admirál Narin a zeptal se, jestli se něco neděje. Brae řekl, že to bylo jen běžné hlášení. Nařídil nastavit kurz standardní hlídkové trasy. Narin se za ním podezíravě podíval. Potom otočil zrak na poručíka Koowa, který se věnoval své práci u terminálu.

Večer. Narin vstoupil do své kajuty. Posadil se k pracovnímu stolu a položil na něj černý kufřík, který dosud ležel v polici vedle. Do portu zasunul jeden ze svých kódových válečků a kufřík se otevřel. Uvnitř

byl malý počítač. Narin stiskl několik tlačítek a před ním se zjevil hologram. Zobrazoval místnost. Úhel pohledu byl křivý, kamera se zjevně nacházela někde u stropu. Narin tlačítkem zapnul zrychlené přehrávání a posunul záznam na požadované místo. Viděl, o čem si Brae a Koow povídali. Narin sledoval záznam s velkým zaujetím.

Flipr Tewr byl na záchodě civilní lodi letící na Coruscant. Připravoval si tam drogu. Jeho otec zabouchal na dveře a ohlásil mu, že už budou přistávat. Flipr se leknul a loktem strhnul jednu z ampulek, kterou položil na záchodové prkénko. Flipr sáhnul po zbytcích ampulky, úplně ignoroval bolest ze střepein, které se mu zařezávaly do prstů. Nesměl tady nechat ani kousíček té zázračné tekutiny. Zbývala mu poslední ampulka. Chvilku váhal, ale nakonec si ji vpíchnul.

Smrtičky. Euforie. Zorničky se mu rozšířily na maximum. Trhnul sebou a praštil se o záchod, ale necítil žádnou bolest. Úplně cítil, jak se mu to prohánělo krev žilách. Bylo to jeho součástí, konečně aspoň něco mu zůstalo. Už se necítil sám, cítil to štěstí, že ji neztratil. Stále tu pro něj byla.

Flipr se posadil na sedadlo hned vedle své matky, který mu dala pohlavek za to, že byl tak dlouho pryč. Flipr odvrátil zrak, jednak aby jeho matka neviděla, že má ze smrtiček rozšířené zorničky, ale taky proto, že na její řeči nebyl ani omylem zvědavý. V lodi bylo kromě jeho rodičů ještě asi dvacet pasažérů, jen oni tři ale byli lidé. Letěli na Coruscant, aby ho pomohli znovuosídlit – za finanční benefity. Fliprova matka spustila přednášku o vděčnosti a pokoře, kterou by k nim měl mít. Flipr chodil na tu nejlepší školu v celé Corellii, na vojenskou akademii.

Jeho rodiče si přáli, aby se z něj stal veliký admirál. Flipr to ale považoval za nesmysl. Nikdy nevynikal ve strategickém myšlení a přijímací řízení by ani pomalu neudělal, kdyby otec neměl konexe u vedení. Ty dva roky, co strávil na akademii, bylo pro něj ryzí utrpení. Všemi testy doslova proplouval, ať se snažil, jak se snažil. Výsměch a šikana od chytřejších spolužáků byla jeho denním chlebem. Jediná věc, co ho tam držela, byla jistá spolužačka. Byla to ta naprosto nejúžasnější holka, jakou kdy viděl. Flipr se do ní zamiloval hned jak ji poprvé spatřil a ona... časem, překvapivě jeho city sdílela. Popravdě nikdy nechápal, co na takové nicce, jako je on sám, mohla vidět. Proč byl takový debil a nepřišlo mu to už od začátku divné? Ukázalo se, že celý jejich vztah, bylo jen divadýlko, takový vtípek od jeho spolužáků. Flipra to ale roztříštilo na milion kousků. Nikdy se necítil tak hrozně, tak moc osamělý. Naštěstí on našel někoho jiného, kdo ho jen tak neopustí. Flipr stiskl v ruce prázdnou ampulku od smrtiček.

Transport začal pomalu přistávat. Matka a otec začali fascinovaně debatovat nad výhledem, který se jim naskytl z okna. Obrovská a téměř nepoškozená metropole. Město duchů. Duchové, přesně tenhle typ lidí chtěl Flipr najít. Možná to opravdu nebylo tak špatné, jak si z počátku myslel. Mezi tou snůškou pochybných existencí se on bude cítit jako doma. Vsadí se, že tam venku si sehnat novou dávku bude mnohem snazší než na Corellii.

Querida se vztekle vypytał velitele Nočních plášťů, jak mohlo zmizet deset mrtvol strážných jeho nejlepšími vojáky. Velitel to nebyl schopen vysvětlit. Querida mu poručil, aby si sundal helmu. Noční plášť pomalu, velice pomalu, zvedl ruce, odepjal si těžkou, odolnou a rohy pokrytou přilbicí od zbytku brnění a založil si ji do pravé ruky k boku. Zapadající slunce vyslalo skrz škvíru v zakrytém okně paprsek světla, který ozářil na čelní části helmy rudou insignii, značící hodnost kapitána oddílu.

Querida se prudce rozmáchl a udeřil ho dlaní do levé tváře takovou silou, že mu málem natrhl krční svaly. Řekl, že pokud mu ještě jednou neodpoví na otázku, bude to jeho konec. Querida se zeptal, kolik tu bylo Nočních plášťů a dalšího personálu. Velitel řekl, že deset vojáků, tři doktoři a sedm asistentů, kteří mrtvá těla zkoumali. Nikdo jiný neměl do této sekce přístup. Všichni vojáci byli pobiti elektro-holí, zbraní, kterou používají i Noční plášť. Querida si prohlédl tři poblíž ležící vojáky. Každému zela v brnění díra od přímého zásahu hrotem zbraně a strašlivé spáleniny okolo ní ukazovaly, že byla použita na plný výkon. Hledal jakékoli další odřeniny, kde mohly být zbroje škrábnuty při boji, ale nic nenašel. Ten, kdo je zabil, musel být mistrným bojovníkem. Mnohonásobně rychlejším, obratnějším a přesnějším. Otočil se na jednoho ze Zatracených, kteří mu sloužili, a požádal ho o datapad.

Rychle si vzal zařízení do ruky a vyhledal na něm jeden z mnoha záběrů, který pořídil na místě masakru, při němž Císař zničil povstaleckou armádu. Dlouze se zadíval na obrazovku na autenticky rozházené mrtvoly Nočních plášťů pozabíjené elektro-holemi. Bojový styl Císaře se téměř shodoval s tím, který byl použit při povraždění, bojem se to opravdu nazvat nedalo, Nočních plášťů tentokrát. Vzhledem k tomu,

kdo pravděpodobně způsobil smrti Bojových Inkvizitorů, jejichž těla měli střežit, zatímco byla podrobena detailnímu zkoumání, to dávalo smysl. Nechtěný, a především strašlivě nebezpečný smysl...

Myšlenkami se vrátil několik hodin dozadu, kdy byl těsně před svítáním zavolán do části výcvikového chrámu, kde spali Bojovní Inkvizitoři, kteří začínali s tréninkem. Hodně ho to překvapilo, protože Punirle, který měl tyto kadety a celý objekt na starost, ho od chvíle, kdy byl Císařem zkritizován za svou neschopnost při dočasné správě Korribanu, ignoroval. Ani si netroufal hádat, co se muselo přihodit, že ten arogantní blázen chtěl jeho pomoc... a dobře udělal.

Čekala tam na něj spousta mrtvol. Celá třetina z třicetičlenné skupiny nováčků byla nemilosrdně zamordována. Uprostřed Sithské říše, obklopeni tisíci a tisíci vojáků a desítkami jiných Inkvizitorů. A jedním Císařem.

Nebylo pochyb, že byli zabiti někým, kdo se mohl bez problému pohybovat na Korribanu. To by znamenalo spoustu podezřelých, kdyby všichni nebyli v samostatných pokojích bez oken, s více než dostatkem stráží na chodbě. Nikdo k nim nemohl během noci vstoupit a nikdo také podle otisků a kamer nevstoupil.

Přestože Querida nechal těla podrobit pitvě a analýze, důvod úmrtí mu byl jasný ihned. U všech došlo k zamezení přísunu kyslíku do těla. Nikdo z nich ovšem neměl zablokované dýchací cesty a jejich těla nejevila žádné známky škrčení ani fyzického, ani prostřednictvím Síly. Mysl mu zaplnilo strašlivé podezření a narychlo provedené odběry z nosů ho potvrdily – každý jeden mrtvý měl na svém těle nezvykle vysokou koncentraci oxidu uhličitého. Vzpomněl si, jak mu Aust popisoval situaci, kdy jeho a Hacka Císař málem zabil tím, že všechen kyslík v jejich organismu změnil okamžitě na oxid uhličitý.

Musel to být on. Kdo jiný by dokázal něco takového? Všechny stráže sice shodně tvrdily, že neopustil své komnaty, ale při jeho strašlivé moci by mu zřejmě nedělalo problém provést to i na větší vzdálenost. Nechápal však, proč by to Dass dělal. Jistě, věci, co provedl jemu, či Austovi a Hackovi, se také složitě vysvětlovaly, ale daly se brát jako neúměrné tresty za absurdní drobnosti – přeeknutí, nechtěná urážka a podobně. Ale tohle? Proč zabil deset Inkvizitorů, o nichž vůbec neslyšel a neznal jméno ani jednoho z nich.

Tato otázka ho trápila po celý den, kvůli čemuž nebyl schopen myslet na nic jiného. Nervózně přecházel sem a tam po svém pokoji, protože do meditace se nebyl schopen dostat. Napadly ho tucty šílených důvodů, které zahodil hned poté, co si je řekl nahlas a uvědomil si tak jejich nesmyslnost.

Nováčky nechal po celou tu dobu střežit. Rozdělil je do pěti skupin po čtyřech a každou poslal s oddílem Nočních plášťů a dvěma plnohodnotnými Bojovými Inkvizitory na různá odlehlá místa na Korribanu, vzdálená minimálně dvacet kilometrů jak od výcvikového chrámu, tak od Dassova paláce.

Když mu bylo oznámeno, že těla náhle zmizela a všichni, co byli u nich, jsou mrtví, nebyl stále o nic moudřejší než předtím, ale levá, jeho vlastní živá noha se mu pletla s pravou umělou z mnohahodinové neustálé chůze a hlava skoro motala z toho, jak neustále opakoval tu samou kruhovou dráhu...

V duchu zaklel a znovu se začal soustředit na přítomnost. Jestliže nechápal Císařovu motivaci pro zabití Inkvizitorů, už vůbec nerozuměl, proč by odstraňoval jejich těla. Nikdy nejevil sebemenší zájem o zakrytí stop po svém vražedném řádění. Co by ho přimělo to změnit?

Odvrátil pohled od velitele Nočních plášťů, kteří měli na starost ochranu těl, a obrátil se na důstojníka, který se staral o správu Dassova paláce. Zeptal se ho, jestli je Císař stále v paláci. Stále tu byl, ale o ničem nevěděl. Nikdo mu nic neřekl a přes datapad ani žádné jiné zařízení to zjistit nemohl, podle Queridova osobního rozkazu se zpráva utajovala a nebyla dána do informační sítě.

Inkvizitor přikývl. Podezíral sice s pravděpodobností blížící se jistotě Dasse, ale nechtěl nic riskovat. Nařídil zabezpečit všechny kosmodromy a prohledat co nejširší okolí. Nasadil na to všechny oddíly Nočních plášťů i Zatracených. Každá pátrací jednotka o minimálně padesáti členech, strážící alespoň o stovce. Ať už byl útočníkem kdokoli, muselo se jednat o velmi silného uživatele Síly. Komukoli, kdo se bude ptát na důvod, a Chissům především, mají sdělit, že se jedná o hromadné cvičení. A hlavně měli najít ta těla. Všichni mlčeli, ale v očích měli stejnou otázku. Querida si uvědomil, že to zbyde na něj. Šel promluvit s Císařem.

Těsně předtím, než vyšel ze dveří, uvědomil si jednu věc, nad kterou se dosud nestačil zamyslet. Lehce pootočil hlavu směrem ke kapitánovi Nočních pláštěů. Zeptal se ho, proč tu nebyl se svými muži a nezemřel po jejich boku. Kapitán řekl, že byl pověřen speciálním úkolem. Bylo mu nařízeno, aby přenechal velení svému zástupci a postaral se o jednu tajnou zásilku, která zrovna dorazila. Inkvizitor musel uznat, že odpovídal pevným a jasným hlasem, ze kterého by sama o sobě nešla vycítit nervozita značící snahu o lhaní. Naneštěstí pro něj měl Querida ve svých záznamech, o jakou zásilku se přesně jednalo, a rozhodně nebyl zrovna v náladě na diskuzi, v níž by neustále poslouchal výmluvy.

Jednalo se o skupinu otroků, která jim byla poslána od neznámého, dle jeho slov, přítele. Přesněji, byla to skupina červených Twi'leček, kterou kapitán kamsi schoval. Voják mlčel, ale evidentně pochopil, jak se věci mají, a v duchu se smířoval se svým nevyhnutelným osudem. Querida ho ihned odsoudil k smrti. Exekuci chtěl provést osobně, tak zastavil druhého velitele, který se chystal okamžitě naplnit rozsudek. Prostým gestem pravého zápěstí zlomil odsouzenému na dálku vaz.

Křižník *Covenant* klouzal nadsvětelnou rychlostí v hyperprostoru. Jeho cesta však nebyla perfektní, na některých místech musel zpomalit na podsvětelnou rychlost a prostřílet se skrz asteroidová pole. Za dob Klonových válek se tato hyperprostorová trasa používala mnohem více, ale jak zmizeli Separatisté a pak i Republika, tak ze soustavy lego zmizeli i všichni návštěvníci.

Bylo to zvláštní, jak rychle se z hlavní planety takticky důležité soustavy stalo mrtvé místo. Obyvatelé lega se drželi několik generací, ale v posledních letech vlády Impéria i oni padli. A tak se na planetě změnil režim. Na malou chvíli v městech zavlály prapory s insignií ve tvaru ozubeného kola, se znakem Impéria. Samozřejmě byla celá soustava osvobozena Novou republikou a vyrvána ze spárů posledních říšských přežitků. Ale vše, co se v historii galaxie událo, nikdy neovlivnilo Millius Prime. Hlavní měsíc na sebe nikdy nepřilákal klonová vojska či říšskou pěchotu. Až pak Rhumijská říše zavítala na jeho pustý povrch. Ta nikoho nepouštěla dál, možná kvůli nějakému nálezu. Celá posádka *Covenanta* však doufala, že se vše obejde bez zbytečných bojů. Bitvu mohli vyhrát, ale válku, která by tím konfliktem začala, nikoliv. Destruktor, aby se vyvaroval jakýmkoliv střelám z překvapení, proto radši vystoupil ze zašlé hyperprostorové cesty daleko za hranicemi systému. Hned poté zalarmovali správu soustavy a začalo vyjednávání.

Kvůli obezřetnému tahu se však flotila nevyhnula pozornosti, veliký temný trojúhelník byl vidět z mnoha okolních soustav. A pozorovatelů bylo víc jak dost. Jeden z nich stál u okna jedné výškové budovy na Saleucami. Larn Andosan, vysoký, štíhlý Weequay, měl na sobě formální oblečení své planety. Mezi dvěma prsty se mu kýval váleček z místní alternativy tabáku a na jeho tváři se hostil zamračený výraz. Pak jen zakroutil hlavou, otočil se zády k oknu a s doutníkem odkráčel směrem ke kanceláři. V prostorech patřících Sopránu Saleucami, menšího novínového plátku, na Holonetu zapadlém až úplně dole na obrazovce, to jelo na plné obrátky. Všichni ale přestali, když si Weequaye všimli. Každý reportér, který ještě v komplexu kanceláří zůstal, na něj začal mluvit.

On ale chtěl sólokapr. Zeptal se, co mají k tomu křižníku. Jeden z reportérů řekl, že patří Unii svobodných systémů. Andosan se podíval na obrazovku toho reportéra. Navolil si červenou barvu a přeškrtnl název článku týkající se křižníku. Hned poté vyškrtnl každou druhou větu. Pak popotáhl z doutníku a zkritizoval celý článek. Chtěl vědět, co vše o tom křižníku vědí. Reportér mu řekl, že přiletěl ze soustavy Mytus, velitelem operace je Tove Santior. Andosan mu hned dal svůj návrh titulku. Rozhodl, že ten článek půjde až na pátou stranu, na první stranu chtěl článek o Mandaloru – o jeho spojení s Unii. Jeho neschopný vůdce nezvládá situaci se zločinem, tak potřebuje pomoc větší organizace. Novinářka se ho zeptala, co se bude dít, až lidé zjistí, že se noviny mýlí. Andosan řekl, že to se nestane. Oni jsou zdroj.

Mezitím na hranici systému začalo vyjednávání o povolení na průzkum Millius Prime. Průlet lega vyjednali rychle, ale správa nechtěla pustit Unii na své území. Nakonec se zkontaktovala kancelář krále samotného, která výzkum měsíce povolila pod vidinou daru, exotického stromu z planety Mytus. A tak křižník Unie sestoupil do orbity hlavního měsíce. Z ní vypadal povrch pustě, zašle, a jakékoliv budovy, které objevily sondy, byly pobořené. To jim ale v přiletu nezabránilo. Z hangáru *Covenantu* vyletěly tři vědecké satelity, každý s dvacetičlennou posádkou. Každý z nich začal kolem měsíce kroužit a sbírat data. Téže se z každého odpojily čtyři lodě. Dva průzkumníky a dvě přistávací stanice. Ty obsahovaly vybavení na zbudování tábora. Průzkum měsíce a pátrání po Andělech začalo.

Mezitím Saleucumijský Holonet zaplnily zprávy, většina z nich se týkala tajemného objektu na obloze. Článek, který vynikl, napsal reportér Pardi Boskn za Saleucamijský Soprán. Celý plátek ten den získal hodně pozornosti a celý Holonet zaplnila jedna otázka. Kdo je „Satan“ Santior? Mezitím, Larn Andosan, radující se z úspěchu, zase sledoval dění pod sebou z okna. Hlavou mu kolovala otázka stejné povahy. Jak se Tove Santior dostala na pozici maršála a nebyl kolem toho poprask? Pokud ji sláva nesvědčila, zažije tedy pravý opak...

Great Victory. Cass sledoval hologram, na kterém byla vykreslena trasa letu. Náhle k němu přistoupil důstojník a řekl, že má soukromý hovor. Cass zvedl zrak a pohlédl na důstojníka. Řekl mu, že si ho půjde vzít do své kajuty. Odešel rychlým krokem. Důstojník se za ním podíval.

Cass vběhl do kajuty. Komunikátor hlásil hovor od jeho manželky – přesně, jak předpokládal. Stiskl tlačítko. Hologram vykreslil postavu ve stormtrooperském brnění. Postava ho přivítala, ale Cass chtěl přejít rovnou k věci. Postava mu řekla, že za pár hodin loď dorazí do soustavy Lakari. Cassovým úkolem je odeslat informace o složení posádky lodi na frekvenci TC-759-624, jakmile dorazí. Cass to považoval za šílený nápad – snadno na něj přijdou a bude odsouzen za velezradu. Postava mu pohrozila, že když to neudělá, jeho žena zemře. Cass udeřil pěstí do stolu.

Cass se vrátil na můstek a sledoval trasu letu. Soustava Lakari se blížila. Přístup k seznamu posádky měl jen on, Brae a Narin. To byl problém. Netrpělivě čekal na přilet, ale nedával na sobě žádnou nervozitu znát. Snažil se přijít na to, jak zamaskovat svůj přístup do systému. Pak na můstek přijel počítačový droid, aby pomohl vyřešit nějakou softwarovou chybu – a Cass dostal nápad.

Loď konečně dorazila do soustavy. Brae přikázal vypustit průzkumné letky 1 až 8. A průzkumné droidy, standardní formace. Mají 60 minut na průzkum, poté se odlétá. Cass odešel z můstku a namířil si to přímo k výtahu. Odjel na jednu ze spodních palub a zašel do servisní místnosti. Z police sebral iontový svářeč.

Přišel k terminálu v postranní chodbě, kam nikdo moc nechodil. Zasunul do něj svůj kódový váleček. Přístup se otevřel. Cass se musel dostat do lodní databáze, což z tohoto terminálu trvalo trochu déle. Našel seznam posádky a odeslal ho na zadanou frekvenci. To trvalo jen chvíli. Vyšel na hlavní chodbu a rozhlédl se. Nikdo nikde. Odešel do nejbližší stanice droidů.

Ohlásil, že má problém s terminálem. Zdálo se, že se zasekává. Počítačový droid následoval Casse. Zasunul do portu svoji přípojku. Chvíli pracoval. Ještě, než droid dořekl větu, Cass do něj strčil iontový svářeč nastavený na maximální výkon. Elektrické výboje projížděly celým droidem, jiskřil i samotný terminál. Ten následně zkratoval a začalo se z něj kouřit.

Cass se rychlým krokem vrátil do servisní místnosti a položil svářeč na polici. Pak se vrátil do výtahu a zpět na můstek. Byl pryč jen něco přes půl hodiny. Důstojník ohlásil, že letky hlásí, že průzkum soustavy byl dokončen. Budou se stahovat. Brae stále seděl ve křesle a znuděně si opíral hlavu o ruku. Nepřítomnosti Casse si ani nevšiml.

Cass sledoval monitor, do kterého proudila data z průzkumu. V soustavě se nacházelo jen několik desítek lodí – patřily místním kolonistům, žádná nepřátelská nebo ilegální aktivita. Byl to typický výsledek rutinní hlídky. Přesto řekl, že se mu jedna z těch lodí nezdá. Její identifikační signál projevuje nějaké anomálie. Narin se podíval na monitor, ale nic zvláštního neviděl. Cass zalhal, že před chvílí to tak vypadalo. Zeptal se, jestli to není ilegální komunikace. Narin přikázal poručíkovi od senzorů, aby to prověřil a vyslal multi-frekvenční žádost o identifikaci. Poručík se dal do práce. Za deset minut byl sken proveden.

Narin a Cass pohlédli na monitor, všechno ale vypadalo tak, jak mělo. Cass se zeptal na frekvenci řady TA až TD. Poručík udělal podrobnější průzkum. Ohlásil, že to jsou frekvence osobních civilních lodí. TA odpovídá lodím ze soustavy Kuat, TB jsou lodě ze soustavy Shaum Hii, TC jsou lodě ze soustavy Gigor a TD patří lodím ze soustavy Manpha. Vše je legitimní. Cass řekl, že to byla jen jeho chyba, planý poplach. Přistoupil k oknu a zadíval se na hvězdy. V duchu se zaradoval, protože právě našel stopu onoho záhadného únosce jeho ženy. Za chvíli se hlídky vrátily na palubu a *Great Victory* pokračovala v cestě.

Kel Dor se protlačil přes početný dav až k tělu. Jeho oči se střetly s mrtvolnými zorníčkami oběti. Dříve by tento pohled v něm probouzel nejistotu a neklid, ale po několika letech služeb jako vrchní komisař Galaktické ligy, už tento ohybný moment není pro Erijaha Byroga nic neobvyklého. Dvojice Stormtrooperů, kteří měli za úkol udržet dav zvědavců co nejdál od místa činu, přišla k Erijahovi a pozdravila ho. Kel Dor, nespouštějící stále zrak z těla, se jich zeptal, proč tělo prospektora Sarla stále leží na místě činu. Stormtroopeři mu vysvětlili, že nechtěli nijak manipulovat s místem činu. Komisař namítl, že tento případ je snadný – prospektor byl vyhozen ze své pracovny. Nařídil jim, aby ho odnesli dovnitř. Už teď to mezi lidmi vyvolalo značný chaos – nemuseli to vidět i noví kolonizátoři.

Ještě před odchodem do budovy Byrog řekl davu, aby se rozešel. Lid po něm hodil pár nevraživých pohledů, ale nakonec postupně všichni odešli. Jakmile vstoupil do pracovny, vedle zrovna začal přistávat transportér z Corellie. Byrog se dozvěděl, že kamery nejsou funkční, takže žádný záznam není. Dotace na opravy byly pozastaveny kvůli Belsaviskému řádu, Sithům a Chissům. Dále se dozvěděl, že nejsou žádní svědci. Včerejší večer se totiž konal menší večírek, na který prospektor nebyl pozván. Nebyl to oblíbený člověk. A i kdyby byl pozván, stejně by nejspíš nepřišel. Ale i kdyby kamery fungovaly, záznam by stejně nebyl, protože došlo k výpadku proudu. Nejspíš to nebyla náhoda.

Erijah si přečetl výsledky, ke kterým se dopracovali jeho analytičtí droidi. Nenašli nic, žádné otisky prstů, spadlý vlas či chlup nebo jakýkoliv kousek cizí DNA. Vše nasvědčovalo jen tomu, že v pracovně byl pouze prospektor a nikdo jiný. Komisař vytáhl z mrtvého těla nůž, podal do droidovi a podíval se z okna na nádvoří. Pracovna byla dost vysoko. Droid oznámil, že nůž je z mandaloriánské oceli, synteticky upravené. Byla to nádherná práce, něco takového dokázali jen ti nejlepší kováři z hlavního města Mandaloru. Komisař si uvědomil, že Mandalore se nedávno připojil k Unii svobodných systémů. Vrah byl zjevně profesionál. Možná za tím stála samotná Unie. Motiv by byl. Na celém Coruscantu je několik zón, které se postupem času rozrůstají, jak přicházejí noví a noví kolonizátoři. Každé této zóně velí prospektor, který dává pozor, aby vše fungovalo jako dobře promazané hodinky. Za tento měsíc je to už celkem pátý zavražděný prospektor. Že by Unie chtěla dezorientovat velení Coruscantu? Chystá se snad invaze? Jedna věc tu stále ale neseděla.

Mandaloriánská ocel byla jedna z nejzávažnějších a nejkvalitnějších ocelí v celé galaxii. Proč by tu vrah svoji zbraň nechával? A proč byl prospektor následně vyhozen z okna? Byroga nejdříve napadlo, že je možné, že se prospektor před vrahem chránil a odehrál se zápas, ale to bylo nepravděpodobné. Mandaloriánská ocel je extrémně ostrá a rána vraha byla mířena přímo do srdce. Oběť byla mrtvá, ještě před tím, než skončila vyhozená ze své kanceláře.

Komisař se vrátil do své pracovny, která mu byla na Coruscantu přidělena. Cítil se rozpačitě. Jestli tyto výsledky pošle vedení, stane se hlavním podezřelým Unie. Byrog si byl ale stoprocentně jistý, že tomu tak není. Ať byl vrahem kdokoliv, přál si, aby podezření padlo na Unii. Že by celé tohle byla obřít machinace ze strany Sithů? A nebo je snad ve hře ještě další protivník? Erijah zapnul komlink. Na tohle sám stačit nebude. Naštěstí měl velice schopného přítele, který měl u něj menší dluh. Jestli byl někdo schopný pomoci mu vyřešit tuhle zamotanou hádanku, byl to právě on. Mistr Sharr Maru.

Corellia. Velkogenerál Ogarnat si svolal sněm důstojníků. Po ztrátě Anaxes a Bilbringi Senát schválil protiútok. A to rovnou na dvou frontách. Na hologramu se ukázala mapa galaxie. Nepřítel útočil na soustavy v okolí Kuantu a Fondoru, několik planet už dobyl. *Hammer of Kuant* povede útok skupiny Kuant, *Anvil of Fondor* bude stát v čele skupiny Fondor. Cílem je zastavit útoky Chissů a Sithů a zatlačit je zpět na jejich území. Ligová obranná síť tak opět získá svůj význam. Potom bude možné zahájit finální úder.

O záhadnou invazní sílu se postará Warmith, jeho síly tedy budou v ofenzivně chybět. Co se týče velkoadmirála Braeho, Senát určil, že bude řídit obranu. Jakožto Konzul také řídí veškeré politické otázky ohledně téhle války. Na vedení útoku je příliš zaneprázdněn. Rhumijská říše je na jejich straně, ale její přítomnost v této akci je čistě na králi B-artovi. Ale i pokud se nepřidá, Senát počítá s tím, že operace má velkou šanci na úspěch.

Důstojníci si vyměňovali pohledy, ale nikdo neměl dotaz. Ogarnat jim dal podrobné instrukce na datapadech. Řád Jedi ke každé bitevní skupině přidá několik rytířů. Mají s nimi spolupracovat – pomohou jim v eliminaci sithských Inkvizitorů. Budou mezi nimi i padawani, ovšem aby je ochránili před zbytečnými ztrátami, nasadí mnoho elitních oddílů Stormtrooperů. Mají výcvik boje proti nepřítelům se světelnými meči. Sám Velmistř Lightseeker nad ním dohlížel. Útok začne za 48 hodin.

Venir, systém Venir v sektoru Kuat. *Hammer of Kuat* a doprovodná flotila dorazily na orbitu a ihned spustily palbu. Chissově nečekali útok takto brzy. Výsadkové lodě dosedly na povrch a začaly vypouštět stovky vojáků Ligové armády a desítky strojů. Chisská protiletadlová palba střílela ze všech sil a několik lodí sestřelila. Bombardéry však prováděly střemhlavé nálety a ničily jednu pozici za druhou.

V čele týmů Stormtrooperů běželi Jediové, se zapnutými meči odráželi nepřátelské střely. Jeden z oddílů Storm Commando vedl plukovník Darm. Chisští vojáci nedávali své životy lacino.

Na bojišti se objevil Bitevní inkvizitor. Sekal vojáky jednoho po druhém, ale pak se ke slovu dostal Darm a jeho muži. Obklíčili ho a zasypávali ho palbou. Tu Inkvizitor vykřýval, ale dalo to čas jednomu vojáku s plamenometem, aby se přiblížil na dosah. Inkvizitor plameny blokoval Sílou. Zatímco byl soustředěn, Darm proběhl za jeho zády. Inkvizitor se po něm ohnal mečem, zatímco druhou rukou stále blokoval plameny. Minul, ale Darm přesto spadl na zem. Inkvizitor se usmál, ale pak ucítil, že má na zádech něco přilepeného.

Nastala exploze. Tělo Inkvizitora bylo na kusy. Darm se postavil na nohy, s brněním potřísněným. Podíval se na kouřící kráter, který po inkvizitoru zbyl, a ostatním vojákům pokynul zvednutým palcem. Vydal rozkaz k útoku na hlavní základnu.

Nyssa, systém Nyssa v sektoru Fondor. *Anvil of Fondor* se svými loděmi dorazil k cíli a spustil palbu. Chissově byli zde taktéž překvapeni. Zatímco zuřila bitva, výsadkové lodě začaly proudit na povrch, doprovázeny stíhačkami a bombardéry. Chissově zahájili protiletadlovou palbu a několik cílů sestřelili.

Jedna z výsadkových lodí dostala zásah a nekontrolovatelně padala k zemi, požírána plameny. Přední rampa se náhle prudce otevřela, jako kdyby byla vyrvána zevnitř. Z nitra lodi vyskočila dvojice Jediů, Joil a Lima. Dopadli na zem ve stejnou chvíli, jako výsadková loď. Ta mohutně explodovala, Jediové tasili meče a vrhli se na protiletadlový kanon, z jehož hlavně se stále kouřilo. Jeho zaskočenou obsluhu rychle eliminovali a kanon společně pomocí Síly strhli na zem. Pak se rozběhli k dalšímu kanonu.

Vojáci Ligové armády, Stormtroopeři a další Jediové, kterým se podařilo dostat na povrch, postupovali kupředu. Joil a Lima vedli jejich úder, dokonale sehraní. Proti nim stanul Bojový inkvizitor. Tasil meč. Joil a Lima se proti němu rozběhli a doráželi na něj z obou stran. Inkvizitor se bránil dobře, ale podivnému, zcela synchronizovanému stylu dvojčat nemohl odolávat dlouho. Joil mu usekl levou ruku, Lima pravou, Joil mu probodl hrud', Lima mu vzápětí usekla hlavu. Joil zapnul komunikátor a dal příkaz k postupu na hlavní základnu. Kývnul na Limu a oba se vrhli do dalšího boje.

Ogarnat sledoval postup bitvy na hologramu. Ozval se příchozí hovor z Corellie. Ogarnat ho přijal, objevil se hologram Ikkrase Nama. Chtěl vědět, jak útok pokračuje.

Chissově ani Sithové tento úder nečekali, ale další údery budou již složitější. Senát se shodl na dalším postupu. Liga dobře věděla, že všichni Čistokrevní Sithové jsou klony. Je nutné dobýt místo, odkud pocházejí. Kamino je ovládána Uníí svobodných systémů, ta jejich zdrojem určitě nebude. Ogarnata napadlo, že skutečný místem musí být Korriban. Je to nejvíc bráněná planeta Sithů. Museli část klonovacího vybavení odvést právě tam. Ten ale bude terčem až jako poslední.

Ikkras Nam řekl, že dále je nutné odstranit velení chisských jednotek. Ogarnat se zeptal, jestli to znamená zaútočit na Ascendenci. Nam ale řekl, že na takový útok nemají prostředky. Postačí odstranit velitelství jejich útočných sil. Ascendenci pak bude nabídnuto jednání o kapitulaci. Co se týče Sithů. Je to uměle vytvořená skupina, která nemá šanci na skutečný život. Čistokrevní Sithové patří minulosti. Nicméně Konzul Sca-Lia-Kama jim chce dát šanci. Každý živý tvor má právo na mírumilovný život. Ogarnat namítl, že Konzul je idealista. Znal Čistokrevné Sithy z bitev. Jsou to fanatici. Raději zemřou, než aby žili v zajetí... nebo v míru. Ostatně, chování Inkvizitorů tomu dost nasvědčuje. Ikkras Nam řekl, že se ještě uvidí. Válka ještě není u konce. Ogarnat se vrátil ke svým mapám.

Navzdory pudu sebezáchovy bijícímu na poplach se Querida vydal k paláci. Cesta trvala o dost kratší dobu, než by mu bylo po chuti. Jakožto Vrchní Inkvizitor měl do většiny budovy povolený přístup neustále, a tak se bez problému dostal až před Dassovy komnaty. Matně si vzpomněl na nedávnou příhodu, kdy si na strážících gardistech musel výhružkami vynutit vstup. Doufal, že se podobná situace nebude opakovat. V ústech měl jedovatou pachůť z toho, jak docházelo poslední dobou k neustálým incidentům mezi Sithy, které eskalovaly až k úmrtím, a nechtěl být strůjcem dalšího.

Pozitivní bylo, že když se k oběma přiblížil do vzdálenosti pouhých pár kroků, necítil z nich žádné agresivní úmysly. Dívali se jeho směrem, ale okamžitě postřehl, že veškerá jejich pozornost je soustředěna jinam. To bylo u vojáků takovéhle úrovně opravdu neobvyklé... Dokud nepostřehl, proč tomu tak je. A bylo to hodně negativní.

Zahloubán do myslí strážců postupoval k prameni úzkosti a strachu, který je zaplavoval, a skrz něj si všiml zvuků vycházejících z Císařových komnat. V rychlosti zavrtěl hlavou, aby znovu vnímal vlastním tělem, a když se soustředil, i on zachytil jakousi slabou ozvěnu, která vzdáleně připomínala zvuk boje. Stačil mu jediný další pohled na strážící vojáky a pochopil, že i přes všechn svůj brutální výcvik a smrtící zbraně, jimiž byli ověšeni, nebyli ani oni o nic lepší v rozhodování ve chvílích, kdy špatná volba znamenala jistou smrt.

Střetl se s nimi pohledem a všichni tři se zamysleli v jeden moment nad tím samým. Otevřít dveře a jít Císaři na pomoc – možná ho zachránit a vysloužit si vděk anebo naopak přerušit nějaký jeho šílený rituál a být na místě zničení některou ze škály jeho vražedných schopností. Nechat je zavřené a ignorovat cokoli zevnitř – nerozhněvat Císaře rušením a přežít o den déle nebo být popraveni jím osobně za selhání při ochraně a pomoci, které by si musel zařídít sám.

Dal by tři hvězdné soustavy komukoli, kdo by mu s naprostou spolehlivostí řekl, co se tam vevnitř děje. Strážce se už evidentně rozhodly. Narovnaly se do pozoru a přijaly všechna rizika ignorace. Querida se také narovnal, avšak vykročil vpřed. Krok a po něm další. S opovržlivým odfrknutím prošel kolem těch dvou zbabělců a rukou se dotkl ovladače dveří. Nedal si prostor přemýšlet a stiskl ho.

Dveře neslyšně zajely do volného prostoru v pravé stěně a on vstoupil. V místnosti bylo vlivem utlumených světel šero. Díky Síle si jeho oči přivykly okamžitě a začal přejíždět pokoj pohledem ve snaze najít Císaře. Nikde ho neviděl, ale když na stěně spatřil krvavou šmouhu a od ní nepřerušený, stále nezaschlý pruh této tekutiny, konečně si všiml těla ležícího v pokroucené pozici na zemi. Odolal nutkání rozeběhnout se pryč a přešel místnost.

Císař byl zřejmě v bezvědomí, a když si k němu přisedl, jen stěží nahmatat tep a zaregistroval dýchání. Zdálo se, že se potácel na hranici mezi životem a smrtí. Zběžně ho obhlédl a našel sice spoustu velkých modřin, řezných ran a odřenin, možná i jednu, dvě zlomeniny, ale stále se jednalo o zranění, která by měl velkou šanci přežít i obyčejný člověk, natož Temný Pán ze Sithu. Ani té krve neztratil tolik.

Uvažoval, že zavolá lékaře, aby ho napojili na přístroje, ale ve chvíli, kdy mu zacukaly umělé, napůl nefungující nervy v pravé noze, se zarazil. Proč by to měl dělat? Je to Sithský Císař. Nejmocnější bytost galaxie. Proč by ho měl neustále zachraňovat? Pokud je Dass tak slabý, že potřebuje pomoc, pak není hoden být vládcem Sithů. Není hoden žít.

Sithům vždy musí vládnout ten nejsilnější, a navíc Císař stále více a více šel proti svým bratrům, kterým měl vládnout a vést je k vítězství. Pohlédl na ruku Kayna zející na zdi v karbonitovém obalu. Netušil, jaký význam by jí v rámci svého plánovaného činu mohl přikládat, ale viděl v ní, a i v prázdném pohledu obličeje zpevněného na zmražené hlavě Bojového Inkvizitora, symbol všech problémů s Císařem. V mysli si rychle připravil hrubý plán, co bude dělat, až to vykoná a zhluboka se nadechl.

Jeho pravá ruka se pomalu přesouvala ke světelnému meči visícímu na opasku, ale najednou se Dass rozkašlal a otevřel oči. Querida na moment zaváhal, zda to má udělat, a tím prošvihl poslední příležitost. Císař se posadil a otočil se na něj. Podle jeho pohledu v očích vypadal, že je stejně zmatený jako Querida, možná i více. Zeptal se ho, kolik uplynulo dní od té doby, co spolu mluvili o rozmístění ostatních Inkvizitorů. Querida řekl, že několik týdnů. Dass si oběma rukama chytil čelo a zkrivil obličej, zřejmě bolestí. Querida bez hnutí stál na místě a čekal. Trvalo to několik dlouhých minut, než se Císař znenadání postavil.

Dass se zeptal, jestli během té doby odletěl pryč. Inkvizitor přikývl. Byl mimo Korriban několik dní. Celou zbylou dobu pak strávil tady ve svých komnatách. Nevydal žádné rozkazy, a tak ho nikdo nechtěl rušit. Dass se ho zeptal, proč za ním tedy tak znenadání přišel. Jeho hlas jako by byl jiný. Ta jistota, neochvějná autorita a náznak hrozby strašlivé moci, tohle vše v něm chybělo. Připadalo mu, že ten hlas se tomu sám vyhýbá... Ale, ale proč by to dělal? Querida odpověděl, že přišel podat hlášení. Ohlásil záhadné úmrtí deseti Bojových Inkvizitorů, začátečníků. Těla nechal podrobit pitvě, ale někdo je

všechna ukradl a pozabíjel během toho i přítomné strážce a lékaře. Zarazil se, když si všiml Dassova pohybu.

Císař zvedl ruce a Querida ani nepotřeboval varování, kterého se mu dostalo od svých instinktů, aby poznal, že se chystá vypustit svůj hněv skrz moc Temné strany. Intuitivně se obrnil, ale náhle jako by v Dassovi něco povolilo. Paže mu poklesly zpátky k bokům a obličej ochabl do groteskního tvaru. Dass chtěl vědět víc. Vrchní Inkvizitor, který celý čas přemýšlel jen nad tímto problémem, musel zapátrat v paměti. Řekl, že válka nyní probíhá prostřednictvím menších střetů, v nichž si Sithové i Chissové udržují vítěznou štafetu. Samotní Chissové se zdají klidní a bez vzájemných štvanic, a i ostatní Inkvizitoři poslední dobou utlumili své osobní spory na drobné provokace. Kdyby nedošlo k tomuto incidentu, prohlásil by, že Dass naprosto vyhrává. Císař mu poručil, aby odešel a cestou řekl gardistům, že s nimi chce mluvit.

Dalšího dne bylo další zasedání válečné rady. Král B-art byl bez sebe. Ještě se nikdy nestalo, aby se nepřítel dostal do Královského paláce, natožpak, aby tam provedl atentát. B-art se oháněl výhružkami, vězením a popravami, pro všechny, co za tím stáli, či pro ty, co atentátu nezabránili. Generálové, admirálové, správci a ministři jen stáli před ním a nechávali na sebe křičet za něco, co vesměs nemohli ovlivnit.

Později se ukázalo, že Sitha do paláce dostal Ali-Har, který byl chvíli před atentátem zabit (probodnut) Sithem. Mladý poradce krále se na svoji pozici hlavně dostal díky svým konexím – jeho otec byl královým přítelem a bojoval s ním například ve válce se Zlatou říší, kde obratně dokázal vyřadit tři křižníky nad planetou Hypori. Jak se později dostalo na povrch, Ali-Harova snoubenka, matka i bratr byli uneseni a poradce krále musel tedy konat proti své domovině, aby zachránil své blízké. Detektory Síly byly v posledních měsících deaktivovány, do té doby byl v paláci jen jediný uživatel Síly, a to Maza, ale poté, co přibyla Elynea a bývalý Sith Fred, systémy hlásily Sílu klidně i třicetkrát za den. Obsluha systémů musela tedy pokaždé zkontrolovat, kdo je oním uživatelem, což otravovalo jak je, tak členy gardy. Proto bylo nakonec správou paláce rozhodnuto o vypnutí senzorů a obsluha se přesunula ke kamerovým systémům. A jelikož strážce, kontroly a kamery ignorovaly Sitha, protože šel s Ali-Harem, který byl obecně znám, a detektory Síly byly vypnuté, klon z Korribanu byl schopný se dostat přes celý Královský palác až ke králi.

A král? Královny prsty brzy nahradily robotické náhrady, které mu aplikoval doktor, jenž se o ni staral po Bitvě o Bilbringi. K Elyneině překvapení král neměl nohy. Bylo to takové veřejné neveřejné tajemství, které se téměř neřešilo. Král o tom sám nemluvil a lidé okolo něj jej v tomto následovali. Díky kybernetickým nohám byl schopen bojovat i s probodnutým stehnem a z nich vytáhl onu zbraň, co později připravila Sitha o ruku. Ve finále mu toto několik let staré zranění zachránilo život.

Ze dnů se staly týdny a z týdnů měsíce. Život na Rhumii ubíhal svým vlastním tempem. Král připravoval říši na válku. Každá planeta odváděla muže do války a továrny na Hypori a Thule vyráběly tisíce droidů, kteří měli v dalších měsících obsazovat známé planety nepřátel. Po necelém měsíci vyprodukovaly doky na Panmantu první křižník do Rhumijské armády a na Ossel II hned dva. B-art provedl rychlou preventivní protiofensivu proti Belsaviskému řádu, kde nechával nováčky sbírat cenné zkušenosti do další války.

Mezitím si Elynea vymyslela vlastní projekt, kterým se zabývala po celou dobu přípravy na válku. Její domov, kde žila se svým otcem před tím, než odešla do řádu Jedi s Vrahosem, byl dle oficiálních tabulek nejhorším místem k životu na Rhumii. A přesto, že sídliště, kde vyrostla vděčila za to, čím a kým je, rozhodla se jej úplně přestavit a dát tak dalším generacím větší šance k dobrému životu. Rhumia se od B-artovy vlády soustředila spíše na okolní planety a vesmírnou nadvládu než na místní rozvoj, a tak tato sídliště i přes ekonomickou situaci nikdy nepřestala zanikat. Elynea si u krále vyžádala grant, který měl celý tento prostor zrenovovat. Najala urbanisty a architekty a dohromady vymýšleli, jak udělat ze sídliště Lila-Vera moderní domov pro více jak třicet tisíc lidí.

Nejdříve se vystavěly důležité budovy jako nemocnice, školy, komunitní centra a náměstí, později se začalo se stavbou obytných domů. Celý prostor byl kompletně zbourán a následně přestavěn. Většinu dní v týdnu zařizovala Elynea záležitosti okolo města, avšak o víkendech odjížděla do hlavního města do paláce za B-artem.

Když se dozvěděla onu novinu, jež jí v dalších měsících změnila život, věděla, komu zavolat. Sylas jí vzal hovor téměř hned, což byla poměrně neobvyklá událost, jelikož byl tento Chiss konstantně časově vytížen. Po naléhání Elyney, že doopravdy musí přiletět na Rhumii, se Sylas nechal přemluvit a za pět dní přistál na nově vybudované přistávací ploše u bývalého sídliště. Po obejmutí následovala procházka po městě.

Sylas při pohledu na rozestavěnou budovu pochválil její práci. Elynea řekla, že nejobtížnější bylo to vyřizování. Tvrdohlaví starousedlíci, co se nechtějí odstěhovat. Výkup pozemků. Nalezení práce pro všechny. Byrokracie. Rozdělování peněz. Politici a osobnosti, co se chtějí přizpůsobit na projektu a malicherné problémy, jejichž řešení je delší než nekonečné. Elynea se zeptala, jak to jde v řádu. Sylas odpověděl, že situace není dobrá. Velmistr se stranil společnosti a každý mistr měl jinou odpověď na řešení krize. Mistr Vrahos je nervózní z připravenosti Jediů proti nepřítelům nejen ze strany Sithů. Na scéně je nový hráč, který zabíjí uživatele Síly. Postrádá se několik Rytířů a padawanů, zmizel například Letan Rasch. Byl unesen i Mistr Tart, který už není to, co býval. Není to ale jen problém Jediů. Mizí i uživatelé Síly odjinud, například Rytíři Iruustis. Někteří Jediové jsou staří, jiní jsou mladí a nezkušení. Potřebují více členů. Elynea však Sylasovi řekla, že se vracet nehodlá. To on chápal.

Sylas se jí zeptal, proč měl vlastně přiletět. Elynea chvíli mlčela. Pak se zastavila, otočila a usmála se. Řekla, že je těhotná.

Éclair, sídlo předchozího oligarchického režimu procházelo rozsáhlou renovací. Na každém rohu bylo možné potkat dělníka, jak něco předělává, spravuje nebo odstraňuje. Horečnatá aktivita ostatně zachvátila celou soustavu planet Ascendence. Důvod pro takovouto nevídanou činnost byl dobře a veřejně známý – provedený převrat, který k moci dostal dosud nevýraznou rodinu Hessh. Pro cizího pozorovatele by mohlo být zvláštní, že Chissové proti změně nijak neprotestovali, neměli však k tomu důvod. Chissové, národ posedlý rodokmeny a ohromnou ale efektivní byrokracií, totiž uznali, že Hess'hirolia'nuruodo, adoptivní členka rodiny, kterou zmasakrovala, je pokrevně přímý potomek dávné vládnoucí rodiny Aristocra. Shirolian se postarala, aby tento fakt byl veřejně dostupný, a tak její uzurpace vypadala jako „osvobození“. Do jisté míry byla.

Shirolian ve spolupráci se svým synem a bratrem, admirálem Inrokinim, sestavila v rekordní době nový zákoník Ascendence, který obnovoval většinu práv a privilegií z doby Staré republiky. Nebývalé ekonomické uvolnění, kdy byl povolen obchod i s cizími subjekty mimo Ascendenci bylo po chuti většině populace, a tak byla Shirolian oslavována jako hrdinka. Ilum, onu chladnou planetu, kterou Inrokini držel vojensky pevně v rukách, prezentovala jako budoucnost Ascendence. Propagační média byla plná oslavných frází a prezentací o lepší, zářivější budoucnosti. Mezi věcmi, kterým se Shirolian věnovala bezprostředně po převratu, bylo i povýšení jejího syna Hess'leela'nuruoda. Z pouhého poručíka se mladý muž vyšvihl na velkoadmirála a byla mu svěřena vojenská obrana Ascendence.

Když Shirolian připínala nový odznak hodnosti na hrud' jejího syna, široce se na něj usmála. Stáli venku, na nádvoří Éclair, a sněhové vločky, které jako obvykle poletovaly ve vzduchu, vytvářely poetickou atmosféru. Sheelal poklekl na rudý koberec a Shirolian mu do rukou vložila velkoadmirálskou hůl. Je krásný, myslela si, když si prohlížela svého syna v jeho sněhově bílé uniformě. Rudé vlasy, které mu lemovaly přísnou tvář byly jediná věc, kterou zdědil po svém otci. Smutná připomínka toho, co mohlo být.

Sheelal oficiálně převzal velení vojenských sil Ascendence. Shirolian přikývla a velkoadmirál se postavil po bok své matky, stále v dostatečné vzdálenosti, aby jí nepošlapal její královskou modro-bílou róbu. Mohutný potlesk, který se po ceremonii ozval, byl důkazem, že minimálně na povrchu je režim přijímán. Držíc se rámě jejího syna, Shirolian a Sheelal se otočili a kráčeli po rudém koberci lemovaném modrými růžemi zpátky do paláce. Jen ti nejlepší pozorovatelé však viděli nepatrné, téměř neznatelné stopy krve na koberci, které se táhly za Shirolian. Byla bosa.

O týden později, Csilla, Éclair, soukromé křídlo paláce. Sheelal a Inrokini vešli do soukromé komnaty Shirolian. Admirál se rozvalil na nejbližší pohovce a Sheelal přistoupil k vyhublé Chissce stojící u projekce nově navrhované speciální zbraně na ničení planet. Inrokini chtěl vědět, proč navrhuje zbraň pro ničení planet. Moc dobře ví, že ji nemohou použít. Preventivní manévry jsou proti jejich doktríně. Sheelal položil matce ruku na rameno. Chápal, že je nemocná, ale měla by ho nějak uklidnit. Inrokini nebyl jediný, kdo má obavy. Shirolian se pousmála – nikoho z nich nenapadlo, že by to nemuseli být

Chissově, kdo zbraň použije. Inrokini byl šokován, jeho sestra to chtěla prodat. Shirolian se tajemně usmála a Sheelalovi začalo svítat. Kalee.

Domikro musel chvíli počkat, jelikož zdejší technika opravdu nestála za nic, ale po pár minutách se mu konečně podařilo navázat spojení s Chissy. Ascendence byla vždy neutrální, a tak pochyboval, že šli vyhledávat válku. Pokud ale chtěli obchod, tak měli smůlu, jelikož Kalee momentálně neměla nic. Holoprojekce byla velmi přerývaná, ale šlo rozpoznat velmi vysokého Chissa ve slušivé uniformě. Představil se jako Hess'leela'nuruodo, velitel flotily Ascendence. Vládnoucí rodiny ho pověřily navázáním diplomatického kontaktu s Kalee. Domikro se pousmál při vzpomínce na Shir, která se mu marně snažila dostat do hlavy celá chisská jména. Domikro byl ochoten jejich návrh vyslyšet, ale rovnou řekl, že Kalee jim nemůže nic nabídnout. Velkoadmirál dodal, že Intendant Hess'iolia'nuruodo bude potěšena, a poslal Domikrovi smlouvu.

Domikro kývl a přenos ukončil, zatímco se začel do obchodní smlouvy. Z ní se dozvěděl pouze to, že Chissově chtějí, aby otestoval jakousi zbraň a jako odměnu by získal... Nad částkou mu malém upadla pusa. K tomu by se otevřela potenciální obchodní cesta. Chvíli nad tím přemýšlel, ale brzy Chissy kontaktoval. Souhlasil.

Sheelal byl připraven vyrazit na Kalee, ale Inrokini pořád nevěřil, že je to dobrý nápad. Taková zbraň by se měla nejdřív vyzkoušet na simulaci. Shirolian třískla do stolu a přerušila ho. Vysvětlila, že sami ji vyzkoušet nemohou a tohle je nejlepší možný způsob. Její šedivější vlasy a světlejší tvář se nedala přehlédnout a Inrokini přemýšlel, proč se jeho sestra zabývá zbraní, místo toho, aby se snažila zachránit si život. Rezignovaně zvedl ramena. Chápal, že nechtěla, aby se opakovalo to samé, co na Coruscantu. Shirolian si nechala připravit přepravní loď, zítra odlétá.

Domikro si odfrkl a začal připravovat vše, aby udělal dobrý dojem pro hosty. Od luxusních pokojů a pořádnou hostinou až po krásně dekorované zahrady kolem paláce. Vše muselo dopadnout perfektně.

Elegantní bílá přepravní loď přistála nedaleko královského paláce v Eridě, kaleeshském hlavním městě. Z otevřené rampy vypochoďovali vojáci v černých uniformách a vytvořili obranou uličku. Po nich vystoupil chisský pár. Velkoadmirál, v bělostné uniformě, který svým předloktím podpíral vyhublou a extrémně bledou ženu s bílými vlasy. Shirolian, aby zamaskovala svůj děsivý vzhled, byla oblečena do rozměrné bílé róby s půlmetrovým krajkovým okružím za krkem. Pár kráčel směrem k shromážděné skupince Kaleeshů v jejichž čele stál očividně král. Velkoadmirál sklonil hlavu a Shirolian, jejíž zorničky teď díky ztrátě pigmentace byly zřetelné, se rozšířily. Domikro shromáždil malou skupinu Kaleeshů, kteří měli sloužit jako uvítací skupina, ale případně i jako stráže, pokud by došlo ke konfliktu. Domikro pozoroval přicházející Chissy, v jejich čele vybledlá a nemocně vypadající žena mu až podezřele připomínala Shirolian.

Přivítal je. Shirolian se pustila rámě svého syna a poněkud komicky přistoupila k Domikrovi, na něhož upírala své světle červené oči. Velkoadmirál ji pozoroval se zřetelným pobavením ve tváři, jakoby přesně věděl, co se jí teď honí hlavou. Chissově okolo však nechápali a vyměňovali si nechápavé pohledy spolu s přítomnými Kaleeshy, když intendantka Ascendence padla kaleeshskému králi kolem krku.

Domikro byl jejím výpadem zaražen a někteří ze stráží byli očividně vyhozeni z míry, mífíc na Chissku svými zbraněmi, jelikož se báli, že se pokusila jejich krále zavraždit. Jakmile se ho však dotkla, vycítil z ní přítomnost kterou necítil již... velmi dlouho. Pozvedl ruku, aby stráže zastavil před jakýmkoliv útokem na ní a po krátkém obětí si jí pořádně prohlédl. "Shirolian?", zeptal se se slzami v očích.

Malin zašel do nočního klubu. Byl zaražen vysokým vstupním poplatkem, který po něm vyžadoval tlustý bodyguard, ale nakonec ho zaplatil a s bodyguardem se i spřátelil. Samotný podnik vypadal celkově mnohem lépe, než mohl Malin čekat. I na tom nejspinavějším bordelu na Nar Shaddaa byly čistější záchody než tady, ale i tak to za tu cenu nebylo vůbec špatné. Podobných míst jako je tohle na Coruscantu rapidně ubývalo. Před pár měsíci byl tohle doslova ráj potulných zlodějů, pirátů, korzárů, vrahů, odpadlíků a všelijaké podobné havěti. Mnoho lidí by se asi dost podivilo, kdyby zjistilo, že Coruscant není tak mrtvý, jak se zpočátku mohlo zdát. Jenže strach bodá hlouběji, než meč. Čím více se Liga začala zabývat touhle dírou, tím více gangů si začala sbalovat svoje saky paky a začalo hledat svoje místočko jinde. To Malinovi nepřišlo fér. Liga se stará o kolonizaci Coruscantu, ale zároveň vhodné kandidáty vyrnaďuje pryč.

S Malinem začali flirtovat tři mladé dívky. Považovaly ho za Mandaloriany kvůli jeho brnění, ovšem on se za něj jen vydával. Malin si svoji popularitu užíval... O chvíli později si oblékl svoji zbroj a opustil zarezervovaný barový pokoj. Všechny tři dívky nechal spát. Bude to pro ně nakonec lepší, při troše štěstí zemřou dřív, než cokoliv zaregistrují. Umřou, když to budou nejméně čekat, beze strachu. Za pár hodin bude ráno, ale i tak to na parketě docela vřelo.

Moc rád by se tady ještě zdržel, ale už musel co nejrychleji zmizet, dříve, než bude pozdě. Malin se podíval na svoji ruku a uvědomil si, že se třese. S co největším klidem se Malin otočil přímo na kameru, usmál se a zamával. Poté co nejrychleji opustil klub. Dokonce i úplně ignoroval bodyguarda. Otočil se kolem sebe, aby se ujistil, že ho nikdo opravdu na ulici nesleduje, a přesně v ten moment, do něj někdo vrazil. Člověk, hodně mladý kluk, se natáhl vedle něj na zemi. Malin ho okřikl a silně ho nakopnul do břicha. Chlapec zasténal.

Malin ještě naposledy do toho kluka kopnul a co nejrychleji se rozběhl pryč do postranní uličky. Ještě to stíhal, ještě neměl žádný malér. Malin zapnul komlink a svému pánovi ohlásil, že je hotovo. Jeho hlas se třásl tak nekontrolovaně, že už neměl ani sílu, aby předstíral klid.

Brae sledoval holografickou mapu galaxie s aktuálními informacemi. Útoky na Chissy a Sithy byly zahájeny, ale on věděl, že to není nic velkého. Bylo potřeba uvolnit mnohem víc jednotek, ale Senát se nedokázal dohodnout na přesném postupu. Většina senátorů chtěla více zabezpečit své domovské planety, i když byly v bezpečí. Brae to nechápal, ale nemohl s tím nic dělat. Sca-Lia-Kama tento defenzivní přístup podporoval. A co se týče Warmittha, jeho síly plně zaměstnával Huixujachuxtl, tajemný velitel oné invazní síly. Místo toho, aby Brae stál v čele útoku, Senát ho vyslal na hlídkové mise a vedením pověřil Ogarnata. Byly tu ale i dobré zprávy. Rhumijská říše začala pronikat do území Belsaviského řádu, a to dost agresivně. Dosáhla prvních úspěchů. Brae se zaradoval, protože Senát nechtěl Belsaviský řád nijak řešit. Ale byla tu i jedna další věc...

Po chvíli přemýšlení přikázal Cassovi, aby navázal spojení s králem B-artem. Narin chtěl vědět, o co jde. Brae vysvětlil, že to, že nejsou v první linii, neznamená, že nemají vliv. Po pár minutách spatřil Brae na hologramu B-arta. Nevypadal tak honosně, jako když jej viděl naposledy, naopak působil, že dostal v pátek večer v hospodě dost do těla.

Brae mu poděkoval za podporu v Bitvě o Bilbringi. Zalitoval, že se nemohl účastnit, a poblahopřál mu k útoku na Belsaviský řád. Senát se ho bohužel rozhodl přehlížet. B-art to chápal, pacifista, co mluví v době války do práce vojákoví je čiré neštěstí. B-art věřil, že ukořistěné planety jim pomohou vyhrát válku. Brae řekl, že proti jeho postupu proti Belsaviskému řádu nic nemá. Pak se ale nahnul k holoprojektoru, přísně se zadíval B-artovi do očí a významně pozvedl prst. Jasně mu řekl, aby Onbelika nechal jemu. B-art ho ujistil, že na Onbelikovi nemá žádný zájem. Zeptal se na další postup.

Brae se viditelně uvolnil. Řekl, že postup Ligy je ten, že provede sérii menších odvetných útoků, které mají za cíl dobýt významnější obsazené planety a nastolit bezpečnost kolem centrálních sektorů. To je oficiální stanovisko Senátu. Podle Braeho bohužel nedostatečné. Oficiálně s tím nemohl nic dělat. Ovšem neoficiálně mu mohl dát něco, co Rhumijské říši pomůže proti Belsaviskému řádu. Brae strčil do počítače svůj kódový váleček a něco zadával na klávesnici. Na hologramu se začaly ukazovat spousty map, nákresů lodí, vozidel, stanic a zbraní i profily různých osob, nepřátelských důstojníků.

Byly to všechny taktické a strategické informace, které *Great Victory* za posledních několik let nashromáždila, plus informace ze složek League Navy Intelligence, které si nechal zaslat. Když je nechce využít Senát, má je využít Rhumijská říše. B-artovy zorničky se rozšířily. Stál si za tím, že jeho rozvědka je nejlepší v galaxii, ale tohle se Lize doopravdy povedlo, jeho muži by tyto informace dávali dohromady jen velmi těžce. Konečně se Rhumii toto spojení v něčem vyplatilo. Doted' se bál, že by mohl stejně rychle jako nabyt, o nové planety i přijít, ale toto položí Belsavis na lopatky okamžitě.

Brae doufal, že Senát brzy změní názor. Ještě se B-arta zeptal na to, jestli se během Bitvy o Bilbringi skutečně snažil přemluvit Etnoma, aby se stáhl pryč, dokud je čas. B-art se zamyšleně zamračil a potvrdil to. Brae mu za to poděkoval. Etnom byl nejlepší taktik Ligy. Jeho ztráta je velmi bolestivá. Thqare zaplatí za jeho smrt. O to se Brae postará. B-art se pak rozloučil a spojení se ukončilo.

Agen Koval byl nově povýšen na Rytíře Jedi. Agen nevěděl, jak se cítit. Měl by cítit hrdost, radost, ovšem to nepřicházelo. Rodianský Mistr Ztakang, jediný člen Rady přítomný v Chrámu, tedy jediný, kdo se účastnil pasování na rytíře, si toho nemohl nevšimnout. Vždy ho mrzelo, když viděl pasování bez přítomnosti mistra. A navíc nyní, když Velmistr i Vrahos nebyli na planetě, se mohlo pasování jevit jako nudná záležitost. Ztakang byl jeden z posledních, kdo byl nazýván mistrem už když Erdeg vyplenil coruscantský Chrám. Po smrti Artaxe byl téměř jasnou volbou do tříčlenné rady, vedle Variiona a Vrahose. Agen však byl přesto poctěn. Ale nevěděl, co bude dělat teď. Nebyl nikdo, kdo by ho vedl. Nikdo, kdo by mu říkal, co dělat, co je správné a co je jeho cíl. Už od dětství byl jeho cíl jasný, Rytíř Jedi. Ale kam ho Síla zavede teď?

Ztakang následoval Agena. Cítil, že je plný pochybností. Chrám byl dneska místem klidu a odpočinku. Velmistr Variion rozhodl, že po pěti dnech trénování přijde den, kdy padawanové určí sami, jak nejlépe strávit svůj den. Rodianský mistr očividně neměl v plánu upustit od následování Agena. Agen řekl, že mu Síla neříká, jak postupovat. Ztakang mu vysvětlil, že kdyby to bylo tak jednoduché, válka by byla u konce. Rozhovor přerušil nautolanský Rytíř Peck. Peck byl jen o pár měsíců starší než Agen. I kvůli tomu se setkávali jako padawani téměř každou chvílí, ovšem Agen byl už z Peckova peskování unavený. Peck mu pogrataloval k povýšení a pozval ho na trénink šermu. Ztakang namítl, že dnes je den volna. Peck ale dodal, že v době války si Jediové nesmějí dovolit takový luxus. Ztakang vysvětlil, že odpočinek je nutný k čisté mysli. Peck trval na tom, že trénink posune Ligu o krok k vítězství. Sám Mistr Vrahos dosáhl své moci tím, že měl vůli se nikdy nezastavit. Peck poté dvojici opustil. Ztakang dal Agenovi jeho první misi.

Mandalore. Tajná základna Reapers. Than vstoupil do tréninkové místnosti, kde Tygren, i přes ztrátu končetin, úspěšně bojoval proti tréninkovým droidům. Than chtěl trénovat také, droidi došli. Tygren tedy tasil svůj oboustranný světelný meč a zaútočil. Than útok vyblokoval. Pomocí Síly odhodil Tygrema na protější stěnu a vrhl po něm meč. Pomocí Síly se pak pokusil mečem useknout jeho hlavu. Tygren však včas uhnul, takže Than si svůj meč přitáhl zpět. Than na nic nečekal a obrovskou rychlostí se vrhnul na svého oponenta. Po tomhle následoval duel, ve kterém oba dva oponenti prováděli nejrůznější útoky. V jednom okamžiku Than praštil Tygrema rukojetí svého světelného meče a svého oponenta odzbrojil. Tygren se pokusil přitáhnout si svoji zbraň, aby Thanovi usekl ruku, ale Thanovi se podařilo uhnout a nasměrovat pomocí Síly zbraň na ruku Tygrema. Ruka byla odseknuta a Tygren po chvíli upadl do bezvědomí.

O hodinu později. Than se pokusil lehnout do postele, ale ve své hlavě uslyšel hlas, který mu říkal, aby ho našel. Náhle se mu v mysli objevovali informace, kam má letět. Than si tedy oblékl svůj úbor a ve své upravené stíhačce TIE odletěl na ono místo.

Vrchní Inkvizitor Querida s napůl potlačeným zívnutím vešel do svého pokoje. Byl unavený jako nikdy. Znechuceně se podíval na hodiny zobrazující standartní korribanský čas a zamračil se. Od té chvíle, kdy byl během hluboké noci probuzen, uběhl více než celý den a v této části planety nyní bylo již znovu ráno. Avšak mnohem výrazněji než únava z dlouhého bdění a z fyzické námahy mu energii braly všechny katastrofy, které se kolem děly. Muselo to být tím, protože ještě před rokem mu nedělalo problém nezamhouřit dva dny oko, a přitom se prakticky nezastavit a neustále něco dělat. Síla mu dávala ohromné možnosti, když čelil překážkám normálního světa, ale tady šlo o mnohem hlubší problémy. Cítil to i věděl.

Byla toho spousta, co by měl dělat. Hlavou mu proudily desítky myšlenek, ale on je všechny vypudil. Udělá to, všechno to udělá, ovšem pustí-li se do toho teď, nejspíš během toho nakonec omdlí. Stále oblečen v lehkém brnění si lehnul na svou tvrdou postel, která mu nikdy nepřišla tak pohodlná. Zavřel oči a mysl okamžitě začala odplouvat do blahodárného spánku, když tu někdo zaklepal.

Querida potlačil prvotní touhu vyskočit a probodnout světelným mečem skrz dveře toho, kdo se ho opovážil vyrušit. I tak musel další dvě minuty ležet, aby se uklidnil dostatečně na to, že tu osobu nezabije ani žádným jiným způsobem. Samozřejmě pouze v případě, že má nějakou extrémně důležitou zprávu, která nemohla počkat, a že ta osoba je někdo, koho nemůže jen tak zbůhdarma zabít.

Ozvalo se druhé zaklepání. Querida zavolal, že už jde. Vložil do svého hlasu co nejvíc hněvu dokázal. Doufal, že tu osobu to odradí a ona někam zmizí, ale naneštěstí zůstala stát. Zřejmě opravdu o něco šlo, a jak poslední dobou velel mrav, jistě to bude zase nějaký problém. Zatímco přecházel místnost,

byl vděčný za alespoň jednu věc. Hněv, který v něm vyrušení vyvolalo, významně potlačil na nějaký čas únavu, protože Temná strana v jeho nitru cítila touhu pomstít se.

Prudce otevřel dveře a uviděl vysokého Chissa ve středním věku s perfektní vojenskou stavbou těla. Na sobě měl důstojnickou uniformu, ke které hodnosti patřila Queridu naprosto nezajímalo, a na opasku blasterovou pistoli a komlink. Stál v pozoru, přičemž Inkvizitor si byl jist, že kromě tukaní se od svého příchodu ani nehnul, a v levé ruce, kterou měl pevně spuštěnou podél boku, svíral větší datapad. Chiss se lehce uklonil a sdělil, že ho posílá Nejvyšší syndik kvůli důležitým informacím týkajících se války. Jednalo se o ligové bóje. Práce vědců je již téměř u konce. Nejvyšší syndik to chce s Queridou osobně probrat na palubě své vlnkové lodi. Chiss se na patě otočil a pochodovým krokem se vydal pryč.

Querida napřáhl pravou ruku a Sílou ho zastavil. Zvedl ho pár centimetrů nad zem, ale voják se nezdál nijak zneklidněn a čekal. Inkvizitor odolal nutkání přiškrtit ho a donutit lapat po dechu. Z reakce tohoto Chissa by neměl žádný náladu zlepšující pocit. Pomalým, ale důrazným hlasem řekl, že jestli s ním chce Syndik mluvit, ať přiletí sem. Odplivl si mu na uniformu a hodil ho chodbou, v níž stáli, asi dvacet metrů směrem k východu.

Po dvou hodinách, které samozřejmě nestrávil spánkem, protože jeho pulzující nenávisť mu nedovolila usnout, a tak si alespoň pročítal zprávy o dění v galaxii, se setkal s Nejvyšším syndikem. Ten se rozhodl neponechat nic náhodě a přivedl si se sebou snad celý oddíl elitních vojáků. Když vrazil do jednací místnosti, nechali své blastery, jedny z nejlepších v galaxii, sice skloněné, ale moc dobře cítil, jak ho propichovali svými podezřívavými pohledy. On sám se oproti tomu obrnil pouze svou zuřivostí, a přesto si uvědomil, že si je se svým chisským spojencem v jistých ohledech podobný. Oba bojovali proti něčemu, co ohrožovalo všechno, co měli a co chtěli mít. Pro sebe i své podřízené.

A to něco nebyli Jediové, nebyla to Liga, Rhumie ani Unie. Ta hrozba byla vnitřní. Věci, ne, ti lidé, kteří přinášeli vítězství jejich snům, byli zároveň jejich zhoubou. Nepostřehnutelně zamrkal očima a schoval tyto myšlenky do hlubin svého nitra. I přes tuhle podobnost byli oba jiní. Chissové nebyli Sithové, on nebyl Nejvyšší syndik. Jestli má tohle jednání skončit podle jeho představ, musí si na něj uchovat chladnou hlavu. Ani se nenamáhal posadit, opřel se pažemi o tvrdou desku stolu a ignoroval Chissův zadumaný pohled. Jedovatě sdělil, že Chissové už prý konečně vědí, jak ligové bóje fungují. To Nejvyššího syndika rozzuřilo, protože chissští vědci jsou mnohem lepší než ti sithští. Querida řekl, že vědecký výzkum v této alianci zajišťují Chissové. Syndik chtěl něco dodat, ale Querida bouchnul dlaní do stolu, z únavy ho bolela hlava a z nekonečného chisského tlachání se mu začalo dělat špatně od žaludku. Chtěl mluvit k věci. Jestli by mu Chiss řekl ještě nějaký nesouvisející nesmysl, byl ochoten ho ručně vykuchat, i kdyby mezi nimi byla celá chisská armáda.

Chiss smířlivě přikývl hlavou. Řekl, že technici začali pracovat na sériové výrobě zařízení, které umožní jakékoli lodi, jež ho bude mít, prolétnout linií bójí, aniž by byla zastavena. Má to však nevýhodu. Přístroj naneštěstí zneškodňuje gravitační pole bójí, které lodě vytahuje z hyperprostoru, tím, že vytváří své vlastní. To sice s prozatím ozkoušenou a spočítanou úspěšností 95 % funguje, ale toto „proti-pole“ bóje zachytí, takže Liga se vždy alespoň dozví o tom, že nepřátelské lodě proletěly. A navíc, každá loď musí mít své vlastní zařízení, takže Liga bude znát i rozsah posil.

Querida přikývl a zamyslel se, aniž by si uvědomil, že ho pomalu opouští hněv a vystresované nervy a vrací se jeho chladná stránka dělající cokoliv v zájmu Sithů. Šok, v němž jeho tělo bylo, povolil. Querida chtěl vědět, jestli nyní mohou ukončit válku. Co odvodil z informací od Syndika a jeho admirálů, flotily, které Chissové vyslali do boje, jsou pouhými předsunutými silami. Chtěl nasadit všechny chisské síly. Nejvyšší syndik mu ale řekl, že tato válka není jejich jedinou starostí. Neznámé oblasti jsou plné jiných, horších problémů. Ty ale Sithy nemusejí zajímat. Querida spolkl svůj vlastní názor a raději shora provrtával sedícího Syndika pohledem. Ten se nenechal nijak vyvést z míry zeptal se, jestli Sithové neplánují vyslat další křižníky a Inkvizitory.

Querida by vsadil krk na to, že to měla být nějaká provokativní poznámka na časté umírání jeho bratrů. Sdělil, že žádné radikální posílení flotily neplánují, protože nemají nadbytek lodí. Navíc bude poslána pouze bojová skupina pod velením Ladereho. Nejvyšší syndik chtěl mluvit o Laderem, ale Sith bouchnul dlaní do stolu a přerušil ho. Diskuze o Laderem byla bezkonkurenčně to poslední, na co měl náladu. Syndik tedy začal mluvit o dalších krocích. Nechystal žádné masivní ofenzívy, ale spíše získávání planet vojenskou i diplomatickou formou. Liga s Rhumii sotva najdou dost odvahy, aby se je samy pokusily konfrontovat ve velké bitvě, takže bude stačit nenechat jejich flotily vyhrát příliš mnoho střetů.

Syndik navrhl, aby Sithové bojovali s Ligou, zatímco Chissové se postarají o Rhumii. Dodal, že se Sithy má galaxie hodně špatné zkušenosti a vůdci světů by čelili jejich návrhům možná raději zvolili beznadějný boj než kapitulaci a následnou nejistou spolupráci. Querida ale chtěl rozhodný, koncentrovaný útok, jinak válka potrvá dlouho. Syndik mu sdělil, že Sithové mohou zatím využít bilbringské loděnice, které pro ně Chissové získali. Querida odsekl, že by se dalo diskutovat o tom, kdo konkrétně ty loděnice získal. Syndik prohlásil, že by nebylo dobré tím zbytečně narušovat vzájemné vztahy.

Syndik měl ještě jednu otázku – dozvěděl se, že se na Korribanu děje spousta zvláštních věcí. Císař Dass se chová prapodivně, došlo k několika nevysvětleným vraždám a vzájemná rivalita Inkvizitorů Sithům přerůstá přes hlavu. Narušuje to stabilitu říše. Querida ho gestem zastavil. Přestal se opírat o stůl a napřímil se. Syndikovy stráže sevřely pevněji zbraně, ale on je ignoroval. Poprvé za mnoho týdnů se upřímně a slastně usmál. Sdělil, že tyto události nemusejí Chissy nijak zajímat. Nečekal na odpověď. Otočil se čelem vzad, odkráčel z místnosti a s povznášejším pocitem za sebou třásknul dveřmi.

Konečně si byl jistý jednou věcí, Nejvyšší syndik není stejný jako on. Jsou zcela rozdílní a na tom nic nezmění ani to, že čelí podobným problémům.

Myšlenky na záhadného maršála Unie trápila Larna ze všeho nejméně a jeho zájem o ni též postupně klesal. Musel se vrátit zpět na zemi, konkrétně na Saleucami k Sopránu. Noviny, které od píky vybudoval jeho praděd, byly za zenitem. Postupně ztrácely jak čtenáře, tak prostor na Holonetu. Sponzoři se drželi, ale v ani dobách, kdy bylo zpravodajství těchto novin naivně poctivé, na ně nespolehali. To byla asi jediná věc, která setrvala.

Válka se Taleucemě, hlavnímu městu, kvůli její neutralitě dlouho vyhýbala, ale byla jí stejně nakonec pohlcena. Transportéry s insigniemi obou válčících stran byly běžně vidět na ulicích. Ty dovážely podpurné balíčky s potravou přímo na frontu, což mělo za následek jen prodloužení války. Stejně jako roje kobylek během sklizně se v hlavním městě rázem vynořilo mnoho demonstrantů, pacifistů. Tedy, v teorii. Aby ukončili utrpení na jejich domovské planetě, zosnovali atentát na předsedu vlády, jenž jak první, tak druhé válčící straně ustupoval jen aby byl klid. Korupce z něj byla cítit na míle daleko. Kožich, ve kterém stál u mírového památníku, když vedl projev ke své kampani na znovuzvolení, byl určitě koupen za peníze pašeráků. Právě během tohoto projevu padla jedna rána, která mu utrhla kus lebky od hlavy. Ten při pádu na zem pošpinil jeho „nádherný“ oděv. Atentátník, vůdce mírového hnutí „Bez Barev“ se ve svém pomatení radoval, dokud nebyl zvolen nový, náhradní předseda.

Ten přinesl mnoho radikálních změn, jednou z nich bylo zapojení reportérů do války jako zpravodaje. V den náboru odešla třetina redakce a o mnoho let později se vrátila jen desetina. Larnova tatíka, Anse, to vzalo tak moc, že po dvou měsících lopocením se u stroje a psaní škvár radši spáchal sebevraždu, než aby viděl záhubu otcova díla. A tak celá obchodní značka Sopránu, včetně všech zbylých výhod a povinností, padla Larnovi do náručí. Ten s malým týmem pěti lidí začal zpracovávat všechny poznámky zpravodajů do série knih, na chvíli vyměnil kamelota za knihkupectví, a z vydělaných peněz najal skutečné novináře, kteří krátce po válce vystudovali potřebné školy. On mezitím oslavil padesát let na světě, ale víc se radoval z přežití Sopránu.

Utekly čtyři roky, a novinový plátek, i přes nižší kvalitu než před válkou, se stále držel nad vodou. Ale aby získal pozornost, potřeboval sólokapr. Takový, ze kterého by se dalo těžit ještě roky. Zpráva o výskytu lodí Unie sice pomohla k získání pozornosti širší veřejnosti, ale byla pouze prvním krokem. Byla nakopnutím, které potřebovali. A teď bylo třeba dělat kroky další. S touto myšlenkou šéfredaktor a ředitel vešel do prostorů Saleucamijského Sopránu, kde si již zaměstnanci dělali ranní kávu.

Řekl jim, že za to je neplatí a odkráčel k sobě do kanceláře. Všichni věděli, co to znamená, a o pět minut později už u něj redaktori stáli a navrhovali uspořádání zítřejších novin. Jejich dnešní noviny, vydané přesně o půlnoci, mezitím Holonetem projely několikrát od jeho začátku do konce. Larn potřeboval nějaké drama, ale žádné nebylo. Jeden z redaktorů navrhl sportovní téma, ale Larn se na něj rozkřičel, že bulvár na sport nemá místo. Pak se zamyslel a popotáhl si doutníku. Jako za starých časů – budou psát věci na základě poznámek zpravodajů v ulicích. Investigativní reportáže. Zaplatí nějakým venkováním za lokální příběhy, fotky a články je na světě. Nařídil poslat pár reportérů do terénu. A do novin připsal velkými písmeny inzerát, ve kterém nabízel hotovost za různé postřehy veřejnosti.

Byl konec dne, smrákalo se, a jeden z reportérů se ještě nevracel. Larn se vařil vzteky, za hodinu byla uzavírka a jemu chyběl poslední článek. Jeho podřízený už přes holokameru zpovídal tým závodníků na kluzácích, když najednou zazvonil v jeho kanceláři telefon. Když zvedl sluchátko, tak se ozvalo jen "Ptáček zpěvák dozněl. Byl to opravdu soprán, nebo tenor?" Zítřejší ráno pak policie vydala oznámení o mordu v chudinské čtvrti, obětí byl reportér, který se nevrátil. V Sopránu v ten den na patnácté stránce namísto textu ukázala ilustrace mírně se vztahující k článku jinému. Práce byla obzvláště ztížená, nejen kvůli přítomnosti strážníků, ale i absenci jednoho kousku týmu. Na druhou stranu ale mohli těžit ze včerejší tragédie.

Mukan, Larnova sekretářka, se zeptala, jestli to není trochu morbidní. Ten se na ní krátce podíval, zašklebil se a popotáhl si. Morbidní je samotná vražda – oni jsou povinni občany informovat. Mukan si sedla zpět ke svému stolu. Zabzučel zvonek od dveří. Byli to „svědci“ a fotografové, přilákaní včerejším inzerátem a zřejmě i vraždou.

Za půl minuty byla Larnových dveří fronta skládající se z asi deseti mladíků. Larn si postupně začal prohlížet fotografie místa činu. Přijal celkem pět fotografií, zbytek okomentoval jen slovem „odpad“. Svědci dopadli ještě hůř, po poslechnutí si všech poslal jen jednoho k ruce reportérovi. Ostatním řekl, aby odešli. Ti ale namítali, že mají dostat odměnu. Larn však nechtěl dávat odměnu za pár vět. Svědci ale začali hrozit násilím. Andosan, zvyklý na takové manýry, vypsál během pěti vteřin šek na sto kreditů. Pak počkal, až všichni odejdou, a pokračoval v editování novin.

Major Bette se protáhl, promasíroval si ramena a pohlédl na oblohu. Právě svítalo, planeta Shedu Maad se probouzela do dalšího dne. Major se rychle nasnídal, hodil si batoh na záda a vyrazil. Musel pokračovat v cestě. Před několika dny ho malá průzkumná stíhačka vysadila v divočině Shedu Maad. Loď se následně vrátila zpět na orbitu, kde zůstala skryta, aby mohla majora kdykoliv vyzvednout, případně evakuovat. Bette však už při výsadku věděl, že jestli jej někdo během mise odhalí, nebude třeba vysílat nouzový signál kvůli evakuaci. Bude mrtvý dřív, než by loď vůbec vstoupila do atmosféry. Tohle totiž byl nepřítelův domov, on zde byl pouze nezvaným hostem. Byl odkázán pouze na to, co si nesl u sebe. Bojový oblek uzpůsobený pro špionážní operace, zbraně, strava a nejrůznější pomůcky pro zdolání překážek a přežití v divočině.

Podle špionážních snímků, které pořídily družice Armády Nového Světa, se Bette v tuto chvíli nacházel zhruba šest kilometrů jižně od místa, kde by měl být skrytý chrám řádu Jedi. Za těch pár dní v divočině se Bette naučil využívat krajinu ve svůj prospěch, pohyboval se divočinou ladně a nenápadně jako šelma, která v ní strávila celý svůj život. To byl však pouze jeden krok k úspěšnému splnění mise. Musel se k chrámu nepozorovaně dostat, to ano, ale stejně tak důležité bylo zorientovat se v něm, úspěšně najít Vrahosovy komnaty a zmizet.

Zhruba hodinu se krajina kolem Betteho začala měnit. Byly to jen detaily, které by unikly oku každého normálního člověka, ale ne Bette: jeho pozorovací schopnosti, zvyklé hledat právě takové drobné detaily, zbystřily. Všiml si známek civilizace: malých vyšlapaných cestiček, občasné pokáceného stromu či modifikací divočiny, které umožnily snazší průchod lesem. Musel se blížit k cíli. Zanedlouho dorazil na kraj divočiny. Přikrčený v houští hleděl na obzor. Byl na místě. Odhadem tak půl kilometru před ním se k nebeské klenbě tyčila ohromná budova jedijského chrámu. Připomínala zikkurat, kolem kterého bylo rozestavěno mnoho hranatých věží, které jej převyšovaly. Některé měly obrannou funkci a sloužily jako rozhledny, v jiných se nacházely komnaty vysoce postavených členů řádu – tyto informace získal z Rasche při mučení a byly víceméně jediným externím zdrojem informací, na které se mohl při infiltraci chrámu spolehnout. Ještě se ukáže, jestli jsou pravdivé...

Bette věděl, že infiltrovat chrám přes den nepřipadá v úvahu. Rozhodl se tedy, že před setměním zmapuje situaci a vypracuje si plán, podle kterého bude postupovat. Lehl si v houští, položil si vedle sebe batoh a aktivoval na svém vizoru funkci skenování. Před očima se mu do krajiny rozeběhlo několik signálů, které zmapovaly terén a v reálném čase mu poskytly údaje o tom, co se před ním nachází. Vzdálenost jeho polohy od chrámu doopravdy činila půl kilometru, ale to nebylo jediné, co se dozvěděl. Sken odhalil trasy lehce sníženého terénu, které tak prozradily pravidelný pohyb v minulosti. Očividně se mohlo jednat o vyšlapané cestičky, které používali strážci chrámu při obchůzkách. Major upřel svůj pohled na věže. Podle Rasche se Vrahosova komnata nacházela v té nejsevernější. Zaměřil ji a pomocí skenu změřil její výšku: sto deset metrů. Zjistil rovněž, že stěny každých deset metrů členila okna. To stačilo. Hodil si batoh zpět na záda a opatrně se vytratil zpět do divočiny. Našel si bezpečné místo – dostatečně daleko, aby jej nikdo nerušil, ale současně dostatečně blízko, aby se mohl k chrámu rychle

dostat – a posadil se na kmen padlého stromu. Batoh si položil na zem a vytáhl z něj malý snímač, který detekoval v okruhu dvaceti pěti metrů pohyb objektů o určité teplotě. Kdyby se někdo blížil, jeho tělesné teplo by jej prozradilo. Bette se posadil a ponořil se do hlubin své mysli. Za několik okamžiků otevřel oči a v duchu se pousmál. Už věděl, jak se do chrámu dostane.

Následujících několik hodin strávil Bette shromažďováním suchých větví a čehokoliv, co by mohlo dobře hořet. Pomalu ale jistě na sebe navršil docela velký stoh dřeva, který umístil tak, aby byl v blízkosti co největšího počtu rostlin. Provedl revizi batohu a vše, co nepotřeboval, v něm nechal, načež zavazadlo umístil do blízkosti hromady dříví. Najedl se a v momentě, kdy se začalo smrákat, si přes brnění natáhl wingsuit a malou brašnu na holocron. Následně ještě kontaktoval pilota lodi, kterou přiletěl a poslal mu souřadnice místa zhruba pět kilometrů na sever od chrámu. Na jeho pokyn pilot přiletěl právě na toto místo, což bude ideální pro únik z planety. Nyní zbývalo jen čekat.

Asi tak za hodinu padla na Shedu Maad tma. Bette se vrátil na okraj lesa a zkontroloval, jak se věci mají. Po chvíli, kdy pozoroval aktivitu kolem budovy, usoudil, že bude ještě lepší počkat. Ulehl do houští a pozoroval krajinu před sebou. Odhadem tak za půl hodiny postřehl, že z chrámu vyšlo několik menších skupinek, které se daly do pohybu v jeho okolí. Strážce. Výborně. Bylo na čase začít. Bette se pomalu vytratil a vrátil se zpět k místu, kde zanechal svůj batoh v hromadě dříví. Právě k dřívě nasbírané hromadě si nyní klekl, vytáhl zapalovač a škrtl. V jeho ruce se objevil plamínek, který přiložil na několik míst a pozoroval, jak dříví před ním zachvacují plameny. Když věděl, že požár nezhasne, rychle se vrátil zpět na kraj lesa a čekal. Byla naprostá tma, ale on věděl, že brzy tu bude větší světlo než ve dne.

Senzory vizoru brzy zaregistrovaly pohyb. Z chrámu vyběhla skupina lidí, která nyní mířila směrem k němu. Stejným směrem se nyní pohybovaly i skupiny strážců. Jestli mu to vyjde, měl by mít dost času dostat se k chrámu bez zbytečných komplikací. Za okamžik Bette zaslechl zvuk kroků a zmatené hlasy. Zalehl v houští a čekal.

Prořítla se kolem něj skupina lidí a pak ještě několik menších. Mezi Jedií panoval zmatek – někteří pobízeli své bratry, aby se dostali k ohni co nejrychleji, jiní trochu paranoidně přesvědčovali ostatní, že požár nemohl vzniknout přirozeně a měli by se mít na pozoru. Bette se usmál. Až zjistí, že měli pravdu, bude už dávno pryč.

Jediové zmizeli v lese za ním. Lehce se otočil a když si byl jist, že jsou pryč, rozeběhl se pod rouškou noci kupředu směrem k chrámu. Cítil, jak mu buší srdce, ale snažil se udržet si pravidelný dech. Všechnu pozornost soustředil na vizor, který stále mapoval vše, co bylo v jeho zorném poli. Zbývalo mu tak dvě stě metrů. Budova před ním byla stále větší. Ohromná bílá pyramida působila v kontrastu s nočním nebem nadpозemským dojmem.

Sto metrů. Bette zaregistroval pohyb na hlavním schodišti chrámu. Cítil bušení srdce až v krku. Konečně doběhl ke stěně chrámu. Přitiskl se k ní a nyní už o něco pomaleji vyběhl k severní straně chrámu, zatímco se soustředil na zklidnění dechu. Po chvíli se dostal k patě nejsevernější věže. Klekl si a odepnul si z opasku vystřelovací kotvu s navijákem. Za normálních okolností by se k cíli vznesl pomocí trysek, které mělo jeho brnění zabudované v botách, ale ne tady. Uprostřed noci by to bylo moc hlučné. Pohlédl vzhůru a namířil. Chvilí měřil vzdálenost a úhel, než vystřelil. Kotva zasvištěla a zachytila se za bankál. Bette umístil naviják zpět za opasek a nechal se vynést do okna. Jakmile se ocitl uvnitř, upevnil kotvu zpět na opasek a vydal se po schodech nahoru. Zastavil se až před masivními dveřmi, za kterými by se měly nacházet Vrahosovy komnaty. Opatrně vklouzl dovnitř a když se ujistil, že v místnosti nikdo není, začal s hledáním holocronu.

Komnaty mistra Vrahose sestávaly z pěti místností: malé vstupní haly, pracovny, ložnice a koupelny s toaletou. Major se vydal rovnou do pracovny: jednalo se o malou místnost, jejíž stěny byly od podlahy ke stropu obložené knihami. Uprostřed se nacházel masivní psací stůl s terminálem a za ním na stěně několik polic s různými trofejemi, relikviemi a artefakty.

Bette došel za stůl a prošel všechny zásuvky, ve kterých však nic nebylo. Zahleděl se před sebe, přemýšlel, kde by holocron mohl být, ale... zaujalo ho něco jiného. Terminál. Bylo jisté, že bude chráněný, ale kdyby se mu podařilo do něj dostat... Vytáhl z kapsy malé zařízení, které do terminálu zapojil a nechal jej, aby začalo s probouráváním hesla. Následně odběhl do ložnice, kde prohledal všechny prostory, kde by se mohl holocron nacházet. Pod postelí byla truhla, která však neskrývala nic zajímavého, stejně jako noční stolky a skříně. Bette se vrhl na zem a odhrnul koberec, načež začal

vizorem skenovat podlahu, jestli se pod ní nenachází skrytý úložný prostor. A trefil se. Sken odhalil malý prostor pod podlahou zhruba ve prostřed místnosti. Bette si klekl a rukou vypáčil falešnou část podlahy. Pod ní se nacházela malá komůrka, ve které bylo uložené malé trofeje, jílec světelného meče a holocron. Pro ten si Bette přišel. Popadl jej, uložil jej do brašny a rychle vrátil místnost do původního stavu.

Rychle se vrátil zpět do pracovny a zjistil, že zařízení, které připojil do terminálu, dokázalo probourat heslo. Stiskl klávesu a byl tam. Věděl, že nemá času nazbyt – každou chvíli mohl někdo přijít – a tak nechal na zařízení zálohovat veškerou mistrovu korespondenci. Zatímco probíhalo zálohování, začal si letmo pročitat zprávy, zatímco pečlivě poslouchal, jestli se někdo neblíží po schodech. Nikde nikdo. Všichni se venku věnovali požáru.

Bette se podíval na ukazatel zálohy. Byl za půlkou. Vrátil se zpět ke korespondenci, až narazil na něco vskutku... zajímavého. Byla to několik dní stará zpráva od Velmistra Variiona Lightseekera. To bylo zajímavé. Prakticky nikdo o Velmistru Lightseekerovi nic nevěděl, jeho jméno i přes funkci, kterou zastával, upadlo v zapomnění. Ale očividně byl naživu... Plánuje snad něco velkého, o čem nikdo nevěděl? Major se začel. Zpráva byla krátká, Velmistr v ní s Vrahosem řešil cosi nezáživného o chodu řádu. Bette rychle stočil zrak na ukazatel zálohy, která nyní byla na nějakých osmdesáti procentech a pak se vrátil k obrazovce. Našel si celou korespondenci s Velmistrem Lightseekerem a rychle pročetl zprávu za zprávou, dokud nenašel na něco, co mu div nevyrazilo dech... Čtyři slova. Byl na planetě Kavan.

Bette nevěřil svým očím. Zpráva nebyla ani týden stará. Cena, kterou měla pro Armádu Nového Světa, se nedala vyčíslit. Zálohování akorát skončilo. Bette vytrhl zařízení, vrátil jej do kapsy a tu pečlivě uzavřel. Následně vyslal signál pilotovi, aby jej na předem smluveném místě vyzvedl. Došel k oknu, otevřel jej a pohlédl dolů. Pak se vrátil o několik kroků zpět, aktivoval wingsuit a zhluboka se nadechl a rozeběhl se. Několik kroků, vyskočil na parapet a odrazil se.

Major v pádu roztáhl končetiny a ladně přešel do plachtění. Kolem uší mu svištěl vítr. Neohlížel se, soustředil se jen na krajinu před sebou, která se pomalu přibližovala. Když spatřil blížící se zemi, přešel do přistávací polohy. Přistání bylo tvrdé, ale dokázal si udržet rovnováhu. Složil wingsuit a rozeběhl se na sever. Občas se ohlédl, případně zkontroloval vzdálenost do cíle. Slyšel jen svůj dech, bušení srdce a každý krok, který jej unášel pryč od chrámu. Nevěděl kolik času uběhlo, ale brzy ticho noční krajiny narušil zvuk motorů. Doběhl na konec pláně a rozeběhl se dolů po stráni. Pod ní se rozléhala malá louka a na ní čekala loď. Zvládl to – ne že by o sobě byl jen na sekundu pochyboval.

Doběhl k lodi a otevřenými postranními dveřmi rovnou skočil dovnitř. Křikl na pilota, aby letěl. Ten ihned zavřel dveře a odlepil loď od země. Bette se posadil a zhluboka vydechl. Soustředil se na to, jak se mu srdce a dech vrací zpět do normálu, zatímco se pomalu začal dostavovat pocit uspokojení z dobře odvedené práce. Věděl, že to, co dnes na Shedu Maad získal, bude ještě velmi užitečné. Zavřel oči a na jeho tváři se objevil slabý náznak úsměvu.

Vrchní Inkvizitor Querida se posadil na jednu z tvrdých sedaček v zadní části velkého speederu, který uháněl po nekonečných rudých planinách. Všude bylo takové ticho a... nic. Nynější Sithská říše byla velikostí jen zlomkem toho, čím bývaly ty dřívější, a tak se na planetě nacházelo pouze několik center, kde byla shromážděna klíčová infrastruktura impéria a zbytek byla ohromná pustina, kde si Sithové ve volných chvílích mohli na většině míst dělat prakticky cokoliv. Pak tu bylo několik oblastí, kde se nacházely důležité objekty, které však z různých důvodů nebylo vhodné nechávat všem na očích.

A do jednoho takového Querida právě mířil. Zvýšeným hlasem, aby překřičel hlučící motory a vířící písek, přikázal pilotovi zrychlit a krajina v dálce se brzy změnila v rozmazanou šmouhu. Spánkem po rozhovoru s Nejvyšším syndikem zabil až příliš mnoho času a tuto věc potřeboval provést co nejdříve.

Kromě řidiče tu byl sám, ale rozhodně se nedalo říct, že by mu společnost chyběla. Uchopil do ruky svůj starý dobrý datapad, který mu sloužil už od počátku jeho zrození a cenil si ho téměř stejně jako světelného meče. Proklíkal se kolem stovek všemožných souborů obsahujících snad všechna páteří data Sithské říše a dostal se k seznamu novinek.

Dlouhé minuty ho procházel, marně pátraje po jedné zprávě, již toužil najít. Bylo více než zřejmé, co to znamenalo, ale on se stále nechtěl vzdávat naděje, že dostane zprávu o úspěšném splnění mise.

Nakonec s povzdechem přestal a znechuceně odhodil datapad do přihrádky asi metr od něj. Jak ho mohlo vůbec napadnout poslat obyčejného Bojového Inkvizitora... Ptal se sám sebe. Jistě, byl to jeden z těch nejsilnějších a nejchytřejších, ale stále Bojový Inkvizitor.

Mohl poslat třeba Hacka, ano, ten by se nepochybně zvládl prosekát až k cíli a zlikvidovat ho. A byl by ho i poslal, ale... když za ním Hack čerstvě po povýšení přišel a, diplomaticky řečeno, požádal o Bojové Inkvizitory, nepřipadal mu v dostatečné psychické kondici na takto delikátní misi. Sžírala ho nenávist na všechny a všechno okolo. Na Sithy, Korriban, a i on sám, jeho mentor, který se ho jako jeden z mála od začátku zastával, byl jejím terčem.

Přesto byl tento hněv něco zcela jiného než ten, který ovládal Císaře. Byl impulzivní, okamžitý a hlavně odůvodněný... Ladere... Tomu se proklatci se nevědomky povedlo zničit jak sebe, tak z určitého úhlu pohledu Hacka, a přesto, přesto byl stále ponechán naživu.

Sevřel prsty v pěst tak silně, že se mu nehty zaryly do dlaní a vystříkla krev. Tohle teď nemělo smysl řešit, zbytečně se zase rozzuří a nebude schopen uvažovat jasně a v co nejlepším dlouhodobém horizontu. Nechal krev kapat na podlahu a do nezraněné levé ruky si drobným gestem přitáhl zpátky datapad. Nebude si nic nalhávat. Inkvizitor se mu už týdny neozval a nikde v galaxii se neobjevily dokonce ani zvěsti o tom, že by král B-art byl po smrti. Mise selhala a místo toho, aby se soustředil na neexistující naději, bude lepší dohlédnout na to, že se o ní nikdo, absolutně nikdo nedozví.

Speeder znenadání zabrzdil a Querida měl co dělat, aby nevyletěl ze sedadla. Koukl se dopředu a uviděl mezi okolními dunami nevysokou stavbu pyramidového vtipu s několika patry. Před ní, poblíž vchodu, stálo jedenáct Nočních pláště. Důstojník se zeptal pilota, koho veze. Místo jeho odpovědi ale odpověděl přímo Querida, který právě vystoupil ven. Důstojník se mu omluvil za to, že si ho nevšiml. Querida se ho zeptal, jestli tu jsou všichni z ochranných skupinek. Důstojník řekl, že poslední skupina dorazila před deseti minutami. Querida mu poručil, aby pokračoval v hlídání, a vstoupil dovnitř.

Zatímco procházel prostými chodbami drobné stavby, kterou si nechal postavit již několik let mrtvý Vrchní Inkvizitor Teurmi, zabítý při dobytí Kamina Unií svobodných systémů, nechtěně se myslí vrátil do chvíle, kdy stál nad tělem bezbranného a duchem nepřítomného Dasse. S každým krokem se jeho vzpomínky posunuly o jeden úder srdce dopředu, až se nakonec dostal do momentu, kdy chyběl jen malý kousek, aby se dotkl své zbraně. Udělal správně, když si to rozmyslel? Ta možnost před ním ležela, na dosah zářící čepele jeho světelného meče.

Snažil se přimět sám sebe uvěřit, že tu příležitost nikdy neměl, protože Císař by se stihnul vyhnout a zabil by ho. Vždyť už se probouzel... Hlásek v jeho nitru mu však šeptal, že je to lež. Sám ho po probuzení viděl. Zmateného, nesoustředěného. Nic by nestačil udělat. Byl slabý a on se stejně nechopil příležitosti. Zachoval se jako poslušný vycvičený pes... I obyčejný Zatracený by se mu teď mohl vysmát. Kdokoli, kdokoli jiný ze Sithské říše by toho využil, ale on ne. Kvůli strachu? Věrnosti? Ať už to bylo cokoli, neslučovalo se to s učením Temné strany. Kdyby to udělal, mohl by teď být tím, kdo by si podmaňoval galaxii, mohl by zachránit Sithy před jimi samými. Zabil by Ladereho, odstranil Austa. Hack by se mu podvolil jako učedník nebo by byl eliminován a on by získal pravou moc...

Jeho úvahy přerušilo tiché „Pane.“ a Querida si až teď uvědomil, že už došel před dveře sálu a narazil na další Noční pláště. Ani se nenamáhal jim odpovědět a prošel otevřenými dveřmi dovnitř. V prostoru, který měl několik desítek metrů na délku i na šířku, se nacházelo dvacet přeživších kadetů a deset Bojových Inkvizitorů, které pověřil jejich strážním. Úmyslně při příchodu vydal výrazný hluk zavřením dveří, a upoutal tak pozornost všech v místnosti. Několik Inkvizitorů instinktivně sáhlo po mečích, než si všimli, kdo přišel, a ustrnuli v pohybu jako ostatní.

Querida si je přejel očima. Ze všech bez výjimky cítil úctu, z některých opravdovou, z některých vyvolanou strachem. Deseti starším Sithům, na nichž byly již vidět podepsané zkušenosti, přikázal, aby se postavili za něj. Nikdo nic nenamítl a za pár chvil to bylo splněno. Ke kadetům pak měl proslov. Vysvětlil jim, že boj proti Jediům není tak jednoduchý. On jim dá proto skutečný výcvik, který jim zaručí delší život. Nechal je zpracovat vše, co jim sdělil, a mezitím si prohlížel jejich obličej. Nezajímavá většina se tvářila nervózně, na několika dalších poznal strach, u jiných zas přehnanou sebedůvěru, ale opravdový zájem v něm vzbudili pouze dva. Na tom prvním viděl tvrdé odhodlání uspět, které se zrcadlilo v jeho neobvyklých rysech. Jak se před asi hodinou dozvěděl, právě on byl oním experimentem, jehož provedení před pár měsíci schválil klonovačům. Hybrid Čistokrevného Sitha a člověka, kteří před tisíci

lety, v době Zlatého věku Sithů, tvořili aristokratickou vrstvu tehdejšího impéria. Druhá tvář zase zobrazovala ohromnou touhu po moci, cítil, jak jsou veškeré myšlenky Sitha před ním soustředěny na ni, a neunikl mu ani velký potenciál, který žhnul v jeho nitru. Oba budou jednou impozantními Inkvizitory, nejen pouhým masem na porážku, ale opravdovými.

Když skončil s obhlídkou, dodal, že dokud nebude zjištěno, kdo za těmi vraždami stál, budou kadeti v tomto chrámu. Jeden z kadetů se ho zeptal, zda za útokem nestojí Jediové. Querida se adeptů zeptal, jestli mají strach. Všichni rychle zakroutili hlavami v nesouhlasu. Querida jim ale připomněl, že se musejí něčeho bát, aby to mohli nenávidět. A teprve skrz nenávisť se obrní proti svému strachu a budou veškerý svůj hněv soustředit na zničení jeho původce. Jejich zmatené pohledy mu řekly vše, co potřeboval. Punirle je učil, že pravý Sith se ničeho nebojí. Ovšem kadeti nejsou opravdoví Sithové a velmi dlouho ještě nebudou. To, že patří k rase Sithů, z nich opravdové Sithy nedělá. Pravého Sitha dělá jeho spojení s Temnou stranou a schopnost to pouto ovládat. Za příklad dal Ladereho, který je Čistokrevný Sith, ale když se utkal s člověkem, opravdovým Sithem, byl rád, že přežil. Prudce se otočil, aby pohlédl na již vycvičené Bojové Inkvizitory, z nichž mnozí kdysi patřili k početné frakci Ladereho příznivců, a vychutnal si jejich ponižené obličej.

Obrátil se zpátky a jeho projevem pohlcenou mysl náhle napadlo, jak konečně ochránit Sithskou říši před ní samotnou. Šílená a riskantní myšlenka, ale s velkým potenciálem. Sdílel, že je budou trénovat jejich starší a zkušenější bratři, aby pak měl s čím pracovat. Bez dalšího slova odešel a tentokrát se téměř hned ocitl venku před budovou. Okamžitě nastoupil do speederu a přikázal pilotovi, aby se vydal zpátky k jeho paláci. Po cestě si vzal do ruky komunikátor a zavolal jednomu z velitelů Nočních pláštěů, který mu sloužil. Nařídil připravit svoji osobní flotilu k odletu. Chtěl na palubě ty nejspolehlivější jednotky, žádného Bojového Inkvizitora. Počkal, dokud v šumu vysílačky nezaslechl strohé „Ano,“ a pak ji odhodil, zavřel oči a začal plánovat detaily.

Do zfetovaného Flipra narazil Mandalorian. Hoch ztratil rovnováhu a rozplácl se na zemi. Kopanec do žeber z prvotního překvapení pomalu ani necítil, ale druhý kopanec do žaludku ho donutil stáhnout se do klubíčka. Rozbrečel se. Nebyli to ale slzy bolesti, ne byli to slzy výčitek a studu. Co tady vlastně dělá? Jak mohl dopustit, aby se z něj stala tahle troska? Celé je to jeho chyba, neměl sem vůbec chodit. Vždyť on tady může umřít. Tenhle strach o svůj život, že o něj vlastně může přijít, to je něco, co už necítil dost dlouho.

Flipr, stále v těsném sevření na zemi, si najednou uvědomil, že už žádnou bolest necítí. Že by to byl už konec? Ne, ta osoba, co ho napadla, zničehonic velmi kvapně zamířila do jedné z postranních uliček. Chvilku ještě nehnutě ležel na zemi, aby se opravdu ujistil, že mu žádné nebezpečí nehrozí a až poté se postavil na nohy. Zaskučel bolestí. Flipr si vyčistil rukama kolena od prachu a otočil se ke zdroji světla opodál. To je ten bar, o kterém slyšel. Najít tam dealera Smrtiček, by nemělo být moc náročné. Flipr se ale přesto otočil zpět, k cestě odkud přišel. Stále ještě nebylo pozdě se vrátit. Možná má stále naději, stále se může ještě vzpamatovat. Jeho rodiče možná měli pravdu s touhle šarádou ohledně kolonizace. Může to být pro něj zbrusu nový začátek. Šance na lepší život, jaký si on vždy přál. Nakonec odvrátí zrak. Pro něj už je dávno pozdě. Už je ztracený. Flipr vstoupil baru a zpečetil svůj osud navždy.

Flipr nikdy v životě ještě v žádném baru nebyl. Zacpal si rukama uši. Nebyl zfetovaný, účinky poslední dávky už dávno pominuly, ale i tak byl každický tón té hudby jako nůž, který se mu zařezával hluboko do hlavy. Nějaký Nautolan do něj zezadu vrazil a Flipr už podruhé za večer upadl, avšak naštěstí pro něj, tentokrát s tou osobou neměl žádný problém, jako s tím Mandalorianem. Flipr se rozhlédl kolem sebe. Na to že je hluboká noc, párty je doslova v plném proudu. Vypadá to, že je tady jediný člověk, všude jen samí nelidé. Teď musel postupovat opravdu opatrně. Co když je tady nějaký příslušník Coruscantských bezpečnostních složek? A on by na něj náhodou narazil a zeptal se ho na dávku? Zavřeli by ho a rodiče by ho zabili. I přes to, kdyby tady někdo takový nebyl, je to docela dost nebezpečné, jen tak ptát se náhodných cizinců. Ti nelidé na jeho otázku můžou reagovat jakkoliv. Někoho by to možná mohlo vyprovokovat i k rvačce. A Flipr měl dneska násilí po krk. Nakonec se jen tak opřel o zábradlí a začal pozorovat tanečnici u tyče. Vypadala opravdu dost pěkně. Po chvíli si ho všimla a usmála se na něj. Flipr ani nevěděl proč, ale udělalo mu to opravdu velkou radost. Úsměv ji oplatil.

Obrovská rána zatřásla s celou budovou. Flipr se jen tak tak udržel zábradlí, div že nepřepadl k tanečnici. Otočil se a na místě zdi zela prázdnota. A v té prázdnotě stála osoba. Flipr poznal, že je to muž, avšak nedokázal určit, co za druh je zač. Byl oblečený v lehkém koženém plášti. V obou rukách

držel předmět, který Flipr zpočátku nepoznal, ale po chvíli si uvědomil, že se vlastně o těchto zbraních učili na Corellii. Ze světelných mečů vyrazila červená záře. Osoba zvedla hlavu a Flipr pochopil, proč ho nedokázal identifikovat. Ta osoba měla na sobě masku. Napřáhla se a meče vymrštila obrovskou rychlostí od sebe. Zbraně začaly rotovat a obrovskou rychlostí opsaly celý okruh sálu a cestou sřaly všechno, co jim stálo v cestě. Vzduchem létaly končetiny, hlavy nebo celé trupy. Jeden z mečů jen tak tak minul Flipra. U jeho nohou se kutálela hlava oné tanečnice. Stále se na něj usmívala. Šťávy se v něm obrátily a začal zvracet.

V baru propukl chaos. Lidé začali křičet a celé skupinky zamířily k východu. Nebylo to ale dostatečně rychle. Tajemná osoba přešla do skluzu, ve kterém usekla několika lidem chodidla anebo celé nohy od kolen níž. Křiky strachu se v sále přeměnily na skučení nevýslovnou bolestí. Flipr si všiml, že tyhle nemohoucí útočník poté nechává na pokoji a úplně je ignoruje. On si užíval jejich bolest. Fliprovi se z téhle úrovně sadismu znovu udělalo zle, ale tentokrát se udržel. Rozběhl se, ale ne k východu, ale k té rozbité zdi, ze které útočník přišel. Flipr uslyšel, jak meč prosvístěl vzduchem a zabořil se do zdi, několik centimetrů od něj. Flipr vyběhl z baru.

Ani nevěděl, jak dlouho běžel, nebo jakou vzdálenost uběhl, ale už se nikdy nebude otáčet zpět. První šanci možná zahodil, ale znovu už podobnou chybu neudělá. Jeho křik se rozezněl coruscantskou nocí. On je naživu a nikdy se necítil tak moc živě. O to možná celou dobu šlo. Vždyť on vyhrál, a to tu nejdůležitější loterii. Vyhrál loterii života. Teď se změní úplně všechno. Flipr zaběhl do jedné postranní uličky, kde se konečně zastavil, aby se vydýchal. Několik baterek současně mu namířilo do obličeje a Flipra dokonale oslepilo.

Flipr zamžoural očima. Byli to Clone Troopeři. I když Flipr vojenskou akademii nenáviděl, musel uznat, že možnost stát se jedním z nejelitnějších a nejprestižnějších vojáků Galaktické ligy, zní opravdu lákavě. Možná má stále šanci? Co mu přece brání? Flipr jim rychle řekl, co se stalo. Voják se zeptal svého velitele, co dělat. Velitel však řekl, že rozkazy jsou jasné – eliminovat všechny osoby v cílové oblasti. Clone Troopeři pozvedli zbraně. Prvních několik střel Flipr ani pořádně nezaregistroval. Jeho poslední myšlenky se stočily k tomu zvláštnímu faktu, že se smrti ani nakonec nemusel bát. Vždyť smrt nebolí.

Than konečně dorazil k planetě. Přistál nedaleko chrámu obklopeného nekonečnými dunami písku. Vstoupil do chrámu. Všiml si, že se něco mihlo ve tmě, proto vytáhl a zapnul světelný meč, kterým si svítil na cestu. Čím hlouběji pokračoval, tím více se na stěnách objevovaly jakési biologické prvky. Také se zvyšovala jeho paranoia, že ho někdo sleduje.

Po chvíli blouděním chrámem Than narazil na místnost plnou mrtvol. Mrtvoly byly pokryty stejnou biologickou věcí, která byla i na stěnách. Když se přiblížil k jedné mrtvole, na jeho oblek začaly kapat sliny. Na Thana náhle něco skočilo ze stropu. Tímto překvapivým útokem byl Than shozen na zem. Monstrum se Thana snažilo co nejrychleji zmasakrovat a rozsekát na několik částí. Than ale pomocí Síly kreaturu odhodil od sebe, pak si přitáhl svůj světelný meč, který mu při útoku upadl. Všiml si, že kreatura začala pomocí křiku svolávat nejspíše další monstra. Rychle ji tedy zabil a dal se na útěk, protože se za ním hnalo nejmíň sto monster.

Than se náhle zastavil, postavil se naproti hordě monster. Soustředil do světelného meče temnou stranu Síly, kolem čepele se začala tvořit energie černofialové barvy. Následně pak s mečem seknul, přičemž seslal jednu velkou ostrou vlnu energie, která zabila velkou část monster v chodbě. Na zbytek seslal blesky. Than poté vstoupil do další místnosti, kde našel trůn, u kterého leželo několik mrtvých monster. Náhle uslyšel smích. Když se otočil, uviděl osobu v černém brnění. Osoba náhle pomocí Síly Thana zvedla a znehybnila ho. Očekávala ho.

Mladý rytíř Jedi Sylas se procházel palácem. Stále zpracovával radostnou informaci, kterou mu sdělila Elynea. Jeho kamarádka měla bohužel mnoho povinností, takže se ze Sylasem rozloučila, ten se teď procházel Rhumijským palácem a směřoval k hangáru.

Sylas potkal Fredyho, Temného Jedia, který kdysi pracoval pro Sithy. Fredy k němu utrousil urážlivou poznámku ohledně jeho rasy. Sylas si všiml jeho přítomnosti, ale nevěnoval mu pozornost. Fredy s ním však chtěl mluvit, a tak ho chytil za rameno. Sylas mu dal pět vteřin, aby ho pustil. To však Fredy neměl v úmyslu. Sylas se tedy obklopil aurou Síly. Když už se chystal konečně říct poslední číslo, Fredy ho rychle pustil. Co ovšem nečekal byla Sylasova ruka u jeho krku. Chiss zvedl Temného Jediho a přimáčknul ho o zed'. Zeptal se ho, kolik nevinných životů má na svědomí. Jeho zločiny vůči Jediům by

se měly spravedlivě vyřešit. Temný Jedi začal kašlat, že Sylase sice necítil temnou stranu, ale za to cítil strašlivou moc, která ho vlastním způsobem děsila. Sylas mu řekl, aby ho nepodceňoval jen proto, že stojí na světlé straně Síly. Freda nechává žít jen proto, že sám chce. Následně ho pustil. Ten si ihned chytil krk a zhluboka se nadechl. Fred se rozzuřil a aktivoval svůj meč. Sylas aktivoval svůj oboustranný meč, který si sestrojil poté, co se stal Rytířem.

Fred zaútočil na nohy, jeho výpad byl přesný, ovšem ne rychlý. Sylas výpad zablokoval a uskočil zpět, postavil se do formy Nimanu. Fred si prokřupnul krk a dodal, že proti němu nemá žádnou šanci. Bojoval ve válkách, kde by Sylas nevydržel ani den. Sylas dodal, že záleží pouze na současnosti. Sylasova slova Freda ještě víc rozzuřila, vrhl se na Sylase ještě s větším hněvem než normálně. Chiss skvěle využíval formu Nimanu, která mu umožňovala skvěle využívat i Sílu ke svému prospěchu. Fred sekl Sylasovi po hlavě, Chiss se však vyhnul a volnou rukou vrhl vlnu Síly. Fred odletěl obrovskou rychlostí pryč a tvrdě narazil do sloupu. Bolela ho záda. Prohodil, že na tohle je už starý. Odplivl si a vstal na nohy. Konečky prstů zamířil na Jedie a seslal svoje blesky. Sylas na nic nečekal a blesky pohltil mečem. Sylas se ho zeptal, jestli je tohle všechno. Fred po chvíli přestal s blesky a řekl, že mu za další námahu nestojí. Chiss pokrčil rameny a odešel beze slov pryč.

Když dorazil ke své lodi, čekala ho tam známá tvář. Královský lékař krále B-artu. Nebyl tu, aby se s ním rozloučil. Dal mu obálku, která se týkala jeho testu midi-chlorianů. Sylas není obyčejný Chiss. Jeho DNA je změněno. Sylas se zeptal, jestli to nejsou nějaké pokusy se Sílou. Lékař si nebyl jistý. Bylo však zjevné, že jeho otec je člověk. Nějakým způsobem se mu podařilo upravit Sylasovu DNA tak, aby byl čistokrevným Chissem, jako jeho matka. Sylas poděkoval za informace, ale nechtěl zjišťovat nic o své minulosti. Sylal poté letěl zpět k chrámu Jedi. Nejasná budoucnost a tajemství jeho původu začínají lézt na povrch...

Vnější okraj, hvězdný systém Zlost. Vrchní Inkvizitor Querida pozoroval skrz průzor na můstku pustou planetu v barvě špinavé běloby. Nebyla to ovšem ledajaká planeta. Byl to Zlost, dřívější centrum starého Sithského impéria. Místo, kde se scházeli ti nejmocnější uživatelé Síly všech dob, aby spolu rokovali o tajemstvích Temné strany. Místo, kde býval volen Temný pán ze Sithu, ten nejsilnější z nich. A místo, odkud zahájili tehdejší Sithové svou největší, a také poslední, válku. Velkou hyperprostorovou válku, která nenávratně změnila vývoj galaktické historie na celá tisíciletí dopředu. A teď, teď bude tento poničený, ale v nitru stále hrozivý klenot znovu patřit Sithům, bude patřit jemu.

Zaregistroval jemný otřes lodi značící vypnutí hlavních podsvětelných motorů, který by sice měl být zcela utlumen stabilizátory, ale ty zjevně potřebovaly překalibrovat. Pokud tedy nevznikly už při výrobě nějaké mikrochyby, jež se nyní projevovaly. Tak či tak, znamenalo to, že se flotila dostala k okraji planetární gravitační studny, kde přikázal zastavit. Chtěl, aby měli možnost ihned skočit do hyperprostoru, kdyby byli náhle napadeni, než bude dokončen průzkum okolního vesmíru.

Sice to bylo první tažení, kterého se zúčastnil, ale více než dobře si pamatoval spousty vojenských příruček, které za svůj život pročítal, a tak mu nedělalo žádný problém ho i rovnou vést. Navíc se nejednalo o žádnou masivní sestavu lodí, po krátké úvaze se rozhodl vzít si s sebou pouze dva střední křižníky třídy Harrower a čtyři lehké křižníky Interdictor. Jednak neočekával žádný významný odpor a jednak nechtěl větším množstvím lodí přitáhnout pozornost Chissů, jiných Inkvizitorů, či v nejhorším případě Císaře.

Otočil se na admirála, který stál za zády několika usilovně pracujícím členům posádky. Zeptal se ho, jestli tu nejsou nějaké nepřátelské lodě. Noční plášť, jehož výjimečnou hodnotu označoval fakt, že nenosil helmu, pobídl vojáka sedícího za velkým panelem. Ten okamžitě ustal v rozdělané práci a čelem ke Queridovi se postavil do pozoru. Ohlásil, že tu jsou s nejvyšší pravděpodobností sami.

Zatímco první voják se posadil a dal se znovu do práce, druhý vstal a ohlásil, že většina povrchu včetně trosků města New Adasta nevykazuje žádné známky vyšších forem života. Jediná oblast, kterou nebyli schopni řádně prozkoumat a s jistotou říct, co v ní je, byla pevnost Pánů ze Sithu a její okolí. Může se jednat o vliv konstrukce budovy a vysoce nepravidelného terénu poblíž, ale pravděpodobněji přístroje plete koncentrace Temné strany. Querida přikázal Interdictorům *Artiller* a *Artiller II*, aby je kryli. *Cavalier* prozkoumá zbytek soustavy a jednotky z *Infarteru* obsadí New Adastu. Harrowery *Soult* a Queridova vlajková loď *Berthier* vyšlou hlavní síly do pevnosti, z každého tři tisíce mužů. Zbytek bude záložní síla. Útok povede Querida osobně. Admirál se rychle postaral o předání rozkazů ostatním velitelům.

O třicet minut později. Querida se založenýma rukama stál v lehkém transportéru, který letěl v čele první vlny výsadkových lodí, v nichž byli především Noční pláště. Ti měli za úkol eliminovat jakékoliv případné nepřátele, aby následující Zatracení mohli bezpečně obsadit celou budovu i s přílehlým okolím. Zatímco se slepě díval na vytaženou rampu uzavírající vstupní otvor, přemítal, co se asi v podobných chvílích honí hlavou jeho bratrům na frontě, pro které jsou tyto výsadky denním chlebem. Myslí na smrt, na vítězství, na porážku? Uvažují nad průběhem boje, udílí svým mužům poslední rozkazy a připravují je na zteč? Jsou nedočkaví po slávě a nepřátelích, které budou moci zabít?

Představil si v této situaci Austa, pak Ladereho, Hacka a další. Ke každému mu seděla zcela jiná věc. Pro něj osobně bylo nejlepší to, že jeho tělo se v očekávání nebezpečí oprostilo od jiných stresorů, a tak po dlouhé době cítil klid ve své mysli. Rozhodl se ještě chvíli meditovat, ale náhle zaslechl prudké zažehnutí, když piloti stíhaček, které je doprovázely, výrazně zesílili výkony motorů. Potřebovali prudce nabrat výšku, což mohlo znamenat jedině. Blížili se k cíli.

Velitel jeho osobní jednotky Nočních plášťů přikázal zajistit perimetr, nebrat žádné zajatce. Vše provést rychle, čistě a efektivně. Noční pláště tréninkem sice strávili více času než kdokoli jiný v Sithské říši, ale skutečný boj byla nenahraditelná zkušenost. Loď se otřásla, když tvrdě dosedla na ledový povrch. Plošina se ještě nedotkla země a už kolem něj probíhali vojáci, zatímco on vystupoval klidným, ale rychlým krokem. Než došel zhruba doprostřed prostorného hangáru, v němž přistály tři transportéry, byla první část hotova. Hangár byl zabezpečen, další skupiny hlásily totéž. Každá měla u lodi ponechat osm vojáků, zbytek postupuje na určená stanoviště. Querida jim připomněl, že trasu mají vytyčenou podle velmi starých plánů, takže možná narazí i na nějaká neznámá místa.

Inkvizitor pokračoval v čele Nočních plášťů skrz nekonečný labyrint temných chodeb. Přestože byl všude cítit nesmazatelný otisk desítek, či spíše stovek Pánů ze Sithu, celý komplex se zdál naprosto opuštěn a vypleněn. Prázdné komnaty zaplňovaly pouze ohromné vrstvy prachu. Nebyl zklamán, přesně tohle očekával a chtěl. A přesně tohle dostal.

Pomalou se blížili k hlavnímu sálu paláce, kde Naga Sadow plamenným projevem před více než pěti tisíciletími dosáhl svého zvolení Temným pánem a vyhlásil válku Jediům a Republice. Najednou Querida zastavil a zvednutou paží přikázal vojákům totéž. Kotouč světla jedné z baterek, které nesli vojáci, ozářil na okamžik místo na podlaze, kde stoleté nánosy chyběly. Zažehl jednu čepel svého světelného meče, aby si posvětil, a pečlivě se podíval na danou oblast. Rudá záře ukázala obrysy stop, dvojích stop. Podle prakticky čistého povrchu pod nimi byly staré maximálně pár hodin. Oboje vypadaly na zhruba stejně vysoké humanoidy, ale každé vedly jiným směrem. Kroky mezi jednotlivými stopami se navzájem podivně křížily a pohybovaly dopředu a dozadu, ve výsledku se ovšem zdálo, že jedna osoba ustupovala před tou druhou a jejich pomyslný tanec připomínal souboj.

Oddíl se rozdělil. Větší část šla za Queridou po směru, kudy oba pokračovali, a zbytek se vydal tam, odkud bojovníci přišli. Po pár metrech narazili na loužičku zaschlé krve na podlaze. Querida se podíval na velitele, a i přes jeho masku poznal, že mu pohled oplácí. Jestliže jednomu z bojovníků začala téct ze zranění krev, nemohli bojovat světelnými meči. Po dalších pár krocích, kdy druhá osoba už zřejmě čistě ustupovala bez protiútoků a trousila za sebou cestičku krve, zahruli za roh a asi dva metry od nich ležela na břiše, natažená přes celou chodbu, mrtvola.

Inkvizitor k ní pomalu přistoupil blíž, opatrně se vyhnul louži krve okolo a otočil ji. Byl to člověk ve středním věku s černým oblekem a pláštěm. Na opasku měl drobné poutko, které se obvykle používalo pro uchycení světelného meče, ale zbraň chyběla. Čerstvá zranění měl tři. Hluboké říznutí na levém předloktí, které muselo způsobit stopy od krve. Sek na pravém lýtku, který ho zřejmě srazil na kolena. A přímé probodnutí ve prostřed hrudníku, jež ho bezesporu usmrtilo.

První dvě poranění identifikoval vcelku bez problému jako způsobené vibromečem, avšak to třetí vypadalo... zvláště. Obrys rány vypovídal o železném meči, ale mimo údiv nad tím, kdo by používal takto primitivní zbraň, kterou by třeba právě vibromeč snadno zničil, ho fascinovalo okolí zranění. Krev, která z něj vytékala, vypadala otráveně. Maso se zdálo shnilé, mnohem více, než by mělo být několik hodin po smrti. Zšedlý kus žebra, které z těla vylézalo, se po jeho doteku rozpadl na prach a po zbytku těla se pod kůží rozlézala temnota připomínající černé hady.

V mysli mu vytanuly vzpomínky na spousty textů, jež na Korribanu prostudoval, zřejmě pravdivé i zjevně nesmyslné, které popisovaly starodávné sithské lordy pobývajících v této mohutné stavbě. Jejich sílu,

jejich dovednosti a jejich zbraně. Zbraně, které prý dokázaly naplnit mocí Temné strany. Zbraně, které díky tomu přečkávaly celé věky bez poškození a pak se dostávaly do rukou jiným bojovníkům, kteří s nimi utvářeli dějiny galaxie. Zbraně, které poté, co se Zlatý věk Sithů rozplynul v nicotu, zůstaly ležet na trůnách světech svých pánů.

Ano, samozřejmě, že ano. Takové znetvoření mohla provést pouze zbraň, v níž byla uschována síla Sithské magie dávných Temných pánů. Tělem mu projel nepříjemný chlad, sevřelo se mu hrdlo a v kovu tvořícím jeho pravou nohu zacukalo. Otrásl se a potlačil své pocity. Potřeboval se soustředit na současnost. Znovu si prohlédl mrtvolu a všiml si popálených dlaní, které musel zasáhnout jakýsi žár. Avšak spíše než jedno spálení to působilo jako postupné zvyšování teploty předmětu, který ta osoba dlouho držela v ruce. A vpálený obrys podezřele připomínal jílec železného meče. Že by poražený bojovník používal starověký meč?

To by mohlo znamenat, že byl uživatelem Síly, ale zjevně ne dost silným, aby plně ovládl jeho moc. Dávalo to smysl. Zranění, kterými ho porazil, mu nepřítel uštědřil vibromečem. Pak ho jen dorazil jeho vlastní zbraní, vzal ji s sebou a neopomněl ani jeho světelný meč. Bylo možné, že vítěz souboje neovládal Sílu, protože vibromeč jako zbraň na blízko používali nejčastěji právě bojovníci bez ní, ale to byla pouhá teorie bez relativních důkazů.

Inkvizitor zamyšleně vstal. Dvěma Nočním pláštům přikázal odnést tělo do lodi a se zbytkem pokračoval dál. Brzy se ocitli na další křižovatce chodeb, a tak se znovu rozdělili. Polovina následovala stopy vítěze souboje, které pravděpodobně směřovaly zpátky do nějakého hangáru, zatímco ostatní včetně Queridy mířili přímo do srdce pevnosti. Tam už vedly nejen jedny stopy, ale v blízké době tudy musela projít spousta lidí. Nebyli tu sami.

Netrvalo dlouho a dostali se až k zavřeným ohromným dřevěným dveřím zpevněným hrubě opracovaným železem. Inkvizitor zacloumal řetězem držícím je pohromadě. Ten hlasitě zarachotil, ale nepovolil. Byla to první překážka, jíž museli čelit, a zřejmě také poslední. Náhle zaslechl na druhé straně tlumené zašeptání. Sice nezaregistroval, co bylo řečeno, ale někdo tam musel být. Querida přikázal připravit zbraně. Sám se postavil do bojového postoje. Napřáhl pravou ruku a vyslanou vlnou Síly částečně vyrazil a roztříštil dveře. Rozvířená bouře prachu a třísek nakonec slehla a odhalila veliký sál s mohutným stolem uprostřed. To však nebylo všechno. Na stole ležerně seděl člověk v pestrobarevném oděvu, se světelným mečem položeným vedle pravé dlaně. Vedle něj stál Twi'lek v podobném obleku jako mrtvola, který svou zbraň už zažehnutou svíral v masivních dlaních. Člověk je pozdravil, seskočil na podlahu a aktivoval červený světelný meč.

Malý brouček polechtal svoji chůzi Taliad ruku. Ta sebou mírně trhla, ale nakonec ruku ještě více uvolnila a prohlédla si onoho brouka zblízka. Když Sceleton před několika lety provedl onen rituál, kterým zabil veškerý život na Coruscantu, nezabil tím pouze všechno obyvatelstvo, ale dokonce i všechna zvířata, od krys v temných zákoutích čtvrtí až po chovný dobytek v chudinských čtvrtích. Taliad se rozhlédla po okolí. Tahle část Coruscantu jsou pouze slévárny a obří tovární komplexy, které už byly zčásti opuštěné i v největším rozkvětu Coruscantu. Teď ze země vykukuje i pár trsů trávy. Usměje se. Život si vždy najde cestu. Taliad pustí ruku na zem a nechá maličké stvoření jít vlastní cestou.

Malina však hmyz rozzlobil svojí dotěrností, a tak ho rozšlápl. Taliad se na něj uraženě podívala. Úplně zapomněla, že je tu vlastně s ním. Malin její pohled ignoroval a místo toho se podíval do dalekohledu. Jejich úkolem bylo odpálit výbušniny a zničit tak vlak, který se právě blížil. Taliad to přišlo jako škoda, ten vlak byl plný nákladu. Byl to však jejich rozkaz.

Taliad sklouzla pohledem ke kolejím. Stále ji nepřestával udivovat ten fakt, že Malin je pravděpodobně ten nejvěrnější Baronův člověk nebo aspoň minimálně má z něho ten největší strach a respekt. Na jednu stranu se tomu nediví. Taliad sama několikrát klouzala k myšlenkám, že by nejradši všeho nechala a zmizela někam daleko, kde by už o ní nikdo a nikdy neslyšel. Byla by jen ona. Byla by svobodná. Ale ten strach z Baronova hněvu.... je silnější.

Prvních několik vagónů prosvištělo vedle slévárny, na které Taliad s Malinem vyčkávali. Na to sami nestačili. Vlak zajišťoval zásobování všem obydleným sekcím tady na Coruscantu. Byl naprosto klíčový pro operace Ligy. Taliad napadlo, že bude určitě dobře hlídáný. Malin však strach neměl. Nasadil si helmu a oba společně skočili.

Těsně před dopadem se aktivují malé trysky zabudované v botách, které fungovaly na principu jetpacku. Taliad přešla do přemetu a pevně se uchytila na střeše vlaku. Malin s tímto pohybem taky neměl žádný problém. Malin zastřelil prvního vojáka, který se podíval, co to na střechu dopadlo. Druhý Stormtrooper začal hlásit poplach, ale Taliad ho sestřelila ze střechy. Museli se dostat na lokomotivu a přišli o moment překvapení.

Malin a Taliad se rozběhli, seč jim síly stačili, aby se co nejrychleji dostali k lokomotivě. Taliad měla pravdu, tenhle vlak spíš připomínal pevnost než dopravní prostředek. Jednotky Stormtrooperů vylézaly z vagonů jako agresivní mravenci, kterým někdo rozkopal mraveniště. Taliad a Malin se vždy po chvíli zastavili, aby alespoň minimálně snížili počty Stormtrooperů a nenechali se na vlaku obklíčit. Neměli tu žádné krytí a enormní přesila by pro ně byla jistá smrt. Sedm nepřátelských vojáků se vynořilo z předního vagonu. Taliad se o ně chtěla postarat, Malin jí měl krýt.

Taliad se rozběhla a z bezprostřední blízkosti zastřelila prvního z nich. Jeho tělo poté použila jako štít proti nepřátelské palbě. Pak ho odkopla na dvojici Stormtrooperů, které tak srazila k zemi. Zastřelila dalšího vojáka, do dalšího zabodla nůž a třetího odkopla ze střechy. Poté se rychle otočila na dvojici vojáků, kteří pomalu vstávali na nohy, a zastřelila je. Jedna ze střel jen tak tak minula Taliad a zasáhla sedmého. Malin jí tak zachránil život. Nebylo to poprvé. Taliad navrhla, aby se dostali dovnitř. Nahoře to byla jistá smrt.

Malin přikývl a poskytl Taliad krycí palbu, zatím co ona začala lézt dovnitř. Taliad se zorientovala ve tmě a spatřila obrovské množství krabic. Zapnula baterku a začala analyzovat okolí, jestli je vzduch čistý. Když se ujistila, že byl, zařvala na Malina, aby slezl za ní. Teprve teď si uvědomila, že střelba už dávno utichla. Ne, to nebylo možné. Nemohli ho dostat. Taliad se začala po krabicích sápat nahoru, aby svému příteli pomohla, když v tu ji něco chytilo za nohu. Žoldáčka aktivovala svoje trysky a Stormtroopera pod sebou doslova uškvařila v jeho vlastní helmě. Jeho nelidský křik byl Taliad proti srsti, ale posila se ho co nejvíc ignorovat a lezla dál. Najednou ucítila, jak se jí něco obmotalo kolem boků a ona spadla na zem. Nad ní stála trojice Stormtrooperů.

Taliad se nehodlala vzdát, ale rána obuškem jí málem zlomila čelist. Pokusila se na ně vychrlit ještě nějakou nadávkou, ale byla jí uštědřena stejně tvrdá rána do prsou, břicha a do nohou. Než ztratila vědomí, zabloudila znovu k té myšlence útěku. Ještě že to nakonec neudělala. Smrt z rukou Galaktické ligy bude určitě méně bolestná než smrt z rukou Barona.

Sylas letěl už několik dní, jeho oficiální cíl byl chrám Jedi, ale rozhodl se, že si udělá menší zastávku u jednoho známého. Stále přemýšlel o menší potyčce, co měl s Fredem. Takhle se Jedi nechová. Taky si vzpomněl, že když odlétal z Rhumie, spatřil několik lodí s vojáky, kteří nevypadali jako z Rhumie, jejich vzhled mu připadal povědomý, ale nepoznával je.

Přistál v hangáru na Mandalore. Chiss z ní vystoupil a ihned spatřil osobu, za kterou přišel – Kayn Sis. Pozdravili se. Kayn řekl, že o tomto setkání se nesmí nikdo dozvědět. Odvedl Sylase do jedné z tajných místností. Tajná místnost byla celkem ohromná, Kayn jí používal jako osobní tréninkovou místnost, ale později jí upravil i na formálnější události. Chiss i Kayn si sednuli k jednomu stolu. Kayn si sundal masku a pohlédl na Sylase. Sylas z něj vycítil zmatení a zeptal se ho, co se děje. Kayn na chvíli zavřel oči a napil se čaje. Řekl, že je jen unavený. Chiss kývl a taky si připil čaje.

Kayn měl informace o osobách, které jsou zodpovědné za osvobození vězňů na Mustafaru – patří do řádu Irustsis. Sylas si to myslel. Kayn vysvětlil, že to nebyl rozkaz Unie, jednaly na vlastní pěst. Sylas je musí zastavit. Sylas se podivil, proč to nemůže provést sám Kayn. Kayn mu dal datapad s bližšími informacemi a řekl mu, aby rychle odešel. Sylas nechápal, co se to děje, ale poslechl ho. Nastoupil zpět do své lodi a odletěl pryč. Pročítal si datapad. Jméno jedné z těch osob bylo Dasen. Nemohl se dočkat, až ho převede před spravedlnost.

Word se musel ohromně snažit, aby si tělo, které ovládal, udrželo chladný pohled a nezačalo se nekontrolovaně smát stejně jako jeho mysl. Rozzlobil se na Mistra Irustsis, že chtěl mluvit s Kray Sisem osobně. Dal si ale záležet, aby obličej náležitě zobrazil jeho hraný hněv. Ve skutečnosti jásal radostí. Mistr Irustsis a jeden nejméně významných členů Rudy, řídicího orgánu řádu, se nenechal vyvést z míry. S arogancí sobě vlastní mu odvětil, že jeho žádost pro Kray Sise byla sepsána tak nemístným tónem, že by měl být rád, že nepřiletěla popravčí četa. Pouze nadhled, jakým Kray Sis a Mistr oplývají, Wordovi zachránil život a umožnil mu mluvit s někým v Řádu tak významným, jak byl Mistr. Word by ho nejradši

rozsekal na kusy svým světelným mečem, a byl si jistý, že by to bez problému dokázal, ale pro tuto chvíli se mu hodil. Musel ho ovšem udržet v dojmu, že opak je pravdou. Mistr věděl, že Word je jeden ze Skeletonových klonů, které, když začal prohrávat, opustil jako zbabělá krysa potápějící se loď. Kdyby bylo na Mistrovi, nechal by Worda popravít v první moment, kdy vkročil na Mandalore.

Tohle se těžce dotklo Wordovy pýchy. Bleskově vymrštil ruku a uštědřil Mistru Irustsis, jehož jméno se nikdy nenamáhal zjistit, facku. Nicméně ruka jeho slabého, nekvalitního těla byla o zlomek sekundy pomalejší než jeho myšlenky, a tak uhýbající tvář zasáhly jen špičky prstů. Mistr byl šokován, ale než se vzpamatoval, Word ho vlnou Síly srazil k zemi. Word mu jasně vysvětlil, že se přidal ke Krayovi v době největšího triumfu Sithů. Učinil tak ve chvíli, kdy Rhumia téměř padla, protože dokázal předvídat nevyhnutelné. A v současnosti? Sithové mají nejmocnější spojení v galaxii, drtí Ligu, a přesto se po svém návratu nevydal prosit k nim o odpuštění, ale ihned vyrazil sem, aby Krayovi pomohl definitivně očistit galaxii od těch šílenců a nastolit v ní pořádek. Kvůli poškozeným plicím těla se několikrát pomalu zhluboka nadechl a vydechl. Mistrovi řekl, že jeho pozice v řádu ho před ním neochrání. Kray možná není Sith, ale to neznamená, že by neurčoval důležitost svých služebníků podle jejich moci a schopnosti být užiteční. Mistr není lepší ani v jednom, ani v druhém. Word se na něj zuřivě podíval.

Mistr mu ležel u nohou s nepopsatelným strachem v očích. Wordův hněv mezitím vyprchával a on si uvědomil, jakou hloupost udělal. Ne, že by se snad bál odplaty, ale svůj plán nechat člena Ruky v dojmu, že je pánem situace, mohl zahodit do koše. Obrátil se k němu pohrdavě zády, čímž zároveň zakryl skřípání zuby. V duchu proklel sám sebe, že si vůbec na Korribanu vzal tahle mizerná těla. Mrtvoly Vrchních Inkvizitorů v dobrém stavu sice byly poměrně těžce sehnatelné, ale na druhou stranu se daly díky většímu napojení na Sílu perfektně používat. Nejenže v nich byl silnější, byť se to stále nerovnálo jeho na ještě dlouhou dobu ztracené pravé moci, ale také bylo snadné ohraničit myšlenky a představované pohyby jeho vlastní duše a imaginárního těla od těch, které vkládal do mrtvol, aby se mohl nějak projevit v reálném světě. Se slabým potenciálem Bojových Inkvizitorů stačilo chvíli nedávat pozor a jejich skořápky se okamžitě nalepily na jeho mysl a prakticky ji zkopírovaly.

Uslyšel slabé zašustění, když se plášť vstávajícího mistra otřel o podlahu, a povzdechl si. Další chyba, nacházejíc se na pomezí života a smrti bylo příliš snadné nechat se unést myšlenkami a ztratit na zřetel skutečné dění. Word se na něj otočil a chystal se mu předat svou zprávu – Mistr ji ale nesměl říct nikomu jinému než Kray Sisovi. Nechal ho chvíli zpracovat všechny příkazy a pak, než se v něm vedle strachu stačil probudit i hněv, pokračoval – navštívil planetu Barabel, aby zjistil, co se stalo s jednotkou rytířů Irustsis. Podle očekávání byli všichni mrtví. Velká většina domorodých Barabelů taktéž, a i z vesmíru byla vidět rozsáhlá poškození na samotném povrchu planety. Několik přeživších jedinců vyslechl a z jejich výpovědí vyvodil relativně pravděpodobný průběh celého incidentu. Skupina tam dorazila a úspěšně zahájila vyjednávání. Na moment se zarazil, aby plíce znovu osvěžil čerstvým vzduchem. Irustsis moudře usoudil, že nejlepší bude potichu počkat.

Word vysvětlil, že vyjednávání bylo zřejmě na dobré cestě, když najednou přiletěla početná flotila sithských křižníků a bez varování zahájila rozsáhlé a silné bombardování planety. Srovnala se zemí všechna centra obyvatelstva, tamějšího primitivního průmyslu a následně sežehla i velkou část krajiny. Několik rytířů samotné ostřelování přežilo, ale jejich stíhačky byly do jedné zničeny, a tak se uchýlili ke zbytku Barabelů. Ti se jakousi primitivně stupidní dedukcí dopracovali k tomu, že za útokem stáli oni a povraždili je. Když tohle Wordovi odvyprávěli, popravil je. I kdyby se přešlo to, že zabili Irustsise, byli vlivem ztráty svých příbuzných i domovů zcela zlomeni na těle i na duchu, takže smrt pro ně byla spíše vysvobozením a řádu by nebyli nijak užiteční. Už druhý nádech v jedné řeči ho nevyšlovně vytočil a tentokrát se ani příliš nesnažil zabránit tomu, že to na něm bylo vidět.

Word si stále nebyl jistý, o co přesně Sithům šlo, ale vsadil by se, že nešli účelně po rytířích Irustsis. Worda napadlo, že chtěli z Barabelu, o němž věděli pouze to, že se s Uní svobodných systémů chystá vyjednávat, udělat exemplární případ, aby pro příště dali všem vědět, že v současné galaxii se ohledně spojení jedná jen s nimi. Co se týče řešení nastalé situace, neukvapoval by se. Sice ztratili mnoho nenahraditelných bojovníků, ale Sithové zkrátka nemají dost lodí, aby takhle mohli napadnout každé jejich jednání. S největší pravděpodobností už to znovu ani nezopakují a pokud ano, stačí je jednou spálit přes prsty a oni dají pokoj. Flotila Unie je mnohem větší. Oni to ví a stejně tak ví, že Chissově by se na tohle jejich zbytečné plenění zvsoka vykašlali. Pokývl hlavou na znamení, že skončil, a, teď už spokojeně, se nadechl.

Pak jen Mistrovi sarkasticky řekl, aby Kray Sis příště poslal kurýrního droida místo neschopného patolízala. Pak ho nechal jít. Mistr vyběhl z místnosti. Word ho nechal být a sám se pomalým krokem vydal do svých soukromých komnat. Sice to neproběhlo úplně podle jeho představ, ale ve výsledku by to i tak mohlo vyjít. Klíčové bylo, že opravdu nepřiletěl Kray. Lhát každým slovem nějakému mistrovi Irustsis nebyl problém, ale u Kraye bylo riziko, že by lež vycítil z jeho mysli. Mohl ji zkusit dostatečně obrnit, avšak šlo o příliš mnoho. To, co se doopravdy stalo na Barabelu a co tam našel, bude ještě dlouhou dobu jeho soukromým tajemstvím. Dokud nebude připraven...

Ostatně kvůli tomu si pořídil tu spoustu mizerných mrtvol, během provádění nekonečného sledu temných rituálů se těla rychle vyčerpávala, ať dříve patřila silným či slabým Sithům...

Vrchní Inkvizitor Querida si zvědavě prohlížel oba nepřátele. Nezdáli se nikterak vystrašení navzdory tomu, že před sebou měli Sithského lorda s tuctem vojáků. Pokrčil rameny a také aktivoval svou zbraň. S nějakými Temnými Jedií nehodlal ztrácet čas, zemřou tak či onak. Rozhodl se počkat na jejich útok, ale člověk, který byl zřejmě velitelem, se zdál rozhodnut si nejdříve pořádně popovídat. Zeptal se Queridy, jestli to byli Sithové, kdo zabili toho uraženého náfuku, který ho už nechtěl poslouchat a vykradl se z tohoto útulného místečka s jeho drahocenným pokladem. Temný Jedi se levou rukou opřel o bytelný stůl a líně protočil svůj světelný meč bez jakékoli známky napětí, což se však už nedalo říci o Twi'leкови, kterému se na čele objevily perličky potu.

Querida si dal s odpovědí načas, uvažujíc, jestli se jeho nepřítel nesnaží jen zdržovat, dokud mu nepřijdou posily, ale nakonec to zavrhl. Pevnost měli už téměř zcela prozkoumanou, jinde na planetě nic nebylo a kdokoliv by přiletěl, ať by měl sebevětší armádu, by se sem nikdy nedostal včas. Řekl Temnému Jediovi, že Sithové ho nezabili. Když ho našli, byl několik hodin po smrti a nic u sebe neměl. Querida oba protivníky zkoumal Sílou. Twi'lek se mu jevil jako ten nejobyčejnější uživatel Síly, kterého kdy viděl, ale z člověka cítil podivné věci. Prastarou duši, zocelenou a velmi silnou, ale něco s ní nebylo v pořádku. Člověk byl jeho odpovědí překvapen. Nicméně začal Queridu urážet a provokovat. A urážel i Sithy obecně. Na důkaz svých slov si odplívl přímo na židli, kde sedával Temný pán ze Sithu.

Querida se na něj nechápavě podíval. Chápal by, kdyby odvážně přijal nevyhnutelnou smrt, ale tenhle šílenec vypadal, že je mu absolutně jedno, co se stane. Querida mu řekl, že tu má celou armádu. Z této místnosti nevyjde živý. Člověk se zasmál a poplácal po zádech Twi'leka, který se začal třást, jako by se bál za ně oba dohromady. Temný Jedi se k němu naklonil a něco mu pošeptal do ucha. Pak se otočil zpátky na Sitha. Člověk ale stále neztrácel své sebevědomí. Jako by se na smrt těšil. Inkvizitor zmateně zamrkal očima. Zeptal se ho, co je vlastně zač. Člověk se ještě chvíli chvástal. Pak se na chvíli zasníl a do hovoru ho vrátilo až Queridovo zakašlání. Člověkově skutečně došlo, že ho Sith nepoznává. Prohrábl si své dlouhé bílé vlasy a představil se – Set Harth, nejstarší Temný Jedi v galaxii – alespoň v to doufal.

Inkvizitor se zamyslel, ale po několika minutách to vzdal. Mohl by odpřisáhnout, že to jméno nikdy neslyšel. Set posmutněl, ale jeho snaha hrát neštěstí přímo bila do očí. Set vysvětlil, že žil v dobách Dartha Banea a Darth Zannah. Neúmyslně se s nimi zapletl. Otřásl se, jako by si vybavil něco nepříjemného. Byly to dosti nepříjemné chvíle, ale ve výsledku byl jediným opravdovým vítězem on sám. Přestal se opírat o stůl a napřímil se. Querida si připadal ještě zmatenější. Od doby Dartha Banea uplynuly tisíce let. Počet bytostí v dějinách galaxie, které žily takto dlouho, by spočítal na prstech. Set je proti Baneovi a Zannah jen smítko prachu, natož vítěz. Ti dva založili Řád, který ovládl galaxii. Set dodal, že nakonec zemřeli. Stejně jako Sidious a Vader. Set je sice nejslabší z nich, to nepopírá, a nikdy se nenazýval Temným pánem ze Sithu, ale všechny do jednoho přežil. Proto je vítězem on. Znovu povzbudil Twi'leka. Přikázal mu, aby Queridu zničil.

Twi'lek se rozeběhl. Querida gestem přikázal Nočním pláštům držet se dál a hlídat, aby se Harth nezapojil. V klidu odrazil první divoké výpady protivníka a sám vyrazil vyváženými útoky šesté formy Niman. Zatímco se boj změnil ve splývající sled krytí a výpadů, Querida studoval svého protivníka. Byl slabší a chyběla mu preciznost, takže by se mělo jednat o snadné vítězství, ale Inkvizitor si až nyní bolestně uvědomil, jak moc zanedbával poslední dobou trénink a pilování svých schopností. Byl pomalejší, než býval, jeho údery méně důrazné a reflexy ani zdaleka tak pohotové. Z tíhy přetlačování ho začaly bolet paže, stejně jako nohy z neustávajícího smrtícího tance.

Ten Sith, který bojoval vyrovnaně s Austem, kterého se bál i Ladere, byl jaksí pryč. Na druhou stranu, jeho nepřítel byl stále nezkušený a příliš impulzivní. Většinu chyb sice Querida nestihl využít, ale ani ne po minutě souboje se spodní čepeli jeho světelného meče otevřel zcela nekrytý pravý bok. Stačil rychlý

kmit zbraně a Twi'lek se s bolestným výkřikem skácel k zemi. Inkvizitor ho úmyslně nezabil okamžitě, ale nechal ho se zmitat v smrtících křečích, protože chtěl vidět Setovu reakci. Ten jen pokrčil rameny a znovu protočil svým světelným mečem, zatímco jeho přítel se zalykal a z úst mu začala téct krev. Nakonec Set vytáhl ze zadní části opasku malý disruptorový blaster a přesně mířenou střelu do hlavy Twi'leka dorazil, přičemž jeho tělo se prakticky vypařilo.

Querida zaslechl skrz Sílu výkřik duše, která se marně pokusila udržet naživu. Zdálo se, že částečně ovládala schopnost transferu esence, ale naneštěstí pro ni opravdu jen částečně, protože nakonec byla stržena do hlubin zapomnění. Inkvizitor si udiveně odfrkl, zatímco Temný Jedi se zasmál – Twi'lek si opravdu myslel, že ho tu schopnost naučil. Tato schopnost patřila pouze Setovi. Set se nenamáhal otočit, ale Querida až teď pohlédl do zadního rohu sálu, kde se k ledovým stěnám tiskla asi desítky bytostí. Smíchanina lidí a Twi'leků v nuzném oblečení, kteří se třásli, jestli zimou nebo strachem, to nebyl schopen říci, a dokonce ani vycítil, a snažili se nepřítahovat pozornost. Set vysvětlil, že to jsou jeho poskoci, které sehnal na Nar Shaddaa, ale Queridu to očividně nezajímalo.

Set najednou bez varování vyrazil. Udělal rychlý přemet ve vzduchu a s rozmachem rudého světla dopadl necelý metr před Queridu. Ten o krok ustoupil, odrazil jeho zbraň levou čepelí a pravou provedl boční sek na nekrytá záda. Set zkušeným pohybem přesunul přes hlavu meč za tělo a vykryl útok, načež znovu zaútočil rychlými útoky čtvrté formy Ataru.

Querida přešel do obrany, klidně odrážejíc série prudkých, ale relativně slabých výpadů. Okamžitě poznal, že jeho protivník je mnohem, mnohem lepší, než byl Twi'lek. A lepší než on sám, pomyslel si bolestně, když se o vlasek vyhnul pokrčením useknutí hlavy. Netroufal si odhadovat, jestli je lepší, než býval on v době své největší síly, ale to nebylo vzhledem k současné situaci úplně podstatné. Mnohem podstatnější bylo nečekané bodnutí, které mu díky úhybu na poslední chvíli pouze popálilo plášť. Zatímco boj s nepříznivým vývojem pro něj pokračoval, přemítal, jak se zachrání.

Využil drobné příležitosti, pustil pravou rukou meč a skrz dlaň vyslal vlnu Síly, která jeho soupeře odhodila, aby měl čas přemýšlet. Set se sice zdál dost mocný, aby se proti jeho útoku zaštitil, ale zřejmě ho opravdu nečekal. Už během letu se však vzpamatoval a elegantním kotoulem vzad přistál na stole, do kterého si Querida přál, aby naboural.

Inkvizitor si v rychlosti znovu prohlédl místnost kvůli zvážení potenciálních možností. Nic ho nepadalo kromě možnosti, že by přikázal Nočním pláštům, aby mu pomohly. Ovšem tomu se chtěl... Querida zaklel, když mu rychle se otáčející rudá zář částečně projela levým stehnem a jen stěží minula kost. Temný Jedi provedl překvapivý tah, kdy teprve vyskakující z kotoulu hodil svůj světelný meč s takovým mistrovstvím, že i přes instinktivní vyhnutí Querida málem přišel o končetinu. Set si obloukem rychle přitáhl zpátky svou zbraň a tentokrát už vlastnoručně zaútočil na poraněného soupeře.

Inkvizitor strašlivou bolest v noze přetvořil na planoucí hněv, což mu i přes fyzické omezení umožnilo držet nějaký čas krok s dorážejícím protivníkem, avšak za cenu toho, že pokud rychle něco neudělá, naprosto se zhroutí. Podruhé zvážil příkaz svým vojákům, ale to byla ta nejkrajnější možnost. Kdyby se nechal zachránit, veškerá jeho autorita a respekt, které měl, by byly pryč. Zpráva by se rozšířila a nikdo by se už nebál jeho výhrůžek a ruky na světelném meči. Císař by ho sice ochránil, tedy snad, před nepřáteli, kteří by se ho snažili zbavit přímou cestou, ale jakmile by měli šanci zničit ho tajně, udeřili by. Sithové byli nemilosrdní, moc vycházela čistě z jejich vlastní síly.

Temný Jedi ho přeskočil, aniž by byl zasažen příliš pomalým sekutím vzhůru, a prudce kopnul do otáčejícího se Queridy. Ten odlétl stejně jako předtím Set, ale nedopadl ani zdaleka tak elegantně. Prudce vrazil do masivního stolu a záda ho bolela tak příšerně, že si nejspíš narazil páteř. Stěží se narovnal, ale zbraň měl stále napřaženou před sebou. To mu zřejmě zachránilo život, protože jinak by nikdy nestihl nastavit včas meč a znovu odrazit hosenou Setovu zbraň.

Než se k němu nepřítel stihl dostat, Querida rychle zvedl Sílu jednu z židlí a vrhl ji po něm. Zdrželo ho to jen na okamžik, ale Inkvizitor se stihl dostat pryč od stolu do prostoru, což mu umožnilo v případě potřeby ustoupit. Jejich čepele se střetly. Červené záblesky se míhaly dopředu a dozadu v neutuchající snaze prorazit nepřátelské krytí. Přes svá zranění i celkové vyčerpání Querida odhodlaně útočil, kdykoliv mohl, čímž svého protivníka podle jeho obličeje zřejmě dosti překvapil. Querida sám netušil, kde se v něm neustále bere všechna ta síla, ale věděl, že balancuje na pokraji propasti. Ta zátěž byla pro jeho tělo příliš obrovská, ale on se i tak snažil tvářit odhodlaně a pln jistoty. Nesměl, nesměl dát najevo

slabost. I na Setovi už viděl první známky vyčerpání. Ataru byla vysoce smrtící forma, ale na jejím praktikantovi si vybírala svou daň. Temný Jedi si to zjevně uvědomil, přešel na jednodušší styl boje a pomalu, ale neodvratně tlačil Queridu na zadní stěnu místnosti. Tomu se stále dařilo máchat zbraní a tvářit se přitom tak, že to vypadalo, že se jedná o jeho plán, ale ve skutečnosti začínal být zoufalý.

Set procedil skrz zuby, že ho Querida překvapil – ale stejně nevyhraje. Setova uvolněná mluva jako by se vypařila. Řekl, že bojoval s Darth Zannah, učil se od Dartha Andeddua a celá staletí trénoval. Querida je pro něj jen další smítko v čase, kolem kterého projde a uvidí ho umřít. Querida neplýtvá své soustředění na odpověď a místo toho se zoufale snažil najít cokoli, co by mu pomohlo. Pohled mu utkvěl na krčících se otrocích. Cítil z nich strach, ohromný strach, ale také planoucí nenávisť. Nejen na něj, ale především na Seta. Natáhl se k nim skrz Sílu. Temný Jedi si toho všiml a rozesmál se. Nechápal, o co se pokouší. Bušil do protivníka svým světelným mečem. Setův meč jen o centimetr minul jeho pravou ruku.

Inkvizitor chtěl něco říct, ale náhle ho zasáhla křeč do levé nohy, která mu po boji, jenž musela navzdory zranění snést, sotva držela pohromadě. Musel tu pravou pokrčit, aby mohl celou levou končetinu položit na zem a aspoň částečně ulevit bolesti. Sice se stále kryl svou zbraní, ale bylo jasné, že Setovi, který se nad ním tyčil, stačí pár silných úderů a meč mu vyrazí.

Ještě, než Temný Jedi zaútočil, Querida se vší silou, která mu zbyla, zapřel o levou nohu. Ignoroval trhání se masa a vyskočil, během čehož kopnul pravou nohou do Seta. Ten v odpověď okamžitě řal rudou čepelí po blížící se hrozbě. Čas jako by se zpomalil. Chodidlo bylo pouhých pár centimetrů od Setova trupu, když se ho dotklo smrtící ostří. Temný Jedi čekal, že jím projede jako nůž máslem, ale v ten moment s překvapením zjistil, že Inkvizitorova noha je robotická, tvořená z kovu. Ani ten samozřejmě neodolal žáru světelného meče, avšak zpomalil ho o zlomek sekundy, který Querida potřeboval.

Noha prudce udeřila Seta do břicha, vyrazila mu dech a odhodila ho na druhou stranu místnosti přímo do rohu, kde se krčili otroci. Inkvizitor se mezitím zhroutil na zem s umělou nohou useknutou a potrháním stehnem na druhé. Nechtěně upustil svou zbraň, která se dokutálela vedle té, jež vypadla Temnému Jedimu. Ten se pomalu dával dohromady a chystal se přitáhnout si zpátky svůj meč, aby Queridu dorazil. Sice byl trochu ořesen dopadem, ale ten zbrzdili nyní zhmoždění otroci pod ním, a tak měl pouze pár modřin. Úzký válec se mu rozletěl do ruky, zatímco on vyskočil, aby se s ním setkal napůl cesty, avšak najednou spadl na břicho k zemi. Za ním stála Twi'lečka se zakrváceným nožem v ruce.

Všichni se zdáli vývojem událostí zmatení. Všichni kromě Queridy, který se rozesmál. Zavolal si k sobě dva Noční pláště. Ti ho uchopili mezi sebou, aby mohl poničené nohy bez námahy vláčet po zemi, a donesli ho k místu incidentu. Inkvizitor pohledem letmo přelétl vražedkyni, která zděšeně odhodila nůž, zhroutil se na podlahu a začala vzlykat bezmocným strachem. Nechal ji být, svému účelu posloužila a on už neměl důvod žít v ní nenávisť a chránit ji před strachem. Ostatní otroci jen zaraženě seděli okolo ní a ani se neodvažovali pomyslet na nejbližší budoucnost.

Querida se zamyšleně podíval na Setovo tělo. Z rány vzadu na krku stále vytékal proud krve a špinil led pod ním. Podruhé se na něj podíval skrz Sílu, ale... nenašel ho. To před ním byla pouhá skořápka. Jeho duše odešla. Ucítil nepatrný záchvěv, když jeho podstata opustila pevnost Pánů ze Sithu, ale nepokoušel se ji zadržet. O transferu esence a jeho fungování nevěděl zhola nic, a tak by se jednalo o marné úsilí. Bude se muset smířit s tím, že i když vyhrál souboj, jeho nepřítel přežil. Nicméně Set nepůsobil jako někdo, kdo by úmyslně vyhledával příležitost k odplatě a toužil po boji, který by se mu mohl vymknout z kontroly. Pravděpodobně už o něm nikdy neuslyší a aspoň díky němu zjistil, kde jsou jeho největší současné slabiny, kterých se musí zbavit.

Ziost je můj, má vlastní Sithská planeta, pomyslel si s nadšením a na moment se cítil opravdu spokojený. Pak si vzpomněl na přeživší otroky. Vydal rozkaz okamžitě je pobít – vojáci měli použít čepele, chtěl krvavý masakr. Příkaz byl vydán a jednotka se pustila do úkolu, naprosto ignorujíc výkřiky i prosby. Inkvizitor zavřel oči a ponořil se do přívalu utrpení. Nechal se jím prostoupit, naplnit, posílit, ale po chvíli byl nepříjemně vyrušen z blahodárného relaxu.

Velitel Nočních pláštíků mu nervózně oznámil, že přišla zpráva z Korribanu. Jeden z vyšetřovatelů, který se zabýval krádeží těl povražděných Bojových Inkvizitorů, vzkazuje, že možná našel stopu. Bez jakéhokoli záznamu zmizel raketoplán Nočních pláštíků, který je dost velký, aby se do něj mrtvolky vešly, a s dobrým a inteligentním pilotem by se nejspíš i dostal nepozorovaně z planety.

Querida nechápal, kdo by kradl zrovna tento druh raketoplánu, když se dají v hangáru najít i lepší typy. Nakonec nad tím mávnul rukou, nebude se tím trápit ve chvíli mnohem podstatnějšího triumfu. Zlověstně se usmál a otočil se k veliteli. Přikázal mu, aby poslal zprávu na Korriban – jakmile bude naložena první várka klonovacích válců, mají ji sem přivést. Nemusí mít strach, vše je zařízeno tak, aby si toho nikdo nevšiml. Především tím uklidňoval sám sebe, protože právě v konečném důsledku okrádal Císaře... Ovšem jeho motivace byla silnější než jakákoli nejistota, to on zachrání Sithy!

Muž Thana Sise přivítal a pustil ho. Věděl, že ho krev jeho krve nakonec najde. Than byl zmaten. Muž v černém brnění se podíval na Thana a zeptal se ho, jestli jeho syn skutečně nezná jméno Ieruls, jméno klanu, jenž byl stvořen mocnými mandalorianskými uživateli Síly. Muž vysvětlil, že Than je jeho potomek, ale neví, o kolik generací vzdálený. Muž řekl, že Thanova příhoda s maskou Dartha Erdega ho probudila ze spánku. Probudila ale také i hrozbu v podobě Temnoty, která po Thanovi půjde za každou cenu. Okolo Thana se náhle objevil kouř Temné strany Síly. Than ihned spadnul na zem a skončil v bezvědomí.

Than se náhle kolem sebe rozhlédl. Už byl zase na té planině. Than si všiml, že pár metrů před ním leží osoba. Osoba následně vstala ze země a začala se okolo sebe rozhlížet. Than k ní přišel a řekl jí něco do ucha. Than se následně objevil na trůně v obří místnosti, kde se nacházelo několik osob v róbách. V místnosti se po chvílce otevřeli dveře, ze kterých vyšla neznáma osoba. Ihned na ní zaútočili dva muži se světelnými píkami, ale osoba je pomocí Síly odhodila do propadliny. Osoba přišla k trůnu, kde aktivovala svůj fialový meč, který poté namířila na Thana. Than na osobu seslal salvu blesků, které ji popálily levou část obličeje. Potom si osobu přitáhl pomocí Síly a řekl jí „Jsi moje krev, chlapče... jsi Ieruls a to něco znamená...“ Následně osobu hodil do propadliny.

Than otevřel své oči, následně se začal rozhlížet kolem sebe. Byl v nějaké klonovací základně. Před sebou uviděl nádrž, ve které se nacházel sithský klon. Than k ní přišel a klonu řekl, že jeho čas nadešel. Klon otevřel svoje rudě zářící oči, které se pak změnilly na klasické sithské oči. Than pak klon pozoroval. Viděl, jak ovládl ostatní sithské klony na lodi a jak zabil pomocí Síly klony v akademii. Během toho Thanovy oči získávaly rudou barvu.

Than se po chvílce objevil v prázdnosti, kde si za chvíli začal sundávat kůži. Jako Čistokrevný Sith pokračoval dál v průzkumu prázdnosti. Během cesty na Sitha zaútočila skupinka Jediů, kterou ale snadno pobil – až na jednoho, který Thana bodl do hrudi. Than si meč vyrval z hrudi a Jediovi zaživa sundal „kůži“, kterou si poté „oblékl“. S novou kůží pak pokračoval dál, kde potkal další osoby, kterým sebral jejich kůži. Prázdností se po chvílce ozval cizí smích.

Than se probudil vedle své stíhačky. Rychle si sundal helmu. Hned na to se před ním objevil onen muž v černém brnění, kterého potkal v chrámu. Than chtěl vědět, co to právě viděl. Muž mu řekl, že byl v „jeho“ mysli, a oslovil ho jako Thana Ierulse.

Na datapadu se objevila nová zpráva. Hack si ji co nejrychleji přečetl a poté datapad spokojeně vrátil na svoje původní místo. Už to bylo několik týdnů, co se Chisská rozvědka Druhého operačního svazu snažila najít informace o pohybu rhumijských pohraničních přepravních karavan. Trvalo to hotovou věčností, ale on je už konečně dočkal. Hack chvíli přemýšlel, že by onu zprávu poslal i samotnému admirálovi Birnovi, ale nakonec tuhle myšlenku pohotově zamítl. Admirál Birn už není dál hodný na to, aby vedl celou flotilu a každý Chiss pod jeho velením to ví. Z dříve tohoto sebevědomého, cílevědomého a velice chytrého a schopného muže se stala pouze troska, utápějící se v depresi a sebelítosti. Birn se stal tak moc paranoidní, že nevěří téměř nikomu, jednu z mála výjimek tvoří právě Hack. Dokonce spoustu jeho velkých povinností přenechal jemu. Chissové ve flotile nejdřív posílají zprávy a hlášení jemu, a ne svému admirálovi – a jemu to překvapivě vůbec nevadí, ba naopak cítí se takhle více bezpečně. Divil se, co všechno za následky dokázal ten zrádce Nibir způsobit.

Hack zapnul hologram – objevily se projekce čtyř osob. Zatnul ruku v pěst. Nenávist v něm stoupala pokaždé, co viděl jejich tváře. Dřív, než je zabije, musí je všechny analyzovat. Odhalit jejich slabiny, jejich motivace a běžný způsob života.

První – poměrně mladý muž v bojovém obleku. Major Adavore Kraytt z Armády Nového Světa. Oni dva se setkali krátce před bitvou o Bilbringi a Hacka to málem stálo život. A nejenom to – připravil ho i o sbírku Sithských artefaktů a zničil jeho droida Butchera, jednu z mála věrných osob, co kdy měl.

Druhý – člověk v temném oděvu. Druhá nejdůležitější osoba v Unii svobodných systémů, Kayn Sis. Jako k jedinému z tohoto seznamu, na jeho zášti k němu nebylo vůbec nic osobního. Kayn je jen prostě lepší než on a dokázal ho převést, i když ho měl doslova na stříbrném podnose. Tuhle chybu už neudělá. Nikdy. Příště až se setkají, usekne mu hlavu a osobně ji předá Císaři.

Třetí – jediný příslušník nelidské rasy z jeho seznamu. Nejvíce ironický se může zdát ten fakt, že oba dva bojují na stejné straně. Vrchní Inkvizitor Ladere. Hackův stisk ještě více zesílil. K žádné z osob v jeho seznamu necítí tak hlubokou nenávisť jako k němu. Jednoho dne ho zabije velice bolestivou smrtí a tentokrát tam nebude nikdo, kdo by ho mohl zachránit.

Čtvrtý – jediná žena z jeho seznamu, rytířka Jefe Elynea Shaanti. Stejně jako on, i ona bojovala při bitvě o Bilbringi. Jak se Hack později dozvěděl, bylo to právě ona, kdo vedla onen útok, který stál život jeho přítele Jaroda. Stejně jako u Ladereho, nebude ji čekat pouze rychlá smrt. Nejdříve ji vezme vše, na čem jí jen trochu záleží. Nechá ji okusit ještě horší bolest, než co ona způsobila jemu.

Hacka vyrušilo zaklepaní na dveře. Mírně se ušklíbl a vypnul holoprojekci. Nikdo přece nemusel vědět, o co se vlastně zajímá. Přitáhl si své meče a schoval si je za opasek, když si uvědomil, že příchozí není citlivý na Sílu. Že by admirál Birn? Hack se posadil, zamyšleně si promnul dlaně a gestem otevřel dveře.

Chiss uvolněně stál přede dveřmi a pohrával si s jílcem získaného světelného meče. Věděl, že většina jeho kolegů by stála v pozoru, div by jim nepopraskaly uniformy, ale on už měl tuhle etapu svého uvažování definitivně za sebou. Tato osoba zemřela před pár měsíci na Bilbringi a zůstala jen jakási kostra mysli. To však neznamenal, že by ta kostra měla o něco slabší vůli, než mělo tělo. Naopak. Nejenže už nestál o vojenské nafukování a byl tvrdým realistou, ale také přišel o veškerý strach. Naprosto veškerý. Procházel se chodbami, kde kdysi žili největší masoví vrazi v historii galaxie, a bylo to pro něj stejné, jako kdyby stál vedle rozkvetlých květin. Bojoval a vyhrál ve smrtícím duelu s Temným Jediem a bylo to pro něj stejné, jako kdyby byl zpátky v dětských letech a pral se s kamarády. Ať se o Vrchním Inkvizitoru Hackovi povídalo cokoli, pro něj to nemělo význam. Steklo to po jeho uniformě jako kapky deště.

Dveře se najednou otevřely a on konečně spatřil toho slavného válečníka. Jeho nízký věk, či příslušnost k lidské rase ho nikterak nepřekvapily, to už věděl. Nejvíce ho zaujal jeho pohled. Chladný pohled člověka, který se zbavil svého strachu. Stejný pohled, který denně vídal v zrcadle.

Vrchního Inkvizitora Chiss velice překvapil. Nikdy někoho tak odlišného od obvyklých standardů neviděl. Jeho uniforma byla vcelku normální, až na pár drobných vylepšení. Co Hacka zaujalo byl jeho arzenál. Vyzbrojil se, jako kdyby měl hostovat místo celé armády. Přes ramena měl celé dva pásy pouzder, napěchovaných blasterovými pistolemi a vibro-noží. Na opasku se mu z jedné strany houpal vibromeč a z druhé strany světelný meč. Co ale Hacka zaujalo úplně nejvíce byl přímo enormní obouruční železný meč, ze kterého vyzařovala silná aura Temné strany. Hack si Chissa pár vteřin prohlížel, ale jeho pohled byl bez naprostého zájmu, přesně jak ho to učil Thqare. Nakonec pokynul rukou a z druhé strany vyletěla druhá židle, která přistála přímo před Hackem. Naznačil, aby se host posadil.

Chiss se posadil a lehce pokývl hlavou na poděkování. Představil se jako Griw'egr. Řekl, že přišel na vlastní pěst, bez admirálova vědomí. Neměl v úmyslu Hacka vyrušit, ale chtěl si s ním promluvit. Věděl, že chce zabít Nejvyššího syndika. A má proto nabídku. Opřel si lokty o opěradla židle, dlaněmi si podepřel bradu a čekal na reakci. Hack své překvapení tentokrát nedokázal udržet. Zeptal se, o jakou nabídku se jedná. Griw nabízel službu a na oplátku službu požadoval. Věděl, že Hackova pomoc jemu bude mnohem větší, takže nabídl, že Hackovi pomůže dvakrát. Griw mu mohl nabídnout informace, o kterých mu ani Thqare neříká. Hack byl překvapen. Ten Chiss se mu začal zamlouvat. Hack chtěl vědět, co požaduje on. Griw řekl, že chce pomoci se zabitím Sylase, chisského rytíře Jedi. Hack se pousmál. Když ho viděl naposledy, jejich setkání bylo až překvapivě přátelské. Jenže to pro něj nic neznamenal, teď už ne. Zabití Sylase nebyl problém. Griw na jeho odstranění nespíchal. Nakonec ale dosáhne své pomsty. Griw si pak ze zad sundal obouručák i s pochvou a položil si ho na nohy. Řekl, že není jediný, kdo tu touží po pomstě.

Hackův pohled se znovu střetl s tím tajuplným mečem. On k němu promlouval. Volal ho k sobě. Takhle zvláště Temnou stranu Síly ještě necítil, tedy minimálně ne v tomhle kontextu. Co je ten Chiss vlastně zač? A odkud sehnal všechny ty podivuhodné zbraně? Kde sehnal ten meč? Až po několika vteřinách ticha, jak si Hack uvědomil, odvrátí zrak. Přiznal, že on také prahne po pomstě, ale není jediný. Chtěl

vědět, co všechno Griw ví. Griw řekl, že má informace, které odstraní jejich nepřátele a dopřejí jim pomstu a Hackovi dají více moci. Pak zvedl obouručák do vzduchu. Věděl, že upoutal Hackovu pozornost. Hack věnoval ještě hlubší pohled temným hladinám vesmíru, jako kdyby tam něco hledal. Ve skutečnosti ho ten meč začínal čím dál tím více znervózňovat. Ty hlasy, volaly jeho jméno? Co to ten proradný Chiss vyvádí? Hraje si s ním? Vysmívá se mu, stejně jako ostatním Inkvizitorům? Hackův vztek začínal růst na intenzitě. To si přece už slíbil, že s ním si už nikdo nikdy hrát nebude. Zeptal se ho, co je ten meč zač.

Griw instinktivně zacukal prsty, když na nich ucítil z meče sálající žár, který neustále sílil. Zdálo se, jako by se meč probudil k životu. Hack, to on musel být tím, kdo upoutal pozornost Temné strany pulzující ve zbrani. Dobré a ještě lepší. Chiss zařal zuby a vzdorujíc bolesti, před kterou ho nebyla schopna ochránit ani silná a odolná pochva, vysvětlil, že je to meč, který přežil tisíce let. Kdysi patřil jednomu z Temných pánů ze Sithu, v době před Velkou hyperprostorovou válkou, jehož jméno už dávno zmizelo v zapomnění. Nástroj, kterým ti, jejichž srdce i myslí prahnou po pomstě více než po čemkoliv jiném, mohou dosáhnout svého cíle. A také časovaná bomby pro ty, kteří by ho třímali neprávem. Griw nechal svá slova odeznít, aby jim dodal důraz. Tak to alespoň stálo na částečně rozpadlém kusu prastarého pergamenu, který vytáhl z kapsy uniformy. Byl popsáný podivným písmem.

Hack položil dlaň na zbraň a neviditelné šlahouny samotné Temné strany Síly ho obklopily. Hack spokojeně zavřel oči. Co pak se nic nenaučil? On se nemusí bát chaosu, on jím sám je. Zeptal se Griwa, jestli je hoden této moci. Griwova tvář byla jako vytesaná z kamene, zatímco žár sílil a sílil. Připadalo mu, že ho pohltí, ale pak jeho myslí projel záblesk vzpomínek. Spatřil sám sebe zirájícího v kokpitu stíhačky na své podřízené, kteří na něj spoléhali, jak umírali v sérii explozí. Viděl výbuchy asteroidů všude kolem sebe, ne ty pouhé desítky, co byly skutečně v bitvě, ale jako by se znásobily a zaplnily celý jeho svět. Přelétl pohledem stovky dalších obrazů, dokud zřetelně neuzřel jedijskou stíhačkou zasaženou jeho torpédy. Ano, trefil se, ale o sekundu, možná i míň, později, než měl. On vše zkazil! Ne Thqare, ne nějaký jiný pilot či velitel. On sám a jeho protivník. Znovu pozoroval poškozenou loď řítit se k povrchu ohromného bilbringského asteroidu. Tehdy ho omilostnil, protože si myslel, že tak či tak zemře během ztroskotání nebo v bitvě. Tuto chybu nezopakuje.

To vše jím proběhlo během jednoho momentu, ale poté se mu podlomila kolena a on div nespádl na zem, zatímco Inkvizitor ho zaujatě pozoroval. Ta nejhorší část nočních můr teprve měla přijít. Ta, o které nepověděl ani Thqaremu. Spatřil tvář mladého Chissa, jednoho z mnoha tisíců vojáků, ale přesto jediného, na kterém mu kdy záleželo a kvůli kterému bojoval s takovou vervou. A i tak ho zklamal. Zklamal svého syna! Kdyby se bojovalo jen proti bilbringským silám, dnes by žil a možná by už sám měl potomka. Doteď si pamatoval na chvíli, kdy zjistil, že jeho milovaný syn zemřel, když pomáhal odrážet první vlnu výsadek lodí Ligy. Tu, která přiletěla kvůli Sylasovu varování! Tehdy v něm na dobro shořel zbytek jeho cti po strategicky prohraném leteckém souboji. Sám se stal ohněm... A oheň se žáru nepoddává!

Jeho ruce už málem chytly plamenem, ale náhle v nich ucítil ledový chlad. Napřímil se, podíval se zhluboka do Hackových očí a vytrhl meč z pochvy, kterou hodil na zem. Uchopil jílec a podržel zbraň mezi nimi špičkou nahoru. Řekl, že je hoden pomsty. Představoval si Sylasův obličej, který si stále pamatoval z Thqareho záznamů.

Na Hackově tváři se úsměv pomalu vytratil. Chladně si změřil celou Griwovu osobu, ignorujíc všechny ten hněv, všechnu tu zášť a bolest, která z Chissa přímo planula. Dokonce i více než ze samotné čepele. Hack znovu ustoupil pomalým krokem k oknu. Přijal Griwovo prohlášení.

Griw pár vteřin vyčkával, i když dobře pochopil, že jejich rozhovor je už u konce. Pokynul hlavou na rozloučenou a pomalu zamířil ke dveřím. Vrchní Inkvizitor mu neopětoval ani pohled, ale i přes to jeho odhodlání na něj velice zapůsobil. V hlavě se mu vynořily siluety všech těch lidí, které už několik dnů analyzuje. Kraytta, Kayna a Shaanti. Hack pěstí tvrdě praštil do okna, na kterém vytvořil našťestí jen drobnou a neškodnou prasklinku. Chiss, skrývající veškeré překvapení, se náhle otočil. Hack ho požádal ještě o jednu věc. Chtěl sehnat 20 nejlepších Chissů s výcvikem pro boj zblízka. Griw byl schopen je sehnat do pár dní. S většinou z nich během posledních pár měsíců trénoval, a všechny nakonec porazil. dodal. Skoro už vyšel ze dveří, ale pak se ještě obrátil a navzdory své znovu probuzené nenávisti se upřímně usmál. Jejich nepřátele se budou mít na co těšit, ačkoliv Ladere nejspíš dostane dvojnásobek toho, co ti ostatní. Sebral ze země pochvu, pověsil si meč zpátky na záda a klidně odešel, ponechávajíc Inkvizitora jeho myšlenkám.

Word otevřel silné a těžké dveře a vešel jimi do jednoho ze svých mrazících skladů. Postupně obešel všech devět těl, která ležela na samostatných stolech, a zkontroloval, jestli nedochází k jejich rozkladu. S uspokojením zjistil, že stále jsou v tom samém stavu, v jakém je našel, a v duchu si znovu přehrál svou grandiózní loupež.

Když shledal, že jeho často prováděné rituály strašlivě zrychlují degeneraci jakýchkoli ovládaných těl, připadalo mu zbytečné plýtvat těžce sehnatelnými Vrchními Inkvizitory, a tak se rozhodl obstarat si nějaké Bojové. Rozsáhle plánoval nejjednodušší způsob na získání velkého počtu, ale příležitost přišla nakonec sama. Díky napojení na Dasse, které mu ostatně umožňovalo vůbec žít, ucítil nezvyklou koncentraci Síly na Korribanu. K jeho překvapení nešlo o nic, co by vyvolal sám jeho bratr či Hack, ale původcem byl zjednodušeně řečeno jeden z Bojových Inkvizitorů. I pouhou úvahou, aniž musel použít Sílu, mu došlo, že za tím musí stát něco komplikovanějšího a mocnějšího. Sice se mohl pokusit zjistit, o co přesně šlo, ale neviděl k tomu důvod. Věci na práci měl více než dost a to, že na Korribanu budou mít další problém, mu naopak hrálo do karet.

Klíčové bylo, že tahle neznámá síla se postarala o zabití celých deseti jiných Bojových Inkvizitorů, a ještě si dala záležet, aby je udusila, takže byli použitelní. V klidu si počkal, než mu je převezli na jedno místo a než ten hlupák nebo chudák, tím si osobně nebyl jistý, Querida zmizel do svých pokojů. Poté si prvního z nich ovládl, v jeho těle zmasakroval, samozřejmě tak, aby nenarušil Queridovu teorii, že vrah je Dass, všechny přítomné, naložil si zbylá těla do raketoplánu Nočních pláštů a odletěl, přičemž si dal záležet, aby se bezpečně vyhnul chiským lodím na orbitě.

Chvilí si chtěl vzít nějaký lepší raketoplán, ideálně od nějakého Inkvizitora, ale zjistil, že má pro raketoplány Nočních pláštů nepopiratelnou slabost, a tak se rozhodl pokračovat v načaté tradici. Ačkoli za ještě lepší navázání na tradice považoval tu zásilku červených Twi'leček, které nechal poslat na Korriban a odvedl jimi pozornost velitele stráží u mrtvol. Situaci tím nějak nezměnil, snadno by vyhrál i nad ním, ale aspoň to provedl s opravdovou grácií a připomněl všem na Korribanu tu stránku Sceletona, kterou tak směle ignorovali... Bylo to nádherné znovu žít a vychutnávat si všechny aspekty dominance nad nepřáteli...

Opustil nezáživnou společnost mrtvol a šel navštívit své Wampy. Začalo mu kručet v břiše, jak v tom reálném, tak i jeho mysl si usmyslela, že má hlad, takže se rozhodl spojit to rovnou s obědem. Zaujatě přemýšlel, jaké maso si dá, když mu zapípal komunikátor na levém předloktí. Povzdech si a aktivoval ho. Ozval se jeden z Mandalorianů, které si najal do svých služeb, a oznámil mu, že s ním chce mluvit jeden technik. Word nařídil, aby ho pustili do jedné z normálních místností v jeho části paláce, a vydal se k němu.

Úmyslně nespěchal, takže technik na něj čekal dobrých deset minut a bylo to na něm poznat. Vypadal celý nesvůj, třásl se mu ruce a nervózně se rozhlížel po pokoji, nejspíš aby aspoň trochu zabavil svůj mozek něčím jiným než blížícím se dialogem. Word bez vydání jediného zvuku vstoupil dovnitř a hlasitě pozdravil, čímž technika vylekal. Nechtěl ho zbytečně děsit, ale technik se stále choval podřízeně. Word se ho zeptal, jaké pro něj tedy má informace. Technik řekl, že ho jeho nadřízený poslal, aby od Worda zjistil, proč má takovou spotřebu energie. Technikův nadřízený byl správce energetických sítí paláce. Nechápal, proč ve svých komnatách zapíná ochlazovač na tak vysoký výkon. Word si vzpomněl na uložená těla a Wampy, které se nacházely v místnostech, kde udržoval teplotu několik desítek stupňů v mínusu. Word se zasmál. Řekl technikovi, aby jeho nadřízený za ním přišel sám, pokud má nějaký problém s jeho životním stylem. Pak ale technikovi přikázal, aby vedoucí skutečně přišel. Pak technika propustil.

Uběhlo sotva pět minut, než se do místnosti téměř vřítel vedoucí. Podle toho, jak byl zpocený a udýchaný, absolvoval zřejmě celou cestu ze své kanceláře do Wordova pokoje sprintem. Možná se snažil udělat dojem včasným příchodem a trochu si vylepšit reputaci, ale Wordovi přišel tím spíš víc k smíchu. Působil díky tomu jen jako neskutečný patolízal a jako ještě větší zbabělec, než byl v jeho očích předtím. Word se vůči němu choval pohrdavě. Srazil ho na kolena pomocí Síly a zeptal se ho na jeho problém se spotřebou energie. Vedoucí se snažil vymlouvat, ale Word mu Sílou sklapl ústa. Rozhodl se, že vedoucímu ukáže věci, které berou tolik energie. Rovnou s ním chtěl ten problém vyřešit. Vedoucí souhlasil.

Word mu pokynul, aby ho následoval. Prošli dlouhou chodbou, dokud se nedostali před masivní dveře z tvrdého a odolného kovu, které zpevňovalo několik řetězů. Vedoucí se zdál dosti udiven mírou

zabezpečení, ale Word nepochyboval, že brzy pochopí jeho důvod. Znovu mu zakručelo v břiše, ale rychle ho Sílou uklidnil. Stačilo vydržet ještě tak minutu, dvě. Pomocí Síly uvolnil řetězy a drobným gestem otevřel dveře. Ovanul je studený víchr, který vedoucího na moment oslepil. O pár sekund později se ozval hlasitý řev dvou Wordových mazlíčků. Sith uchopil pravou rukou vedoucího kolem ramen a vešel s ním dovnitř, zatímco dveře se za nimi zaklaply, aby utišily všechny zvuky, které by z místnosti mohly vyjít a vzbudit něčí nevídaný zájem.

O hodinu později. Word lehce zaklepal na dveře a vyčkal, dokud se neotevřely. Za nimi stál technik, který za ním prvně přišel. Word ignoroval jeho překvapený obličej a bez jediného slova mu s úsměvem pokynul, aby ho následoval. Sith šel první, a nakonec v tichu došli do kanceláře technika vedoucího. Zeptal se na jeho jméno. Technik se představil – Hally Tewr. Word se k němu otočil, naplno se usmál a napřáhl ruku. Hally ji nejistě přijal, což Word oplatil drtivým stiskem a potřásl si s ním. Povýšil ho na nového správce energetických sítí v paláci. Hally chtěl vědět, co se stalo s jeho předchůdcem. Word řekl, že zemřel nešťastnou náhodou, díky elektríně. Hally chtěl vědět, proč byl povýšen zrovna on. Word mu vysvětlil, že je mu sympatický. Pokud budou mít ostatní problém, s radostí si s nimi promluví, stejně jako si promluvil s jeho nešťastně zesnulým bývalým nadřízeným. Wordův úsměv přešel v krutý úšklebek.

Hally přikývl a jeho pohled značil, že právě pochopil podstatu oné „nehody“. Word ho ujistil, že jeho jmenování vyřídí i u Mandalora. Pak mu dal i dárek – mrazicí box naplněný nakrájenými kousky masa, jedna z největších delikates v galaxii. Usmál se, zavřel krabici a vložil mu ji do rukou. Pak se omluvil, že musí jít řešit neodkladné záležitosti.

Jakmile se dostal z doslechu, Word vybuchl smíchy a musel se opřít o stěnu, aby se přitom nesvalil na zem. Stále nemohl uvěřit, jak neskutečně precizně se mu tohle povedlo. Z obyčejného technika toužícího po klidně prožitém životě udělat kanibala mělo své kouzlo. Sice díky tomu přišel během oběda o dezert, a že to vedoucího stehno vypadalo opravdu lákavě, druhé samozřejmě sežraly Wampy dřív, než je stihl zastavit, ale stálo to za to.

Když se konečně uklidnil, začal přemýšlet co dál. Nyssin stav byl stabilizovaný, takže by si mohl udělat výlet. Vzpomněl si, že slyšel nějaké rytíře Irustsis povídat si o Coruscantu a několika podivuhodných příhodách, co se tam poslední dobou staly. Možná by nebylo na škodu zjistit si o tom víc, pomyslel si a vykročil do hangáru.

B-art chtěl vědět, jestli je Dor-sse na svém místě. Většina obeznámených by řekla, že vedení obou válčících stran bude navzájem provázet mlčení. B-art však tušil, že jeho oponent nevynechá příležitost, aby jej kontaktoval hned poté, co zjistí, že v dalším konfliktu nemá příliš velké šance. Měl jej totiž nastudovaného – on se vždy choval dosti přímočaře a prvoplánově, což mu nadělalo za jeho život nemálo nepřátel. Tentokrát mělo jeho jednání dosti neobvyklý výsledek. Císař požádal o navázání kontaktu s králem v době obědů. I přesto, že šlo o jasnou provokaci, král opustil jídlo a odešel do nejbližšího konferenčního sálu. Kdyby mu volal spojenec byl by určitě rozezlen, ale tento rozhovor bude jistě vzrušující. B-art se na Onbelika svým způsobem těšil.

Hologram se napojil na druhé zařízení. Volající stál, upřeně pozoroval krále a po chvíli promluvil. Bez pozdravu, výhružně a přehnaně úderně. A i přes tu všechnu vrstvu přetvářky, našel král u svého oponenta záchvěv nejistoty.

Onbelik řekl, že B-artovy jednotky bez vyhlášení války intervenovaly meziplanetární državy císařství a obsadily dvě z jejich planet. Požadoval urychlené stažení sil, jinak bude Rhumia poražena. B-art poznamenal, že se Onbelik vůbec nezměnil. Jeho vystupování bylo stále agresivní, ale ve finále nic nedokázal. Onbelik na oplátku zkritizoval B-artovu nemilosrdnost a neústupnost. Dodal, že udělá vše pro to, aby Rhumijce vyhnal. I kdyby se měl spojit se Sithským císařem.

B-art by byl velmi překvapen, kdyby Sithové a pragmatičtí Chissové se spojili v boji proti Rhumii s psychopatickým Onbelikem, který paralyzoval svoji domovinu a spojil se se svým nepřítelem, aby bojoval proti svým bývalým kolegům a následně se, aby toho nebylo málo, stal Sithem. To by se už spíše spojil řád Jedi s Chissy nebo Kalee s Ligou. B-art jeho nabídku odmítl. Nehodlal se stáhnout. Naopak, hodlal pokračovat v útočných operacích. Až bude hotov, přijde si pro Onbelika Axil Brae a Liga a odsoudí ho za jeho zločiny.

Císař chvíli mlčel a díval se na krále, už bylo stoprocentně jasné, že král neustoupí ani o píd'. Neměl, co ztratit. Onbelik si představoval, jak budou po boku s Unií svobodných systémů drancovat známý vesmír a brát si planety krví a ohněm. Na to ale mohl zapomenout hned, co Erdeg umřel a z B-artu se stal slaboch, který podlézá Lize.

Onbelik vysvětlil, že B-art se velmi mýlí. Liga bude brzy problémy s úplně jiným nepřítelem. V galaxii se hýbou věci, které nikdo z nich nezastaví a jen Onbelik o nich ví. Liga se ke kroku neodváží, neboť je prolezlá byrokracií. A B-art právě přišel o poslední šanci na stažení Rhumijské armády z jeho území. Odplata přijde rychle.

B-art pohlédl na kapitána vedle něj a pokynul. Ten promluvil do vysílačky. B-art Onbelikovi vzkázal, že je jen jediný důvod, proč už není mrtvý. Není to jeho strategický um, který B-artovi admirálové obešli, když obsadili během pár dní dvě z jeho nejdůležitějších planet. Není to schopnost jeho armády, kterou Rhumia poslala zlomenou zpátky na Belsavis. Není to ani neprostupnost zabezpečení v okolí jeho současné polohy, kam se B-artovi muži dostali za necelé čtyři hodiny. A není to ani slib, který dal Braemu, že Onbelikova smrt proběhne jeho rukou. Onbelik stále žije, protože si to B-art přeje.

Onbelikovy žhnuly v očích plamínky nenávisti. Při zmínce o Konzulovi se dokonce obraz roztřásl, jak Onbelik Sílou zachvěl místností. B-artovi pohled na oponenta dělal nekonečnou radost. A když si všiml, že mu na ten jeho pseudosithský háv míří červená tečka, Rhumian se neudržel s uchechtnutím. Řekl mu, že stačí pokynout hlavou a bude mrtev. Onbelik se začal nervózně rozhlížet. Otázka 'Co teď?' se mu zajiskřila v očích. B-art ho ale ujistil, že ho dnes nezabije. Jediné, co ho zachránilo, je B-artova milost. B-art totiž očekává, že pod jeho vedením přijde pád Belsavisu dříve než pod vedením toho, kdo by přišel po něm. B-art se rozloučil a ukončil komunikaci.

Železný polibek Taliad probral. V ústech ucítila hořce nepřijemnou pachut' krve. Rozkašlala se. Voják se znovu rozmáchl, aby ji uštědřil další ránu obuškem. Další ho ale zastavil. Taliad se rozhlédla po místnosti a zasípala bolestí. Nakonec se jí opravdu povedlo dostat až do prvního (řídícího) vagónu, ale ne zrovna tak jak ona sama chtěla. Žoldáče spadl kámen ze srdce, když spatřila vedle sebe ležet svého parťáka, ale to je možná tak všechno, co jí na téhle situaci uklidnilo. S výsledkem Malina pravděpodobně začali jako první, protože jeho obličej byl tak rozmáčený, že vypadal jako kdyby ho tenhle zpropadený vlak přešel. Nad nimi se tyčilo několik Stormtrooperů, kteří v téhle situaci nevypadali tak směšně, jak se v lidovém folklóru povídalo.

Stormtrooper se sejmoutou přilbou zasadil Malinovi další ránu obuškem. Chtěl vědět, co jsou zač, jak se dozvěděli o vlaku a pro koho pracují. Několikrát ho udeřil, přičemž opakoval své otázky. Taliad ho se vzlykem žádala, aby přestal. Stormtrooper mu ale řekl, že až s ním skončí, upálí ho v motoru vlaku. A s ní si užijí. Stormtrooper se sejmoutou přilbou se slizce pousmál a agresivně ji zmáčkl ňadro. Taliad v sobě našla zbytek síly, co jí zůstal, a nakopla ho do rozkroku. Voják sebou překvapením a bolestí trhnul a skončil na podlaze. Voják byl připraven se jí pomstít, ale jeden ze Stormtrooperů ho zastavil. Nepostupuje podle Ligových kodexů. Do základny Beta dorazil Kel Dorský komisař, který by toto měl vyšetřit. Velitel se rozmáchl obuškem a vojáka srazil k zemi. Řekl, že má jen poslouchat jeho rozkazy. Velitel mu začal uštědřovat stejné zacházení jako jí a Malinovi. A všichni ostatní vojáci ve vagónu neměli v sobě tolik odvahy, aby svému kamarádovi pomohli.

Strojvedoucí náhle zařval, že někdo stojí na kolejích. Velitel se vztekem, že ho přerušili od rozdělené práce, se podíval z okna. Řekl, aby ho přešel. Neviditelná tlaková vlna odhodila velitele Stormtrooperů na zeď pro něj tak nešikovně, že i Taliad uslyšela, jak se mu zlomil vaz. Rychle se překulila k Malinovi a pevně ho chytla za ruku. Ozval se skřípot, jak neviditelná síla vytrhla vlak z kolejí a začala ho zvedat vzhůru. Taliad otevřela oči a všimla si, že několik Stormtrooperů bylo odhozeno oknem kabiny pryč. Museli být několik kilometrů ve vzduchu. Poté následovala jen mohutná rána, jak byl vlak mrštěn opětovně k zemi. Taliad za tento den už podruhé omdlela.

Probuzení bylo překvapivě méně bolestné než napoprvé. S překvapením zjistila, že Malin leží stále vedle ní a drží se jí za ruku. Měla otevřené oči a upřeně se dívala před sebe, jako kdyby spatřila ducha, ne stín.

Taliad teprve teď spatřila, že v troskách kabiny kromě nich jsou ještě dvě osoby. Ten Stormtrooper, co se jich snažil zastat, a Baron. Vůdce Svazu vždycky dával přednost efektivitě a pohyblivosti než hrubé síle, proto na sobě i teď měl vcelku obyčejný kožený plášť. Stormtrooper vystrašeně zvedl ruce v gesto

vzdávání, jako kdyby úplně zapomněl, že přímo vedle něj ležela jeho zbraň. Baron si sundal kápi a odhodil i svoji masku, kterou měl i v tom nočním klubu, který sám celý zmasakroval. Stormtrooper překvapeně zalapal po dechu. Nebylo možné, že je ještě naživu. Baron se rozesmál. Řekl jen, že stíny minulosti nemůžou nikdy zemřít a červeným světelným mečem oddělil vojákovi hlavu od těla. Poté se otočil na Taliad a Malina.

Překvapili ho. Nečekal, že přežijí. Taliad překvapeně vykulila oči. Podívala se na Malina, protože ji zajímala jeho reakce, ale ten se jen mlčky díval do země. Baron na její dotaz řekl, že nečekal, že dokáže tento vlak zneškodnit. To byla práce pro něj. Pro ně měl připravenou jinou zkoušku. Opustil kabinu vlaku. Taliad chytila Malina za ramena a rozběhla se za ním.

Teprve teď venku Taliad spatřila, co vlastně Baron dokázal způsobit. Vagóny vlaku byly rozházeny všude po okolí, některé skončily třeba i zaražené uvnitř vysokých mrakodrapů. On sám, jediný muž dokázal zničit pomocí Síly celý vlak. Baron jako kdyby ignoroval vlastní dílo zkázy, se mlčky zahleděl někam do dálky. Usmál se. Taliad nejdříve plně nechápala, a proto uchopila svůj dalekohled. V dále spatřila na jednom z mrakodrapů osobu. Někdo je pozoroval.

Chtěla vědět, čeho to byla zkouška. Ale nečekala, že jí její vůdce odpoví. Baron notnou chvíli mlčel a pouze pozoroval tu osobu v dáli. Nakonec odvrátil zrak a nasadil si svoji masku. Řekl, že to byla zkouška věrnosti.

Základna Armády Nového Světa, neznámý sektor galaxie. Generál Cassandra Stern stála s rukama založenýma za zády ve své kajutě. Skrz velkou prosklenou stěnu prázdným pohledem pozorovala nekonečnou neměnnost vesmíru. Nevěnovala jí ani špetku své pozornosti, neboť se plně soustředila na své myšlenky, v nichž byla hluboce pohroužena. Analyzovala současnou situaci Armády Nového Světa a z výsledků, ke kterým dospěla, se snažila získat odpovědi na otázky ohledně blízké budoucnosti. Odhalit mezery v jednotlivých plánech a operacích a scelit je tak, aby, až bude vhodný čas, nemohl postup Armády nikdo mařit. Stejně jako Vůdce, i ona věděla, že štěstí přeje připraveným. V současné chvíli, kdy bylo třeba hájit zájmy Armády na mnoha frontách, však byla taková příprava obzvláště náročná. Do jisté míry ji to unavovalo, ale za ty roky ve službě už si na takovou zátěž zvykla.

Otočila se a došla ke stolu uprostřed hlavní místnosti, na kterém bylo položených několik datapadů. Obsahoval informace ohledně jednotlivých operací Armády Nového Světa, které měly v současnosti přidělený status nejvyšší priority. Operace jako takové však generálu Stern veskrze nepřidělávaly žádné vrásky na čele. Co ji zmáhalo byl Vůdcův plán expanze, který byl spuštěn zhruba ve stejnou chvíli, co bylo uzavřeno křehké spojení s Rhuimí. Jeho cílem bylo povýšit Armádu Nového Světa z malé vojenské organizace na plnohodnotného hráče hlavní politické scény Galaxie. To znamenalo získat území a s ním související vliv, který by umožnil Armádě Nového Světa růst. Vůdce vyslal do mnoha koutů Galaxie své analytiky, kteří měli za úkol najít civilizované světy ideálně zdecimované uživateli Síly, pod nadvládou diktátorů či utápějící se v ekonomické krizi. Po nasbírání dostatečného objemu dat bylo zvoleno několik desítek planet, na které pak Vůdce vyslal své agenty s úkolem podnítit jejich společnost k revoluci a nahrazení vládnoucí třídy členy Armády Nového Světa. Agenti tak pracovali s nespokojeným lidem, kterým glorifikovali své záměry skrz propagandu – a nebylo tak těžké dostat se k nespokojeným lidem do hlavy natolik, že prahli po krvi těch, které vinili za bídu, v níž museli žít.

Právě v tuto chvíli doznívala první vlna vyvolaných revolucí. Některé světy podlehly rychle, na jiné musely být vyslány vojenské posily na podporu revolucionářů. Každé ze získaných planet byl po úspěšném násilném převzetí přidělen Vůdcem zvolený guvernér, který měl zprvu dohlížet na pozvolné uklidnění společnosti a nastartování ekonomiky, aby následně mohl planetu spravovat v zájmu Armády Nového Světa.

Vůdce rovněž některým ze světů poskytl masivní finanční injekci, aby se na oko zavděčil tamějšímu lidu a pomohl s oživením ekonomik, které by se za jiných okolností vzpamatovávaly desítky let, v horších případech by kompletně zkolabovaly. Pro lidi to byl dar z nebes, pro Vůdce obyčejná investice, kterou si mohl dovolit. A věděl, že až se jednotlivé světy vzpamatují a začne na nich vzkvétat obchod a průmysl, peníze se mu víc, než bohatě vrátí i s úroky.

Generál Stern si promnul oči a upřela svůj pohled na těch pár datapadů, které neobsahovaly informace ohledně plánu expanze, nýbrž o operacích s nejvyšší prioritou. Zkontrolovala čas na nástěnných hodinách a s vědomím, že má jen něco kolem deseti minut si rychle prolétla detaily ohledně jednotlivých

operací, které se jí týkaly. Datapady následně sklídila ze stolu, vyšla ze své kajuty a vydala se směrem ke konferenčnímu sálu v nejvyšších patrech Základny, kde se mělo za pár okamžiků konat zasedání generálů Armády Nového Světa. Na místo dorazila s malým předstihem, jako vždy.

Když vešla dovnitř, nikdo tam ještě nebyl. Během krátké dveře se otevřely dveře a dovnitř vstoupil velkoadmirál Andar Dane. Pozdravili se a Dane si zapálil doutník. Po chvíli pozornost obou upoutal zvuk dveří. V nich se objevila mohutná postava generála Thyla, který oběma přítomným kývl na pozdrav a šel se usadit vedle velkoadmirála Dana. Stern pohlédla na hodiny. Thyle vždy chodil přesně na čas a jinak tomu nebylo ani dnes. Podle hodin, které ukazovaly celou, mělo zasedání začít právě v tento okamžik... ale jelikož nebyli přítomní všichni, muselo se ještě chvíli počkat. Uběhlo pár tichých minut, než se dveře opět otevřely a dovnitř vpadal generál Invis Kras. Omluvil se za zpoždění. Zbytek generálů v reakci jen pokýval hlavami.

Generál Stern si odkašlala a aktivovala archivářského droida, který ihned začal zapisovat vše, co kdo v místnosti pronesl. Zahájila zasedání a posadila se. Řekla, že Vůdce stále není přítomen na Základně. Původně zvažoval, že se dnešního zasedání zúčastní osobně, ale podle zprávy staré ani ne několik hodin toho nebude schopen kvůli vlastním pracovním komplikacím. Žádal si odpovědi na několik organizačních otázek. Předně, jak proběhlo uvedení systému arbitřů. Generál Thyle řekl, že nemá žádné pochybnosti ohledně zvolených arbitřů. Kras s ním souhlasil. Arbitři se prokázali být vysoce efektivní novinkou v jejich řadách, jejich zapojení do celkového chodu Armády přinese zlepšení celkové organizace.

Generál Stern si spokojeně pokývala hlavou. Vůdcův nápad na vytvoření aparátu Arbitřů byl skvělý, sama vůči němu neměla prakticky žádné připomínky. Jednalo se o nezávislý sbor vojáků, kteří byli kromě boje vzdělaní i v oblasti strategie a mohli tak bez větších problémů dohlížet na chod a organizaci komplikovaných operací. Jednalo se tak o jakési poradce ostatních vysoko postavených vojáků, kterým pomáhali s dosažením lepších výsledků. Od běžných vojáků se však v mnohém lišili. Disponovali vyšší mírou pravomocí a rovněž měli přímý kontakt na Vůdce. Jejich hlavním úkolem bylo najít organizační chyby Armády a skrz nové postupy je eliminovat a přispět k celkovému zvýšení efektivity. S tím také souvisely změny v hierarchii: arbitři dohlíželi na to, aby ti, kdo chybovali, nestáli v cestě schopnějším lidem. Struktura Armády tak byla mnohem víc kontrolovaná než kdy předtím.

Stern ohlásila, že Vůdce poslal zprávu ohledně nejvyššího arbitra. Možná to byl jen její dojem, ale měla pocit, jako by se generál Kras poušmál. Na tuto pozici byl po hlasování nakonec zvolen major Kane Darian. Generál Kras se nyní usmál již znatelně. Major Darian byl jedním z jeho nejlepších vojáků a on se zcela jistě cítil pyšný na to, kam až to došlo... ale o tom to nebylo. Stern se podívala zpět do poznámek. Dle Vůdcových pokynů bude Darian momentálně dohlížet na jejich jednotky na Rhumii. Společně s ním tam bude poslán major Leamar Hume ze sboru generála Thyla. Bude osobně trénovat rhumijské pro nadcházející boj se Sithy. Thyle s tím souhlasil.

Stern pak chtěla vědět, jak probíhá Danova spolupráce s vědeckým štábem ohledně Operace Zatmění. Velkoadmirál Dane zdvihl obočí, vyfoukl kouř a zamyslel se. Šlo to pomalu, ale ne špatně. Bude určitě ještě nějakou chvíli trvat, než se dopracují k nějakým prakticky použitelným výsledkům... dle jeho osobního odhadu by mluvil v řádu měsíců, ale to je také ještě poměrně relativní. Všechno záleží na tom, kolik surovin dokážou v nadcházejících týdnech získat. Od toho se pak bude odvíjet rychlost vývoje. Nemá to být bráno tak, že vědecké oddělení neví, co dělá. Myslí si si, že se již dostali k podstatě věci, jen to bude chtít řadu testů, přes které se dostanou k výsledné podobě. Pošle Vůdci všechny protokoly ohledně Zatmění, které mu řeknou víc.

Stern už nechtěla vědět nic dalšího. Operace Pád zatím nemělo cenu rozebírat do detailů. Museli počkat, jak se vyvinou vnější okolnosti. Ukončila zasedání a deaktivovala archivářského droida. Když se Stern navrátila do své kajuty, usadila se ihned ke stolu a zhotovila dvě kopie záznamu zasedání. Jednu nechala uložit do archivu Armády Nového Světa, druhou poslala přímo Vůdci, aby nečekal déle, než je nutné. Než se dostala k čemukoliv jinému, rozezněl se jí komunikátor. Lehce podrážděně se podívala, kdo ji ruší od zasloužených chvil odpočinku. Jméno jí lehce překvapilo: Ian Bette. Aktivovala komunikátor. Bette ohlásil, že se právě vrací ze Shedu Maad. Mise byla úspěšná, holocron mistra Vrahose je zajištěn. Měl však víc než to. Ví, kde se nachází Velmistř řádu Jedi, Variion Lightseeker.

Král B-art šel svižným krokem po chodbě a míjel Rhumiany, kteří jej zdravili. Občas stručně odpověděl, většinou však jen pokývl a když neměl náladu ani na to a pouze prošel kolem zdravotní. Přesně to se

dělo teď a B-art procházel palácem zamklé. Přemýšlel. Dělo se toho tolik, co napájelo jeho mozek nepřetržitým přívalem myšlenek a nedávalo mu spát dlouho do noci; Elyneina rekonstrukce, výcvik vojáků osmé divize důstojníky Armády nového světa, příprava na útok na sithské planety, odpákování Onbelika a jeho očekávaná protiofenziva. Ty planety si musel udržet, byly citelně důležité pro jeho budoucí plány. Ne že by očekával, že dá Onbelik dohromady nějakou větší armádu, ale určitě se nechtěl nechat zaskočit. Přesunul Archu od Panmantu zpátky k Rhumii, kde tento tichý obr kryl přístup k planetě. Nejdůležitější pojistka obrany planety, na kterou by nepřítel potřeboval víc křižníků, než by byli jeho nepřátelé schopní dostat k planetě nepozorovaně. Mezitím admirál Ael-Immar opustil Panmant a přesunul dva křižníky k Osslu II, kde kryl záda generálu Dav-Oitovi, který se přesunul do rychlé frontální ofenzivy a během tří týdnů donutil planetu ke kapitulaci. I přes povolení drsnějšího zacházení s místními se Laers choval ohleduplně, což se vyplatilo hned ve chvíli, kdy bylo potřeba znovunastartovat továrny a doky. Dav-Oit dostal nejvyšší vyznamenání za službu říši (bílý blesk na poli z peří), které se dává jen jednou za čas. Cílevědomý Ael-Immar, který obratně vyřadil všechny čtyři vlny protiútoky z Belsavisu dostal jen vyznamenání s bleskem šedivým, který dokonce již jednou měl. Jeho ego to podle všeho neneslo dobře a na pár dní se dokonce vzdánil z veřejného života.

Mezitím vrchní inženýrský tým Rhumijské říše díky plánům od Braeho byl schopen dát dohromady postup na získání Onbelikových křižníků během střetu. Výroba křižníků v továrnách trvá týdny či měsíce, nicméně obsazení křižníku trvá minuty či hodiny. Konflikt s Belsaviským řádem se díky tomuto ještě více urychlil a dal do rukou Rhumijských silnou zbraň, na kterou Onbelik nenašel odpověď. Díky tomu se nejen počty lodí nepřítele začaly zmenšovat, ale hlavně počty Rhumijských zvětšovat. Sebevědomí Rhumijských se po nedávné porážce vracelo do svého normálu.

B-art prošel kolem ministra kolonií, který jej zpravil o situaci na Thule a Hypori a posla, který mu sdělil, že Shaanti by sis s ním přála mluvit. Všechny vyslechl a odbyl jednoduchou odpovědí a pokračoval si to zamýšlen dál. Už chtěl zaběhnout do své komnaty, ale zaskočil jej armádní kapitán. Nevzpomínal si na jeho jméno, ale přišel mu schopný, a tak mu dal důležitou pozici v hierarchii fungování jeho okolí. Kapitán mu ohlásil, že se Fred porval se Sylasem. Měli ho hlídat, ale nikomu se nechtělo do jejich souboje zasáhnout.

B-art byl zklamán, že jsou všichni v jeho okolí tak nespolehliví. Snad všichni z gardy měli nějakou neřest nebo tajemství, které tutlat před lidmi dalo Rhumijské rozvědce dost práce. Jen Elynea nedělala potíže. Fred měl pití, bývalý Jedi Maza měl vedlejší práce pochybné pověsti a Sarak měl zase apetit na velmi mladé dívky. A chránit je před skandály bylo občas velmi obtížné. B-art si nechal Freda předvolat.

Voják obratem odběhl a do minuty Freda přivedl, čekal za rohem. Pragmaticnost kapitána se mu líbila. Fred i přes očividnou snahu vypadal doopravdy nevábne. Měl kruhy pod očima, napučené rty, roztržené obočí, a i když se to snažil zakrýt, pajdal. B-art mu řekl, že toto je potřetí, co něco podobného provedl. Proto se rozhodl, že ho pošle na misi. Společně s několika málo vojáky osmé divize zabijí jednoho z posledních sluhů Malumovy Zlaté říše. Jeho úkolem bude zamezit zbytečným ztrátám. Je to učedník muže, kterého B-art kdysi popravil. Patřil k těm pár lidem, co následovali Kraye a zabili Erdega. B-art Fredovi řekl, že ho může zabít jen pokud se mise zkomplikuje.

Fred odešel ke dveřím, kde se potkal s Elynou. Ta prohodila něco o tom, že mu to říkala a odešla ke králi. Bývalý Sith vrávoravě vyšel z místnosti. Zabočil k nejbližšímu květináči a vyzvracel se do něj. V duchu si nadával jako již dlouho ne. Opřel se o stěnu a se zavřenýma očima odpočíval a střízlivěl. Zaposlouchal se do rozhovoru, který slyšel na druhé straně dveří. Postavám nebylo moc rozumět, tedy až na jednu dost prožitou otázku. Elynea je těhotná.

Padawan Dixx zavolal mistra Maru a komisaře Erijaha Byroga. Sharr se pousmál. Dixx se se nijak nepřeměnil a měl svůj clawditský vzhled. To znamenalo, že jeho přítel komisař na něj musel zapůsobit, protože jeho padawan je značně nesvůj, když musí vystavovat na obdiv svůj pravý původ cizím lidem a radši dává přednost lidskému vzhledu, na který se dokáže bez problému přeměnit.

Dixx jim ukázal tělo Clone Troopera. Sharr Maru byl překvapen, ale Byrog už tolik ne. Rozhlédl se. Sutiny nočního klubu Elektra byly rozházeny po širém okolí, jako kdyby se budovou prohnalo tornádo, avšak tornádo by ani omylem nedokázalo napáchat taková zvěrstva. Všude se válela ne rozpáraná, ale rozsekaná těla návštěvníků klubů. Erijah zatím ani nepotřeboval použít své analyzační droidy. Dobře věděl, že ty smrtelné rány byly způsobeny nebyvalou přesností a precizností. Takovou práci dokáže způsobit pouze jediná zbraň v galaxii. Erijah si o pár metrů dále všiml dalších mrtvých Clone Trooperů,

kteří zemřeli stejnou smrtí jako ostatní návštěvníci klubu. Erijah řekl, že operace Očistec je možná jedna z nejtemnějších kapitol novodobé historie Galaktické ligy. To ona je důvod, proč se Lize tak efektivně dařilo vyhnat všechny gangy a piráty z Coruscantu. Maru svému padawanovi vysvětlil, že pro vítězství jsou lidé schopni ztratit klidně všechny svoje morální konvence. A historii píšou vítězové. Budoucí generace se nebude učit o tom, jak pro znovuoobnovení Coruscantu krváceli nevinní.

Droid mezitím dokončil skenování. Erijah si začal prohlížet výsledky analýzy. Sharr Maru ale vycítil výkyv v Síle a začal pomocí Síly odhazovat trosky z hromady. Našel přeživšího. Malého lidského kluka. Jeho tělo bylo prostřílené blastery. Toto neudělal ten tajemný útočník, ale vojáci. Bylo překvapením, že ještě žil. Dixx chtěl zavolat záchranku, ale komisař ho zastavil – už se mu nedalo nijak pomoci. Dixx ale nechtěl ztratit naději. Jediové přeci nevinným pomáhají, jsou strážci míru a ochránci života. Dixx pohlédl na svého mistra, ve kterém jen marně hledal podporu. Nakonec jen nahlas zaklel a odešel od nich pryč. Keldorský komisař pokynul svému příteli, aby si šel s padawanem promluvit. On sám totiž musel něco udělat. Sharr přikývl a odešel.

Chlapec prosil komisaře, že chce žít. Jen nechtěl být sám. Erijah si k němu kleknul, aby tak skryl, že z opasku vytáhl blaster. Uklidnil chlapce, že není a nebude sám. Výstřel v tichém odpoledni se zdál mnohem hlasitější.

Erijah se vrátil k oběma Jediům, kteří mlčky sledovali analýzy droidů. Jako kdyby oba úplně ignorovali, co se teď vlastně stalo. Erijah je chápal. Jak mistr, tak i učedník tohle mají společné. I když jsou oba možná jedni z nejlepších válečníků řádu, oběma se velice štítí násilí.

Výsledky droidů byly až nezvykle chvalitebné. Z nějakého zvláštního důvodu se droidovi povedlo získat kompletní paměťové soubory z bezpečnostních kamer. Bylo divné, že zrovna paměťové úložiště kamer dokázalo přežít tuhle spoušť. Záznamy jim ukázaly vše, co se v ten den stalo. Ukázaly jim tajemnou osobu v lehkém koženém plášti, která svými červenými meči zmasakrovala všechny návštěvníky, poté Clone Troopery a poté i samotnou budovu. Avšak Erijaha zaujalo něco jiného – Mandalorian, který se choval velmi nápadně. Opustil klub těsně před útokem a podle všeho mu to zachránilo krk. Komisař si totiž nevšiml jeho těla v blízkém okolí. Ten Mandalorian byl jediná stopa, kterou mají. Komisař nepochyboval o tom, že to on zabil prospektora. Měl nápad, kde ho najít.

Word stál na místě a pozoroval prázdné coruscantské nebe. Čas od času jím prolétl nějaký ligový raketoplán či transportér, ale v porovnání s tím, co byla tato planeta kdysi, bijící srdce galaxie, to bylo nic. Kdysi by každou sekundu ve svém zorném poli spatřil stovky podivuhodných plavidel, avšak teď už ne. Skeleton tohle všechno pohřbil spolu se svou říší. A stejně jako jeho říše se Coruscant nyní rozmáhal... A to proto aby při tom byl znovu sražen, stejně jako současní Sithové...

Zajímavá paralela, pomyslel si, tak nápadná, a přesto ji pochopili jen oni a jen oni ji využívali. Pokrčil rameny, naposledy se podíval na trosky vlaku, k nimž se už začaly slétávat ligové jednotky, a vydal se ke kabině turbovýtahu. Jakmile do ní nastoupil, rozjela se prudce dolů. Jeho jízdu nikdo nenarušil pokusem nastoupit. Byl rád, že deset přiškrcených smolařů, kteří to zkusili při jeho cestě nahoru, mělo dostatečnou vypovídající hodnotu. Ani mu nestáli za to, aby je zabil, radši je nechal, aby po zbytek svého krátkého života nevstoupili do žádného turbovýtahu v obavách, že tam na ně bude znovu čekat jejich noční můra.

V přízemí vystoupil a spatřil, jak na něj ze vzdálenosti pár metrů míří asi tucet Stormtrooperů, za nimiž stojí několik desítek jejich kolegů. V duchu zaklel, měl si lépe zkontrolovat, jestli omráčil všechny strážce tady na vrátnici a ne jen vypnout komunikaci v celém mrakodrapu. Navenek si však pouze ležérním pohybem poupravil plášť. Velitel ho vyzval, aby se vzdal.

Na moment, na kratičký moment si Word myslel, že má problém, ale strach všech vojáků před ním přímo volal po zneužití. Sami si byli jistí, že nemají šanci, a tak stačilo v nich tento pocit povzbudit. Smutné pro ně bylo, že kdyby byli dostatečně odhodlaní, tak by je ani omylem nezvládl všechny vyřídít. Ne v takhle slabém těle. Word veliteli řekl, že to s tím vlakem způsobil jeho služebník (což byla jen částečná lež) – on dokáže mnohem víc. Velitel ustoupil pár kroků dozadu. Vojáci zůstali na pozicích, ale zřetelně bylo vidět, jak se jim klepou ruce. Velitel se ho snažil zastrašit tím, že mají přesilu, ale nemělo to žádný efekt.

Word jim pohrozil, že když odsud neodejdou, zabije je. Vojáci začali odhazovat zbraně, i když se je velitel snažil zastavit – protivník byl očividně slabý. Stormtroopeři však neměli ani zdaleka chuť zjišťovat, kdo má pravdu, a tak využili nečekané nabídky a dali se na zběsilý úprk. Velitel si uvědomil, že sám nemá naději a rozeběhl se za nimi, ale Word ho zastavil, zvedl do vzduchu a jeho nohy marně kopaly do prázdna. Jeho tu chtěl.

Pomaloučku k němu došel, a když byli všichni pryč, dodal upřímně, že měl pravdu. Velitel prosil o život, ale Word s ním měl jiné plány – pohrozil mu, aby šel s ním. Velitel souhlasil. Word ho vedl temnými, opuštěnými uličkami nechvalně proslulých coruscantských spodních pater, až se jako zázrakem vynořili před ligovým velitelstvím, které do oblasti pasovalo zhruba stejně jako Chiss do řádu Jediů. Velitel nechápal, proč tu jsou. Word ho prudce popostrčil dál. Najednou vytáhl svůj krátký světelný meč, dal mu ho před krk a sám se postavil za něj. Zavolal na vojáky ve velitelství, že chce mluvit s Jediem.

Komisař se s oběma Jedií vrátili na nejbližší Ligové velitelství. Všechny tři osoby šli cestou mlčky. Sharr se podíval na Kel Dora, z kterého zklamání doslova sálalo. Erijah je pravděpodobně ten nejlepší komisař z celé Ligy a ta nejchytřejší osoba, jakou kdy Sharr potkal a vidět někoho takového takhle, bylo velice bezútešné. Erijah dával hodně velké naděje v to, že celou tuhle záhadu by mohla vyřešit nová stopa z přepadeného vlaku, avšak útočníci byli velice efektivní a pečliví, takže nenašli nic, co by jim mohlo aspoň trochu pomoci. I tak ale nikdo z nich nepochyboval, že stejná osoba, co zničila ten vlak, tak je stejným řezníkem, co zmasakroval klub Elektra.

Sharr z komisaře vycítil ještě jednu emoci. A to takovou, kterou ve svém příteli neviděl už hodně dlouho, beznaděje. Takhle naposledy ho viděl, co byla zavražděna jeho sestra. Bude si s ním muset promluvit, a to nejlépe i se svým padawanem. I ten byl velice rozhořčen, z celého neúspěšného postupu vyšetřování. Co ale upřímně mistra Jedié překvapilo, bylo to, že ve svém učedníkovi ucítil semínka hněvu a sváru. Na jednu stranu tomu dobře rozuměl, ale Dixx nikdy nebyl ten, kdo by se snadno poddal svým emocím, až doteď. Jakmile všichni tři vešli do ligové základny, mistr Jedi svému padawanovi přikázal, aby letěl na Shedu Maad a kontaktoval Velmistra Variiona.

Sharr věděl, že Velmistr se distancoval od jakýchkoliv činů, ale Jediové byli už trpěliví příliš dlouho. Cítil obrovský výkyv v Síle, který pocházel ze samotného centra planety. Nevěděl, co to mělo znamenat, ale považoval to za velmi důležité. Všechno to má spojitost, která jim nyní unikala. Řekl Dixxovi, aby si nejdříve promluvil s Vrahosem, který bude jeho spojencem v této věci. Dodal, že potřebují pomoc a Dixx byl jediný, kdo jim ji mohl poskytnout. Sharr svá poslední slova pečlivě zvážil, protože si rozhodně nepřál, aby si jeho padawan myslel, že se ho snaží odsud nějak vystrnadit. Dixx chladně souhlasil a Sharr smutně přikývl. Rozhovor z jeho padawanem bude v budoucnu hlavní prioritou.

Padawan odletěl, ale Sharr po chvíli ucítil, jak Síla zničehonic zesílila. Bylo to něco temného a shnilého. Z venku se ozval hlas muže, který si chtěl promluvit s Jediem. Kel Dor a Pau'an se na sebe vzájemně podívali. Erijah kývl na vojáka u brány, aby ji otevřel a oni mohli vyjít ven.

Word přešlapával na místě, stále pevně držíc velitele. Uběhla jen krátká chvíle, než z velitelství vyšel Jedi a nebyl sám. Byl s ním ještě jakýsi Kel Dor, ze kterého ovšem necítil spojení se Sílou, a tak svou pozornost soustředil spíše na vysokého Pau'ana. Necítil z něj ani z okolí žádné bezprostřední ohrožení, takže trochu uvolnil svůj postoj a na dvojici se usmál. Pozdravil a představil se jako Honworddas, zkráceně Word.

Sharr a Erijah nehnuli ani brvou a nadále jen pozorovali tu podivuhodnou osobu před nimi. Komisař pomalu vztáhl ruku směrem ke zbrani, ale nakonec jen přešel rukou po opasku. Sharr Maru se představil a představil i Erijaha Byroga. Sharr přešel pohledem po vyděšeném vojáku a řekl Wordovi, aby ho propustil. Věděl, že přišel vyjednávat, ale bude s ním jednáno až když toho vojáka pustí. Word řekl, že mu nechtěl ublížit, spíš ho doporučit na povýšení za jeho dedukci. Vypnul světelný meč, vrátil si ho za opasek a prudce strčil do důstojníka. Ten po pár klopýtavých krocích zakopl a málem upadl, ale Word ho vlnou Síly odhodil až k Jedimu, který ho zachytil. Word sdělil, že by mu dal minimálně brigádu vojáků, protože vzhledem k tomu, co proti nim stojí, budou potřebovat důstojníky, kteří umějí myslet, i když se třesou strachy.

Sharr a Erijah na sebe s mírným překvapením pohlédli a poté naznačili vojáku, aby odešel na základnu. Sharrův celkový postoj se kvůli tomuhle gestu více uvolnil. Zeptal se Worda, co tu vlastně pohledává. Sithové nikdy nevyjednávali. Word vysvětlil, že tu není jako vyjednávač Sithské říše. Je tu

čistě jako soukromá osoba. Vysvětlil, že je tomu už několik let, co opustil své šílené bratry a vydal se vlastní cestou. V současnosti spolupracuje s Uníí svobodných systémů a Rytíři Irustsis, ale ani jejich jménem tu není. Zhluboka se nadechl a ucítil bodnutí v plicích. To tělo bude muset brzy vyměnit, pomyslel si a zadoufal, že Jedi si nevšiml skrz Sílu žádné podivnosti vyzařující z jeho existence. Vysvětlil, že přišel na Coruscant, aby zjistil, co se tu za poslední dobu stalo. Také přišel zkontrolovat stav svého starého přítele. Dodal, že sám je jen klon se zrychleným stárnutím. Začal Jediho studovat skrz Sílu. Necítil z něj nic ohromujícího, spíše tvrdou vůli, odhodlání a podobné vlastnosti úspěšných nevyjimečných.

Sharr pozvedl obočí a chystal se něco namítnout, ale byl přerušen Erijahem. Řekl, že o Vrchním Inkvizitorovi Honworddasovi slyšel. Věděl i o tom, že sběhl od Sithů a chystal se přidat k Unii svobodných systémů. Ovšem Word byl za svoji zradu popraven při Bitvě o Rhumii samotným Císařem Sceletorem. Komisař udělal odhodlaně krok v před a vysvětlil, že si Worda analyzoval skrytým skenerem v opasku. Jeho tělo bylo v počátečním stavu rozkladu. Jeho orgány nefungovaly úplně správně. Erijah se proto znovu zeptal na jeho identitu. Sith se v duchu proklel. Sice očekával, že jim bude muset nakonec vyjevit většinu věcí ohledně své maličkosti, ale chtěl si to řídit podle sebe. Naneštěstí se komisař zdál velmi dobře informovaný, a především Wordovo vnímání skrz Sílu rozhodně nebylo tak efektivní, jak by si přál, a kvůli tomu si nevšiml toho proklatého skeneru.

Word komisaře rázně opravil – nebyl Vrchní Inkvizitor, ale Veloadmirál. Zopakoval, že v ničem nelze. Vrátil se zpět k životu, a jak to u Temné strany bývá, nebylo a není to zadarmo. Sharrovi se ani omylem nelíbila spolupráce s někým jako je Word, ale věděl, že Erijah s ním spolupracovat klidně bude – jeho odhodlání vyřešit tento případ bylo silné. Sharr se tedy Worda zeptal, co s od nich chce, a Erijah se ho zeptal, co může nabídnout on. Word řekl, že ví o tom, kdo sabotuje snahu o obnovení Coruscantu. O tom, kdo vyhodil ten vlak z kolejí. Dodal, že po dobu svého pobytu na Coruscantu nezabil jediného ligového občana ani vojáka. Nechce být nepřitelem Ligy, jeho cíle nijak neohrožují ty ligové. Chce mít možnost volně cestovat po Lize jako občan frakce, s níž mají neutrální diplomatické styky, nikoliv jako Sithský lord, kterého se pokusí zabít každý Jedi na potkání.

Sharr ho chvíli jen pozoroval. Nelíbilo se mu paktovat s někým jako je on, ale nakonec přikývl. Řekl, že po nějakou dobu bude sledován, aby se Liga ujistila, že nedělá nic nezákonného. Komisař souhlasil a dodal, že pokud nějakému občanovi Ligy ublíží, Liga a řád Jedi mu nedají pokoj, i kdyby se před nimi schoval v samotném pekle. Word vážným hlasem odpověděl, že tam už jednou byl a vracet se tam ještě nějakou tu chvíli nehodlá. Pak prozradil, že pod budovou bývalého Senátu je spleť sítí chodeb a místností, kde by se mohli skrývat zločinci. Sharr se poprvé za celý rozhovor pousmál. Bylo to troufalé, ale přesto mazané. Komisař ihned odešel, aby vyslal průzkumné droidy.

Sharr se Worda zeptal, kdo je ten záhadný útočník. Word sdělil, že ten útočník je uživatel Síly. Velmi mocný. Je to jeden z jeho přátel – slíbil mu, že jeho identitu neprozradí. Sharrovi přišlo zajímavé, že Word se přesto nebál prozradit jeho polohu Jediovi. Sharr pochopil, že Word je ztělesnění chaosu. Libuje si ve spoušti, kterou způsobil. Sharr dobře věděl, že Word nepočítá, že to setkání s onou osobou někdo z nich přežije. I tak ale Jedi bude hrát podle jeho pravidel, aby mu dokázal, že jeho cesta nemá konce. Pak se s Wordem rozloučil a odešel. Word ho však ještě zastavil – sdělil, aby Vrahosovi vzkázal, že se s ním chce setkat. Chce mu říct více o svých bratrech. Sharr se zastavil a lehce naklonil hlavu do strany. Přikývl. Poté už nechal Worda o samotě. Ligoví odstřelovači, kteří byli rozmístěni všude po hradbách základny, konečně sklonili své zbraně. Mistru Jediovi se v hlavě vynořily nepříjemné představy, co se za pár hodin stane. Čeká je bitva, která bude stát životy nespočetné množství lidí. Proč měl v hlavě takový zvláštní pocit, že vlastně ani nezískal to, co chtěl, ale to, čeho se nejvíce děsil?

Daelin, admirálka Unie, ohlásila Kaynovi, že Rhumia podnikla své kroky tak, jak bylo v plánu. Kayn byl rád, že spolupráce s Rhumii započala. Daelin dodala, že Rhumia též chce poskytnout strategické informace, které získala od Braeho. Kayn ale řekl, že je nepotřebuje. Chtěl demonstrovat sílu Unie. Doufal, že ho admirálka nezklame.

O pár hodin později Kayn meditoval pod dozorem Kray Sise. Kray mu řekl, že od té doby, co ho poslal získat Mandalore, se změnil. Vytvořil si pouta, která ho oslabují – pouto k Mandaloru, pouto k té ženě. Kayn nepozorovaně sáhl na svůj meč. Hlas v jeho hlavě ale řekl, že ještě není vhodný čas. Kayn tedy odpověděl, že svá pouta dávno zpřetrhal. Kray brzy uvidí, čeho je doopravdy schopen.

Kray a Kayn poté odešli na můstek. Nadešel čas, aby Onbelik padnul. Posádka byla připravena. Kayn poté řekl Krayovi, že cestou by se mohli stavít na Kalee – znal někoho, kdo by jim mohl pomoci. Kray byl překvapen, že se Domikro zúčastní také. Kayn si ale nebyl jistý.

Dixx přiběhl za mistrem Rostuem a snažil se mu vysvětlit situaci. Chtěl po něm, aby mu řekl, kde je Variion. Twi'lek s padawanem nejdříve nechtěl mluvit, ale pak mu řekl, že Variion nechce být nikým rušen. Dixx se rozzuřil a řekl, že Variion už není dále hoden být Velmistrem. Rostu ho okřikl, ale Dixx vysvětlil, že nemá tušení, co zažili na Coruscantu. Temná strana Síly je na vzestupu, mistr Maru potřebuje jejich pomoc. Rostu sdělil, že Velmistr není na Shedu Maad, což Dixxe překvapilo. Rostu ještě řekl, že tento problém není jejich starost, a odešel. Dixx chtěl tedy alespoň vědět, kde je Vrahos. Jiný Jedi, který zřejmě odposlechl celý jejich rozhovor, řekl, že i Vrahos je pryč.

To Dixxe velmi rozčlívilo. Rytíř Jedi ho však uklidnil. Vrahos by pomohl, kdyby teď neměl jinou práci. Rytíř mu však nabídl svoji pomoc. Byl to Sylas.

Komisař Erijah Byrog prohlédl informace analyzačních droidů. Uvnitř budovy bylo několik tepelných stop. Ta osoba, o které Word mluvil, nebude sama. Sharr s tím počítal. Clone Troopeři je budou informovat o svém postupu. Mezitím si chtěl s Erijahem promluvit – cítil, že jeho emoce bouří. Erijah ho ujistil, že „jí“ se to netýká. Sharr řekl, že on jí také miloval, ale nechtěl kvůli ní opustit řád. Byl připraven být Erijahovi morální oporou. Komisař řekl, že zvolil samotu. Bylo to tak lepší. Je to jeho trest, jeho pokání.

Mistr Jedi chtěl něco namítnout, ale droid se zničehonic dost nahlas rozpípal. Komisař si rychle prohlédl výsledky analýzy a vyděšeně odstoupil. Tepelné signály náhle zmizely – ale ne ty nepřátelské. Někdo zlikvidoval celý oddíl Clone Trooperů.

Sharr pomohl Erijahovi vylézt z kanalizace. Komisař tasil blaster a zapnul baterku, jeho analyzační droid udělal totéž. Sharr zapnul meč, jeho záře jim dala také trochu světla na cestu temnotou. Postupovali pomalu, ale jistě. Dříve v těchto majestátních sálech proudily celé davy těch nejbohatších, nejpýšnějších a nejmajestátnějších výborů ambasadorů, politiků, zástupců či královen a králů. Velká pýcha, velký pád. Pozůstatek téhle dávné slávy už uvadl a zůstal pouze prach a popel.

Oba si všimli, že na jednom ze zničených sloupů ležel mrtvý Clone Trooper. Těla jeho kolegů se válela o několik metrů dále. Erijah si všiml střelných ran. Vojáci museli vstoupit do pastí, stejně jako nyní oni. Erijah zvolal, aby se Sharr schoval, sám ale dostal zásah do ramene. Sharr pohotově skočil za jeden ze sloupů. Všude byla tma, nic neviděl. Všiml si několika pirátů a droidů, jak vylézali ze svých krytů, ale mohlo jich být více. Sharr si všiml, že Erijah někam zmizel. Zariskoval a vyklonil se z krytu, ale málem ho trefila střela blasteru.

Piráti ho začali pomalu obkličovat. Na poslední chvíli si všiml dvojice droidů, kteří mu vešli do zad, a Sílou je odhodil. Vrátil odraženou střelu pirátovi, který útočil z boku. Řady nepřátel nebraly konce a Sharr si uvědomil, že se cítil čím dál tím více unaveněji. Vzduchem se prohnala jasná záře a ta rozsekla vejplů Weequaye, který se chystal nožem bodnout mistra do zad. Modrý meč se vrátil do ruky svého majitele, který stál v čele skupiny čtyř osob. Sharr v jednom z nich poznal svého padawana. Sylas řekl, že tento padawan sháněl pomoc Vrahoše. Snad tedy bude stačil alespoň jeho bývalý učedník.

V uvítací hale Corellianského dopravního úřadu byla jen jedna osoba. Recepční pracovala přesčas, asi aby zaplatila studia, a netušila, že se její úsilí zítra prokáže jako zbytečné. Tedy, úsilí, poslední dvě hodiny seděla za svým stolem a procházela Holonet, článek po článku. Byla temná noc, hvězdy kvůli mračnům nebyla jako obvykle vidět a speedery projížděly deštěm zaplavenými ulicemi tak málo, že se nestala ani jedna nehoda. Asi nejkliďnější noc celého měsíce. To se hodilo osobě, která právě vkráčela do haly a zamířila si to k recepčnímu stolu. Byla celá zakrytá v kabátu, vojenské holiny měla nasazené na nohou a na hlavě naražený klobouk. Ten tvořil stín zakrývající jeho oči. Cestou k recepční típl o zem cigaretu. Hned poté sňal klobouk, mírně se uklonil, a co nejjemněji si odkašlal, aby ho recepční slyšela. Tou byla velmi mladá slečna, na jeho vkus až moc, ale ne tolik, aby s ní jednal jako s dítětem.

Vandro Andrassi řekl, že hledá jednoho občana Corellie, který se zapletl do ilegálního obchodu. Pak si sáhl do postranní kapsy kabátu, do té, ve které měl zbraň, a vytáhl datapad. O tom doufal, že na něj droid BT nahrál falešný profil s oprávněním potřebným na přístup do databáze. O svém cíli věděl jen jeho jméno a to, že je zaregistrován u ministerstva dopravy se svým vozidlem. Informace z jeho průkazu

byly potřebným základem, jestli ho měl najít. Potřeboval přístup do databáze. Věděl, že cíl vlastní řidičský průkaz této planety.

Recepční mu ale řekla, že bez potřebného formuláře ho nemůže pustit do systému. V tu chvíli Vandro v hlavě proklínal jak droida, tak recepční. Pak se ale ozvalo pinknutí. Daný formulář se rázem objevil na datapadu. Recepční se omluvila za svou chybu, že ho asi přehlédla. Svalila to na únavu, díky které též neslyšela pinknutí. To by v jiných případech kompletně provalilo jeho krytí a on by musel utéci blasterové palbě. Namísto toho se ale vydal kolem recepcce klidným, ale svižným krokem k výtahu.

Během cesty výtahem k němu přistoupila další osoba. Mladý muž ve formálním oděvu. Představil se mu jako správce systému. Měl za úkol ho dovést k potřebné složce. Ta existovala ve fyzické podobě. Hloupé úřady této planety si myslely, že je to jediný způsob, společně s dohledem, jak zabránit úniku informací. Jemu to ale ve splnění zakázky nezabránilo. Správce se ho zeptal, koho vlastně hledá. Vandro dodal, že to bylo uvedeno v žádosti. Správce se mu omluvil, kopii žádosti měl u sebe. Vandro řekl, že diskrétnost je při jeho práci nutná. Samotné vyslovení jména jeho cíle by v místě s odposlechem znamenalo okamžitý kolaps celé operace. Správce se podívil, že zátah na prodejce smrtiček může být tak důležitý. Vandro vysvětlil, že překupníci jsou poslední dobou všude. Jestli je mají zničit, musí od zdroje. A k tomu jim dopomůže jeho cíl.

Konečně dorazili do podlaží systému. V něm se nacházely miliardy složek plné řidičských dokladů na ploše asi deseti kilometrů čtverečních. Složka Angora Handira byla však u vzdáleného konce. K němu se kvůli ochraně šlo dostat jen pěšky. Během cesty se diskuse na téma zvýšeného prodeje drog v prostoru Corellie rozvášnila. Správce se zdál trochu benevolentní, Vandro však, příhodně ke své roli, drogami opovrhoval. Báł se ale, že se rozvášní natolik, že začne kritizovat svůj vlastní úřad, nebo prozradí informaci, o které by vědět neměl. Nemusel se bát, o chvíli později se prorekl správce. Rozmluvil se o muži, kterého dovedla k drogám chudoba, klasický příběh ospravedlňující prodej drog dětem. Příběh toho muže byl ale téměř totožný s tím, co mu dodal jeho zaměstnavatel na jeho cíl. Správce toho grázla znal. Dobře znal. A tímhle ho chránil. Ve chvíli, kdy si toto Vandro uvědomil, se přestal soustředit na diskusi a začal koutkem zraku kontrolovat správce, jestli u sebe nemá zbraň. Měl. E-52, standart pro státní zaměstnance. Co vláda uzavřela s BlasTechem, celý černý trh těmito problémovými zbraněmi přetěkal.

On sám znal přesnou stavbu tohoto prototypu, patřilo to přeci jen k práci, a tak byl schopný vyřadit správcovu zbraň v rámci vteřin. Byla sice dost pevná na to, aby vydržela ránu boxerem, ale na druhou stranu se jí snadno zasekl zásobník při výměně. A k Vandrově štěstí měl tento přesný model dost velkou pojistku. Trefit se do ní nebude problém. Útok měl naplánovaný, počítal s tím, že budou kamery vypnuté, ale ve výsledku mu na tom nezáleželo. Útíkat bude tak jako tak. Vládní informace jsou hlídány tak moc, že jakákoliv změna teploty spustí okamžitou karanténu jednotlivých databank, během které zemře vše, co dýchá. Liga si hrála na mírotvůrce, ale v jádru byla horší než kdokoliv jiný. Její systém si vážil více informací, které mají občané držet v šachu než samotných občanů. Hodilo by se mu být Kel Dorem, řekl si. Bohužel se ale musel spolehnout na plynovou masku.

V tuto chvíli ho správce dováděl už k polici, ve které měla daná složka být. Vzal svazek klíčů, odemkl tucet zámků a naklikal asi deset hesel, aby se vůbec mohl dostat dovnitř. Vandro byl rád, že mu to správce celé tak usnadňuje, a doufal víc než dřív, že kamery nefungují. Byl tak rozptýlený, že nestihl zareagovat na výstřel z blasteru. Výboj mu škrábl rameno a poničil kabát. Správce chtěl něco říct, ale Vandro ho srazil na zem dřív, než to dořekl. Pak mu botou s olověnou podrážkou šlápl na hlavu tak silně, až se mozek rozletěl po celém koridoru. Ještě trochu rozptýlen střelou a nadáváním se rozhlédl kolem sebe. Bílá světla zezelenala a pomalu žloutla. Až bude sejf zářit rudě, vysaje se vzduch. Soukromý detektiv tedy popadl celou složku, připravil masku a běžel zpátky ke dveřím výtahu. Oranžová, dveře se začínají pomalu uzavírat, ale pořád je otvor pod nimi dost velký. Vandro běžel co mohl a v poslední chvíli, kdy světla skoro zčervenala, použil lanko s navijákem k rychlejšímu přitažení, ale stejně nakonec narazil do zavřené brány.

Vzteky do ní bouchl a nasadil si masku. Výtahem to nepůjde. Komanda u něj budou coby dup a z jejich spárů se jen tak nedostane. Podzemní komplex. To znamená prakticky jednu důležitou věc. Větrací šachty, pravděpodobně prošpikované laserovou sítí. I tak to ale stálo za pokus. Zapnul vysílačku a zavolal droida BT. Potřeboval od něj, aby vyřadil čidla ve větracích šachtách.

Rychle procházel koridory, až konečně našel šachtu, ke které ho droid nasměroval. Začal tedy odřezávat kryt autogenem. Na pomoc mu ale rychle přišli nanodroidi, relikvie. Měli jen dvě nevýhody, křehkost a nápadnost v roji. Tu ale zvládl ve většině situací využít jako směrovač ovládaný BT. Za malou chvíli už se pomalu propracovával pomocí lanka na navijáku nahoru a skrz další kryty se mu povedlo dostat až na povrch.

To nejtěžší měl za sebou. Teď jen dát droidovi informace a počkat, až pomocí záběrů z kamer, přehledů posledních míst výskytu a dalších drobností objeví pozici cíle. Jistě, nebylo to moc napínavé ani poctivé, ale bylo to rychlé, nechat to na robotovi. Těm ale chyběla preciznost, pečlivost, pocit důležitosti. Udělali jen to, co se po nich chtělo, tak jak se to po nich chtělo. Měli data a ne zkušenosti. Proto musel Vandro předtím, než mohl předat údaje o cíli zákazníkovi, ověřit pravost informací droida. Nechal si je, včetně kompletního přepisu údajů z řídičského průkazu, přepírávat na datapad. Pak droidovi hotově zaplatil a sledoval, jak astromech BT pomalu odlétá. Pak vytáhl opakovací revolver a stroj rozstřílel na kusy. Z jeho hlubin si vzal kredity, které ještě nebyly nahrané na droidův účet a vydal se směrem k oběti.

O několik dní později, s čerstvými, ale zašpiněnými kredity, jak na účtu, tak v kapse, cestoval Vandro na kosmoport. Kvalitní holonetový signál, který tam byl, mu dovolil prohlédnout i nabídky z největšího zapadákova. Jedna ho zaujala, nabídka z planety Saleucami. Nejednalo se o klasické podstrčení falešných dat konkurenci, či krádež informací. Bylo to jako jeho poslední fach, hledání individua. Individua, o kterém se věděla jen místa činu a spojitost s místní zpravodajskou službou. Individua, které po nocích vraždilo tiše a rychle, které nikdo ani nikdy nezahlédl. Tedy práce téměř nemožná, řekl si Vandro. Zjistí maximálně tak fámy. Ale jak uviděl částku, málem ho zamrazilo z toho, jak dobře placená ta práce byla.

Erijah zaúpěl bolestí. Byl stále naživu. Všude kolem byla tma. Vzpomněl si, že on a Sharr vlezli do pasti. Nikdy tomu Sithovi neměli věřit ani jeho jméno. Ani by se nedivil, kdyby se najednou rozsvítilo a stál před ním Word s tím jeho na kost prohnilým úsměvem.

Jakmile na ně zaútočili, museli se rozdělit. Bylo jich příliš mnoho, dokonce i moc na samotného mistra Jediho. Pokoušel se najít Sharra, ale v té bitevní vřavě to bylo téměř nemožné. Dal se na útek. Primární cíl těch pirátů byl evidentně Sharr, protože po něm se pustilo jen pár droidů. Erijah si pamatoval, že mu nedělali žádný problém – snadno je postřílel. Pak se chtěl dostat do vyšších pater budovy a aktivovat navigační maják. To by přilákalo pozornost každé ligové základny na Coruscantu. Byl to opravdu skvělý plán, proti celé domobraně Ligové armády by neměla šanci ani invazní Sithská armáda, natož banda pirátů. Už to skoro měl, ještě si matně pamatoval, jak začal se svým droidem s prvotní aktivací majáku. Ale on ho dokázal zastavit.

Místnost se zčista jasně rozsvítila. Byl v bývalé kanceláři prezidenta Ligy. Na zdech byly pověšené nádherné tapisérie získané z těch nejdálenějších koutů galaxie. Malá fontána v rohu místnosti se stále zdála funkční. Tato místnost byla opravdu hodná svému postavení. Teprve teď si všiml, že je přivázaný u židle a u obou dlaní má nainstalované zvláštní kovové zařízení. Před ním stál Malin.

Náhle ucítil silnou bolest. Malin mu usekl prst. Komisař odvrátil zrak směrem k oknu. Upřeně se na něj zahleděl, jako kdyby tam venku hledal něco konkrétního. Malin mrštil prstem o zeď. Věděl, že výslech Kel Dora bude složitější. Rovnou se ho zeptal, co ví o projektu PESTILENCE. Erijah se zmateně otočil na Malina. Projekt PESTILENCE, jeden z nejtajnějších a nejtemnějších projektů v historii Galaktické ligy. V galaxii už jsou naživu pouze dvě osoby, které stály u jeho vzniku. Jeden v hrsti tohohle šílence, druhý v hrsti Braeho a B-arta. To není možné. Že by celé tohle byla jen hra Onbelika, aby se mohl dostat ke své nejrůznější hračce? Není jiná možnost, kdo jiný by o tom ještě mohl vědět? Kdo nebo co je ten Baron vlastně zač? Jak banda prašivých pirátů může o tomhle jenom vědět?

Když Malin nedostával odpověď, usekl mu další prst. Komisařovo sténání se po pár vteřinách přeměnilo ve smích. Slzy v jeho očích už nebyly důsledkem bolesti, ale nevídané radosti. Znovu se zadíval směrem k oknu na jeden konkrétní bod. Malina to rozzlobilo.

Kel Dor aniž by jen pohledem zavadil o svého žalávníka, lehce naklonil hlavu a řekl mu, že i když opovrhuje lidskou náturou, v téhle situaci ji využije proti němu. Jakmile to dořekl, analyzační droid prorazil okno. Tisíce střepů roztrhaly kdysi nádherně zdobené tapisérie na kusy hadrů, pozlacený a raritní stůl z ebenového dřeva se proměnil na hromadu třísek. Malin si rukou instinktivně zakryl obličej. Erijah vši silou, co v sobě měl, zabral a osvobodil si zraněnou ruku z mučícího zařízení a zachytil vržený

nůž. Erijah udeřil. Malin zařval překvapením a bolestí zároveň. Polekaně udělal několik rychlých kroků vzad a upadl na hromádce střepin. Díky useknutým prstům nebyl schopen dát do úderu takovou sílu, aby dokázal svého protivníka spolehlivě usmrtit, ale byl alespoň schopen mu způsobit stejnou bolest nevidaných rozměrů, jakou způsobil on jemu.

Erijah si povolil pouto na druhé ruce. Konečně byl volný. Malin se mezitím nadále kroutil v hrozné agónii. Jako kdyby zapomněl, pro co sem vlastně přišel. Naštěstí pro něj jeho poskoci nebyli daleko. Dveře se rozrazily a do místnosti vběhly dva Weequayové, kteří spustili po komisařovi palbu. Ten nemeškal, rozběhl se a vyskočil ven z proraženého okna. Zachytil se ho o svého droida, který zapnul své pohotovostní trysky na maximum a odlétl se svým pánem do bezpečí. Erijah mu přikázal, aby našel Jedie.

Sylas vydal rozkaz k útoku. Museli dostat mistra Sharra do bezpečí. Sylas a Dixx pomocí Síly vytvořili menší zeď z balvanů, zatímco ostatní odráželi střely od pirátů. Sharr Maru čekal spíše Vrahose. Piráti ihned soustředili palbu, ale Sylas odrazil všechny střely zpět a dva z pirátů byli zasáhnuti. Jakmile Sylas padnul na zem, tak vytvořil vlnu Síly a odhodil zbytek pryč. Jediům přikázal, aby piráty spoutali.

Sharr vstal na nohy a řekl, že musí co nejdříve pomoci Erijahovi. Sylas souhlasil. Určil, že Maru a Dixx půjdou spolu, Len a Gurek budou další skupina. Sylas řekl, že půjde sám, protože je zvyklý pracovat jako jednotlivec. Jediové se rozdělili. Sylas se vydal jednou chodbou, byla tam tma, a tak se orientoval jen pomocí Síly. Nechtěl upoutat pozornost svým mečem. Hledal jakékoliv známky něčí přítomnosti, netrvalo dlouho a jednu vycítil. Nacházela se v malé místnosti.

Jakmile byl u dveří, tak chvíli váhal je otevřít, ale nakonec to provedl. Vstoupil dovnitř a zavolal komisaře. Odpověděla mu ale jakási žena. Sylas zapnul meč a místnost se osvětlila. Sylas chtěl říct, že nepřišel zrovna pro ni, ale než to dořekl, tak žena na něj zaútočila nějakou injekcí. Byla to Taliad. Sylas ji chytil ruku, na poslední chvíli. Taliad se pousmála a stiskla tlačítko. Stříkačka vystřelila z její ruky a zapíchla se Sylasovi do těla. Sylas ženu zvedl pomocí Síly a vrazil s ní o zeď. Pak ho ale začala bolet hlava... a najednou místo Taliad viděl Kelishu.

Chtěl vědět, co tu dělá. Pustil ji na zem a ihned ji políbil. Sylas nemyslel jasně, točila se mu hlava a najednou viděl, jak ho Kelisha složila na zem a utekla pryč. Sylas na ní volal, ale zmizela mu. Po chvíli se zvedl a pokračoval pomalou chůzí. Měl zapnutý meč. Náhle se před ním objevil Vrahos. Řekl mu, že ho zklamal, tak jako ho zklamali všichni před ním – on dokonce ještě mnohem víc. Sylas byl zmatený. Náhle uslyšel hlas neznámé ženy. Řekla, že ho musejí dostat k jeho matce co nejdříve. Sylas padl na zem. Pak uslyšel hlas Kayna. Stál přímo nad ním a říkal mu, ať vstane.

Kayn mu řekl, ať dýchá a nevzdává to, jinak zemře. Pak se rozplynul. Sylas začal po chvíli zhluboka dýchat, droga v jeho žilách zpomalila a každým nádechem a výdechem se mu vracela realita před očima. Brzy pomocí Síly se mu podařilo dostat část drog ze svého oběhu. Sylas vstal na nohy a byl opět při svých smyslech. Náhle slyšel v dáli zvuk světelných mečů, na nic nečekal a ihned se rozběhl za zvukem.

Sharr Maru společně s Dixxem pokračovali hlouběji do samotného srdce bývalé budovy Senátu. Sem tam narazili na nějakou tu patrolu pirátů, kterou lehce zlikvidovali, avšak na nějaký výraznější odpor nenarazili od té doby, co se se Sylasem a ostatními Jedi rozdělili. Ve vzduchu bylo něco velice znepokojivého, něco většího, co je nad jejich chápání. Sharrovi se celá tahle situace vůbec nelíbila, nejradši by okamžitě odletěl na Shedu Maad, okamžitě informovat radu Jedi, jenže na jednu stranu pochyboval, že by slavil větší úspěch než Dixx před ním. Však sem tyhle posily dorazily jen ze Sylasovy dobré vůle. Dokud před řád Jedi nepředloží hmatatelné důkazy, nehnou ani brvou. Když se nad tím tak zamyslel, na jednu stranu pochyboval, že by učinili jinak, kdyby jim přeci jen něco předložili. Sharr to nerad uznal, ale řád Jedi ho oficiálně zklamal.

Mistr a učedník společně vešli do obří místnosti, lemovaných nejméně stovkami sloupů. Většina sloupů byla zničená či trvalé poškozená, avšak i tak to byl naprosto fenomenální pohled. Dixx se ani nesnažil skrýt svůj úžas. Sharr vysvětlil, že je to Alej tradic. Ještě, než se stal Jediem a žil na Utapau, otec mu o tomto místě vyprávěl. Každá planeta, která se přidala ke Galaktické republice, později Lize, měla právo do této aleje postavit svůj vlastní sloup.

Jediové přistoupili k jednomu nepoškozenému sloupu, kde byl vytesán výjev stříbřitých jezer Naboo. Do těchto sloupů byly vytesány tradice či nejkrásnější místa oné planety. Pokaždé, když senátoři šli hlasovat o osudu Galaxie, procházeli přesně touhle alejí. Aby nezapomněli, co vlastně zastupují, za co oni vedou svoje bitvy. Sharr přistoupil k prázdnému místu, kde stával monolit jeho lidu. Už je jen stínem, přízrakem minulosti, stejně jako celá tahle planeta. Dixx byl ale optimistický. Coruscant není zničený, jen rozbitý. Najdou Erijava a zachrání ho. A celé tohle místo dají zase do pořádku. Není ještě pozdě. Sharr se na svého padawana pousmál. Lidi jako on, to je jeho důvodem, proč se stále ještě snaží bojovat za lepší zítřky. Protože tihle lidi si je zaslouží.

Náhle uslyšeli zvuky boje. Rozběhli se za nimi. Zvuky se každým dalším krokem přibližovaly, nárazy světelných mečů se odrážely daleko do okolí ve formě zvuku a záblesků. Jediové přidali do kroku. Náhle ale vše utichlo. Dixx sáhl po zbraní, ale Sharr ho zastavil a dal mu tichý povel, aby ještě chvíli vyčkával. Náhle se něco prohnalo vzduchem, ale bylo to tak těžkopádné, že Jediové tomu snadno uhnuly. Teprve pár vteřin po dopadu si oba uvědomili, že to je osoba. Poznali jedijské roucho. Byl to jeden z Jediů, kteří přišli se Sylasem.

Jasná červená záře osvětlila jejich těsné okolí. Jediové rychle tasili a podívali se tvář v tvář svému nepříteli, tajemnému stínu Coruscantu. Sharr ho poznal okamžitě, byl to onen zamaskovaný útočník z kamerových záznamů, co zlikvidoval ty civilisty z baru, jak s Erijahem před pár hodinami vyšetřovali. Onen řezník nevypadal, že by ho Sharr či Dixx nějak zaujali a nadále se díval někam neurčitě za sebe. Ze tmy vylétlo druhé mrtvé tělo Jodie Gureka, které před několika okamžiky zmasakroval a pomocí Síly jej přehodil před mistra a učedníka. Konečně na Sharra pohlédl. Zeptal se ho, jestli je přivedl jen proto, aby je mohl vidět umírat. Jak to dořekl, vrhl na Dixxe jeden ze svých mečů.

Ten útok sice zablokoval, ale kvůli nevídané síle v hodů byl nucen ustoupit několik kroků vzad. Meč se obloukem vrátil zpátky, přes Sharra, který ho odrazil svým mečem o dost snadněji, než jeho žák. Stín Coruscantu nevídanou rychlostí vyrazil vpřed a celou svou vahou s mečem vpřed udeřil nejdříve na Dixxe, který ránu znovu zablokoval, avšak tentokrát ho síla úderu odhodila několik metrů vzad. Sharr si počínal o něco lépe, směsice úderů mu sice dávaly zabrat, ale dával to o něco méně najevo. Využil svého iracionálního myšlení a jakmile našel těsnou skulinku, udeřil ve formě lehké vlny Síly. Tím si nepřítel oddálil od svého těla. Poté instinktivně zaujal obranný postoj formy Makashi.

Maskovaný udělal přemet a dostal se za mistra Jodie a zahájil směsici úderů. Sharr byl nucen ustupovat, ještě nikdy se nesetkal s tak rychlým soupeřem, avšak zároveň mu jeho styl boje nepřišel úplně cizí. Dixx se konečně vzpamatoval a vyrazil svému mistru na pomoc, avšak Stínu díky dvěma mečům nedělalo žádný problém si udržet oba nepřátele dál od těla. I přes početní výhodu si oba Jediové uvědomili, že svého nepřítel příliš nestíhají. Byl to nakonec Dixx, kdo udělal fatální chybu. Kvůli vypjaté obraně zameškal šanci na útok a Stín převzal iniciativu. Oběma meči přitlačil mladého padawana k zemi a jeho mistra nohou odkopl několik metrů vzad. Nezkušený Dixx sám nebyl nadále schopen vzdorovat. Zaskučel, když ho meč našťastí jen lehce škrábl přes hrud'. Veškerá fyzická síla ho ale opustila a nepřítel ho pomocí Síly odhodil na jeden ze sloupů, který se na něj skácel.

Stín poté veškerou svou pozornost věnoval Sharrovi, na kterého telekinezí začal házet všechny zbylé sloupy v sále. Sharr většinu z nich zablokoval pomocí Síly či své zbraně nebo jednoduše se vyhnul, avšak znovu i v tomhle případě byla drobná chyba klíčová. Jeden ze sloupů, proti kterému nestihl adekvátně zareagovat, ho udeřil a zlomil mu obě nohy. Další vlny kamenů následovaly a mistra zavalily těsně před tím, než sám ztratil vědomí. Stín došel k jeho bezvládnému tělu. Zvedl zbraň k vykonání finálního úderu. Odchylna v Síle byla v ten moment přímo hmatatelná. Baron vzhlédl včas a na poslední chvíli zablokoval úder, který na něj přišel zezadu. Sylas dorazil.

Štíhlé, dlouhé křížníky ve tvaru jehly se pohybovaly hustou hvězdokupou ve spořádané věčkové formaci. Expediční flotila Ascendence prováděla obvyklou hlídku v okolí oblasti hvězdné základny Redoubt, která byla konečnou stanicí Scheské obchodní trasy. Výjimečná konstrukce lodí, která postrádala jakýkoliv můstek nebo velící středisko byla úmyslná a měla zmást nepřítel, který by se pokoušel zaměřit na můstek, aby flotilu zbavil velení. Admirál Hess'inrok'nuruodo (Inrokini, Shirolianin bratr) se tak nacházel hluboko ve středu velící lodí, kde mu společnost dělaly holografické monitory simulující výhled do vesmíru. Pravidelné pípání z monitorovacího zařízení bylo přerušováno pouze občasným klepáním admirálových prstů o stůl, když se jeho rudé oči zabývaly hlášením jeho podřízených. Nic nenavědčovalo tomu, že by tato hlídka měla být v něčem jiná než všechny předchozí, a tak admirál nazvedl překvapením obočí, když se mu do zorného pole dostala blížící se osamělá loď. Přesně v tu

samou chvílí vyskočilo tucet nových hlášení od kapitánů flotily, kteří zaregistrovali to samé a do ubikace vstoupilo několik Chissů s datapady. Chisska, která se zdála být ve velení této informační skupiny postoupila dopředu. Ohlásila přítomnost narušitele – podle dálkových skenů to je lehký křižník třídy Victory patřící Galaktické lize. Zapnul štíty.

Inrokini přikázal přeskupení do formace X. Kapitáni *Silver* a *Emerald* měli provést obklíčovací manévr. Pak přikázal, aby zapnuli lehké štíty. Nebudou útočit. Pak nechal Chissy odejít, pouze kapitánku si u sebe ponechal. Inrokini si přenesl obraz ligového křižníku na vedlejší displej a sledoval dvě modré tečky, které se nepozorovaně v maskovacím poli přesunovaly do jeho zad. Situace byla neobvyklá. Zároveň se zbytek expediční flotily přeskupil a pomalu se přibližoval zepředu. Křižník, jehož velení bylo očividně zmatené a vystrašené, zahájil palbu a úhybné manévry.

Přikázal zapnout štíty na maximum, připravit magnetické pole a zahájit paralyzační manévr. Expediční flotila rychle a elegantně obklíčila osamělý křižník a díky nejnovější technologii na bázi sdíleného magnetismu vyřadila křižník kompletně z provozu. Červená tečka v obklíčení modrých na monitoru vyhasla. Admirál přikázal vyslat komando a zajistit velitele té lodi. Poletí na Naporar. Kapitánka se ho zeptala, jestli s tím bude rada souhlasit. Inrokini se na ní pomalu podíval, cukaly mu koutky. Sdělil, že s tím bude souhlasit Aristocra, a to je hlavní.

Baron přešel pohledem z Sharrova bezvládného těla a podíval se dlouze Sylasovi do očí. Pomocí Síly ho lehce uvolnil ze sevření a silným úderem ho odrazil o několik metrů dál. Řekl mu, že tady neměl být. Sylas si uvědomil, že Baron je mocnější, než si myslel. Bez řečí se postavil do bojového postoje formy Niman a pečlivě prozkoumával svého oponenta, ze kterého poznal silného bojovníka.

Baron se pod maskou pousmál a zaujal stejný postoj jako mladý Jedi. Věděl, že Sylas je padawan Vrahose. Mnohé o něm slyšel. Řekl mu, že je nějak daleko od Naboo – možná ho někdo zrovna v tento moment postrádá. Sylas nedal nic znát, ale neměl ani tušení, jak by ta osoba mohla vědět o Kelishe, na malou chvíli ho popadl hněv, ale uvědomil si jednu věc. To, co slyšel, možná nebylo reálné, drogy, které mu byly vpuštěny do těla stále nebyly pryč a možná díky tomu slyšel něco, co nechtěl, ale něco Sylasovi říkalo, že se plete. Sylas s vážností odpověděl, že má pár přátel Ewoků. Dlouho je neviděl.

Baron pomalým krokem začal kolem Jemie obcházet. Řekl mu, že nemá ani tušení, do čeho se zapletl. Baron by ho možná jednou zařadil do svých plánů, ale nyní udělal fatální chybu. Chtěl mu vzít něco, co mu právem náleží. Něco, co mu daroval jeho mistr. Baron obrovskou rychlostí naběhl na Sylase a jejich čepele se znovu střetly. Jeho řev se rozezněl prázdnými chodbami zašlé slávy – Coruscant patřil jemu.

Sylas odrazil několik rychlých výpadů a jakmile viděl otevřené místo, tak zaútočil. Baron náhle změnil styl boje na defenzivní a lehce jeho útok vykryl. Sylas věděl, že používá identickou formu boje, jako on, a je v ní i lepší.

Baron též věděl, že v Sylasovi je síla a nevídaná vyrovnanost. Bojoval lépe než ti Jediové před ním. Škoda, že svého šampiona už měl dávno vybraného. Avšak i tento by mu mohl posloužit. Baron oběma meči tvrdě udeřil do Sylasovy modré čepele a dostal ho tak do sevření, ze kterého by se neměl dostat. Řekl mu, že Sylas zná jeho jméno. Věděl o něm už v první okamžik, co sem přišel. Stejně jako jeho mrtví přátelé. Úmyslně povolil sevření, avšak jakmile se Sylas pokusil o protiútok, bleskurychle udělal přemet vzad a jakmile lehce dopadl, poslal znovu po svém nepřítelovi vlnu Síly. Tím destabilizoval jeho bitevní postoj a několika silnými leč rychlými útoky donutil Sylase pomalu k ústupu.

Sylas věděl, že pokud toto bude pokračovat, tak zemře. Uskočil zpět a rozdělil svůj oboustranný meč na dva jednoduché. Baron zaútočil, ale Sylas uskočil a rychle přešel do protiútku. Jeho výpady měly obrovskou sílu. Baron je blokoval, ale kdykoliv mu mohly vyrazit meč z ruky. Sylas mu řekl, že jeho arogance mu přivede pád. Dobře mířeným kopem ho zasáhl do břicha. Baron odletěl několik metrů dozadu, ale dopadl bezpečně na nohy do blízkosti dveří bývalého Ligového hlasovacího sálu.

Pousmál se. Teď byl na řadě zase on. Pomocí své veškeré Síly zvedl Sylase do vzduchu a odhodil ho za sebe přímo do haly, kde dříve senátoři jednali na vznášedlových plošinách. Sylas se málem o jednu praštil, ale na poslední chvíli uhnul. Několik plošin vedle něj se zvedlo do vzduchu, na jedné z nich byl i Baron. Baron mu řekl, že není arogantní, to jen Sylas hraje vyšší ligu, na kterou zdaleka není připraven. Jednu z plošin následně roztočil a mrštil ji přímo na Sylase.

Sylas udělal stojku na jedné ruce a odrazil se do vzduchu, těsně se tak vyhnul plošině, která na něho letěla. Dopadl na další plošinu. Sylas uznal, že Baron je skvělý protivník, a Sílou rozdrtil plošinu, na které Baron stál. Ten toto nečekal, ale stačil uskočit pryč. Baronovi došla jedna věc: Sylas se nesnaží ho zastavit a utéct, on se ho snaží zabít.

Baron zvedl ruku a nejméně čtvrtina všech plošin v sále se zvedla do vzduchu. Usmál se. Tady byla jeho výhoda. Ještě při výcviku u svého mistra v telekinezi nejvíce vynikal. A tohle bylo ještě snadnější než zvednout ten vlak. Plošiny se roztočily a vytvořily kolem Barona „tornádo“, které ničilo všechny nečinné plošiny, které mu stály v cestě. Obrovskou rychlostí se blížilo přímo k Sylasovi.

Ten je však pomocí Síly smetl, poté sám jednu pozvedl a skočil na ní. Řídil ji pomocí Síly a mířil přímo na Barona. Sylas se připravoval na náraz, ale náhle mu dost silně zapíchalo v hlavě. Díky tomu plošinu navedl vedle. Sylas věděl, že je to tou drogou. Znovu se pokusil o útok, ale plošina se díky Síle jeho protivníka obrátila vzhůru nohama a on z ní vypadl. Tvrdě dopadl, ale necítil, že by si něco zlomil. Baron dopadl k němu o poznání ladněji. Sylas zapnul svůj oboustranný meč, ale místo své zbraně viděl v ruce jen modré mžitky. Bojovně zařval a vyrazil do útoku, ale Baron všechny jeho úderů vykryl a jediným úderem mu zbraň vyrazil z ruky. Poté ho udeřil pěstí. Sylas se skácel k zemi. Vzhlédl ke svému soupeři a očekával smrtící ránu, ale Baron obě zbraně skryl. V ruce místo toho držel masku, která se proměnila v prach. Sylas pohlédl do jeho tváře. Byl to Zabrak.

Byl to Kray Sis. Sylas tomu nemohl uvěřit. Rychle vstal na nohy, přitáhl si meč a postavil se do postoje, který ho naučil Kayn. Ani ve snu by ho nenapadlo, že by pod tou maskou mohl být vládce Unie svobodných systémů. Ovšem něco mu na tom nesesedlo. Způsob boje a Síla, kterou z něho cítil, nebyly na úrovni někoho jako Vrahos či Kayn. Jistě se k nim blížil, ale byl výrazně slabší. Dále započítal možnost, že drogy by na něj mohly mít vliv a donutit ho vidět něco, co není reálné.

Kray mu řekl, že si ani neuvědomuje, co vše je možné. Pochválil ho ale za dobrý boj. Vysvětlil, že právě nyní po celé galaxii putují invazní flotily Unie. Jejich útoky budou dobře mířené. Zničí jejich domovy, zabijí ženy a děti, spálí na prach všechno, na čem jim kdy záleželo. Kray chtěl zpět, co mu Jediové a Sithové vzali. Dobude Corellii, zničí chrám na Shedu Maad, navštíví i Sylasovu milovanou Naboo. Všichni budou trpět, jako trpěl on sám. I Sylasova dívka, Kelisha.

Sylas byl plný hněvu. Zařval na něj, že se mu to nikdy nepodaří, a vyrazil proti němu. Tentokrát použil formu, kterou ho naučil Kayn. Zhluboka se nadechl a provedl sérii výpadů. Zakřičel, že Kelishy se ani nedotkne. Silným výpadem udeřil do meče svého protivníka. Ten úder sice vykryl, ale čepel ho trochu škrábla. Cítil v Sylasovi nárůst Temné strany Síly. Dodávala mu sílu, ale zatemňovala mysl. Baron věděl, že ho takto může dostat na svoji stranu. Může být jeho rezervou, kdyby se mu nepovedlo najít Revargusova dědice. A i kdyby ano, tak by se mu mohl nadále hodit. Společně by mohli porazit jeho největšího soka, Uzurpátora. Baron schválně polevil v obraně, aby nechával Rytířovu nenávist krásně plynout. Poté, až bude jeho mysl úplně zaslepená, vyrazí do protiútku. Pomocí lehkého skluzu se dostal Chissovi do zad a škrábl ho mečem do nohy.

Potom ho zvedl do vzduchu a začal ho škrtit. Řekl mu, že odpor je zbytečný. Nemusí to však skončit jeho smrtí. Baron mu nabídl pomoc – nabídl mu, aby se přidal k němu, a jeho milovaná bude žít. Dusící se Sylas rázně odpověděl, že to nikdy neudělá. Baron do něj tedy pouštěl blesky Síly. Byla to ta nejhorší bolest, kterou Sylas zažil. Snažil se je pohltnout, ale nemělo to žádný účinek.

Sylas náhle uslyšel hlas, patřil Vrahosovi: řekl mu, aby to nepoužíval, mohlo ho to zabít. Sylas však z posledních sil natáhl pravou ruku směrem k Baronovi a seslal žluté blesky. Baron nestihl zareagovat a dostal přímý zásah, který ho odhodil pryč. Sylas tvrdě dopadl na zem. Jeho ruka byla vážně popálená, nemohl ji používat. Naposledy pohlédl na ležícího Barona a omdlel.

Baron sykl bolestí. Tahle bolest, tahle zatracená bolest, která mu zničila jeho tělo a navždy ho znetvořila. Jak to ten mladý Jedi mohl dokázat? Přitáhl si k sobě oba meče, naštěstí stále fungující. Dlouze se podíval na Sylase a pak na své zbraně. Schoval je za opasek. Sylas svému účelu posloužil. Pomalým krokem zamířil pryč ze sálu. Zastavil se u těla Mistra Sharra a padawana Dixxe. Oba byli stále na živu. I je nakonec přešel. Potřeboval, aby se Liga a Jediové dozvěděli, co se tu dneska vlastně stalo. Poté zapnul svůj komlink, ze kterého se ozvala Taliad.

Baron ji sdělil, že je hotovo. Měla předat rozkazy a opustit budovu. Pokud narazí na nepřátele, nemají klást odpor a mají je nechat utéct. Baron chtěl vědět, jak probíhají útoky na tábory Ligy. Taliad mu ohlásila, že domobrana útok na tolika místech nečekala. Odpor byl téměř minimální a z velké většiny eliminován. Transportéry opouštějí planetu. Liga tuto bitvu prohrála. Vůdci Svazu se na obličeji objevil škodolibý úsměv. Coruscant byl jejich.

KONEC.